

ΠΡΑΚΤΙΚΑ ΒΟΥΛΗΣ

ΙΑ' ΠΕΡΙΟΔΟΣ

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΜΕΝΗΣ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΕΥΤΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΣΥΝΟΔΟΣ Α'

ΤΜΗΜΑ ΔΙΑΚΟΠΗΣ ΕΡΓΑΣΙΩΝ ΤΗΣ ΒΟΥΛΗΣ

ΘΕΡΟΥΣ 2005

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΗ ΛΗ'

Τετάρτη 21 Σεπτεμβρίου 2005 (πρωί)

Αθήνα, σήμερα στις 21 Σεπτεμβρίου 2005, ημέρα Τετάρτη και ώρα 10.58' συνήλθε στην Αίθουσα των συνεδριάσεων του Βουλευτηρίου το Τμήμα Διακοπής Εργασιών της Βουλής (Γ' σύνθεση) για να συνεδριάσει υπό την προεδρία του Γ' Αντιπροέδρου αυτής κ. **ΙΩΑΝΝΗ ΤΡΑΓΑΚΗ**.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αρχίζει η συνεδρίαση.

(ΕΠΙΚΥΡΩΣΗ ΠΡΑΚΤΙΚΩΝ: Σύμφωνα με την από 20/9/2005 εξουσιοδότηση του Τμήματος επικυρώθηκαν με ευθύνη του Προεδρείου τα Πρακτικά της ΛΖ' συνεδρίασής του, της Τρίτης 20 Σεπτεμβρίου 2005 σε ό,τι αφορά την ψήφιση στο σύνολο των σχεδίων νόμων:

1. «Κύρωση της Πράξης Αναθεώρησης της Σύμβασης για τη χορήγηση του ευρωπαϊκού διπλώματος ευρεσιτεχνίας (Σύμβαση για το ευρωπαϊκό δίπλωμα ευρεσιτεχνίας της 5ης Οκτωβρίου 1973, η οποία τροποποιήθηκε στις 17 Δεκεμβρίου 1991) της 29ης Νοεμβρίου 2000».

2. «Κύρωση της Συμφωνίας αεροπορικών μεταφορών μεταξύ της Κυβέρνησης της Ελληνικής Δημοκρατίας και της Κυβέρνησης της Δημοκρατίας της Κιργιζίας».

3. «Κύρωση του Πρωτοκόλλου σχετικά με την προσχώρηση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας στη Διεθνή Σύμβαση EUROCONTROL τη σχετική με τη Συνεργασία για την Ασφάλεια της Αεροναυτιλίας της 13ης Δεκεμβρίου 1960, όπως τροποποιήθηκε κατ' επανάληψη και όπως ενοποιήθηκε με το Πρωτόκολλο της 27ης Ιουνίου 1977, και της Τελικής Πράξης της Διπλωματικής Συνδιάσκεψης αυτού».

4. «Ρυθμίσεις θεμάτων αρμοδιότητας του Υπουργείου Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων – Προσαρμογή στη νέα Κ.Α.Π. και άλλες διατάξεις».)

Κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Τμήμα το δελτίο επικαίρων ερωτήσεων της Πέμπτης 22 Σεπτεμβρίου 2005.

ΕΠΙΚΑΙΡΕΣ ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ (Άρθρα 29 παραγράφος 1, 130 παράγραφος 8 του Κανονισμού της Βουλής)

1. Η με αριθμό 67/19.9.2005 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή του Πανελληνίου Σοσιαλιστικού Κινήματος κ. Δημητρίου Πιπεργιά προς τους Υπουργούς Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης και Οικονομίας και Κοινωνικής Προστασίας και Ανάπτυξης, σχετικά με το κλείσιμο των εργοστασίων των «Κλωστηρίων Νάουσας», τις απολύσεις των εργαζομένων κ.λπ.

2. Η με αριθμό 63/19.9.2005 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας κ. Άγγελου Τζέκη προς τους Υπουργούς Αποσχόλησης και Κοινωνικής Προστασίας και Ανάπτυξης, σχετικά με το κλείσιμο των εργοστασίων των «Κλωστηρίων Νάουσας», τις απολύσεις των εργαζομένων κ.λπ.

3. Η με αριθμό 65/19.9.2005 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς κ. Φωτίου Κουβέλη προς τους Υπουργούς Ανάπτυξης και Οικονομίας και Οικονομικών, σχετικά με τη λήψη μέτρων περιορισμού των υψηλών επιτοκίων που καταβάλλουν οι δανειολήπτες για τη χορήγηση στεγαστικών δανείων από τις τράπεζες κ.λπ.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, εισερχόμαστε στην ημερήσια διάταξη της

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΗΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ

Μόνη συζήτηση επί της αρχής των άρθρων και του συνόλου του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Εξωτερικών: «Κύρωση της Συμφωνίας για τη σύναψη εταιρικής σχέσης και συνεργασίας μεταξύ των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων και των Κρατών-Μελών τους, αφ' ενός και του Τουρκμενιστάν, αφ' ετέρου».

Στη συζήτηση στην κοινοβουλευτική επιτροπή είχε κυρωθεί η Συμφωνία κατά πλειοψηφία και εισάγεται προς συζήτηση στη Βουλή με τη διαδικασία του άρθρου 108 του Κανονισμού της Βουλής, δηλαδή μπορούν να λάβουν το λόγο όσοι έχουν αντίρρηση επί της κυρώσεως αυτής της Συμφωνίας.

Θα ήθελε κάποιος συνάδελφος να λάβει το λόγο;

ΛΙΑΝΑ ΚΑΝΕΛΛΗ: Κύριε Πρόεδρε, θα μπορούσα να έχω το λόγο;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Ορίστε, κυρία Κανέλλη, έχετε το λόγο για πέντε λεπτά.

ΛΙΑΝΑ ΚΑΝΕΛΛΗ: Κύριε Πρόεδρε, είπαμε αρκετά στην επιτροπή, αλλά έχει εξαιρετική σημασία να ακουστούν και εδώ. Θα ήταν και ευχής έργο να τα ακούγανε και πολλοί περισσότεροι, όχι απλώς από τους παρισταμένους αλλά και από τους παρακολουθούντες την κοινοβουλευτική δράση και διαδικασία.

Το γιατί δεν την ψηφίζουμε είναι προφανές. Πρώτα απ' όλα, είναι υποκριτική και ψεύτικη η Συμφωνία και ως προς τον τίτλο της και ως προς το περιεχόμενό της. Βεβαίως, λέει μισή αλήθεια, μιλάει για εταιρική συμφωνία. Βεβαίως, θέλει να εξάρει τη λεγόμενη οικονομική διπλωματία, αλλά βαφτίζετε αυτό που προβλέπει η Συμφωνία «προστασία των ανθρωπίνων δικαιωμάτων», «μεταφορά δυτικών αξιών» χωρίς να συνεννοούμαστε μεταξύ μας ποιες είναι εν πάση περιπτώσει αυτές οι δυτικές αξίες των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

Μάλιστα, χρησιμοποιείται ο όρος «Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων» στον πληθυντικό παρακαλώ, γιατί όταν πάμε στα οικονομικά ζητήματα δεν μιλάμε για την Ευρωπαϊκή Ένωση, αλλά για τις Ευρωπαϊκές Κοινότητες. Μόλις πάμε στα ηθικοπολιτικά ή στα πολιτικά, μιλάμε για «Ευρωπαϊκή Ένωση», ενώ μόλις πάμε στα οικονομικά, τα κατανέμουμε σε πολλές «Ευρωπαϊκές Κοινότη-

τες». Χρησιμοποιούμε τον όρο «Ευρωπαϊκές Κοινότητες». Ξαναθυμάστε τον παλιό όρο; Τον φέρνετε μόλις πάμε στα λεφτά, γιατί πρέπει να πάει κατά τμήμα, δηλαδή τραπεζικό, οικονομικό, επαγγελματικό.

Εγώ θα πω, κύριε Πρόεδρε, απλώς για τα ανθρώπινα δικαιώματα που θα εξάγει αυτή η εταιρική συμφωνία προς το Τουρκμενιστάν. Θα του «αλλάξει τα φώτα» και θα τα φέρει σε ένα υψηλό, δυτικό, φωτισμένο επίπεδο.

Για παράδειγμα. Οικονομική απελευθέρωση, άρθρο 4. Βασικό ανθρώπινο δικαίωμα η οικονομική απελευθέρωση. Όλοι την προσπαθούν και όλοι τη θέλουν.

Άρθρο 1 και άρθρο 2. Συμφωνία για αρχές της οικονομίας της αγοράς.

Άρθρο 41. Να προσεγγίσει η νομοθεσία του Τουρκμενιστάν τη νομοθεσία της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Πάρε και εσύ τη EUROPOL σου, πάρε το ευρωπαϊκό σου ένταλμα σύλληψης, μπες και εσύ στο ευρωπαϊκό σου ECELEON, καταπίεσε τα δικαιώματα, βάλε κάμερες σε κάθε γωνιά του Τουρκμενιστάν. Διότι δεν μπορεί μία χώρα να είναι πολιτισμένη σήμερα, χωρίς να έχει πεντακόσιες κάμερες ανά γωνιά δρόμου.

Στο άρθρο 42 άλλο μεγάλο ανθρώπινο δικαίωμα. Οικονομική συνεργασία προβλέπει στην οικονομική μεταρρύθμιση και την αναδιάρθρωση –στην εξάρθρωση προφανώς των δικαιωμάτων του λαού του Τουρκμενιστάν– του οικονομικού συστήματος.

Άρθρο 57. Νούμερο 1 ανθρώπινο δικαίωμα των κοινωνιών, κατάκτηση του πολιτισμού. Ποιο είναι αυτό; Προώθηση των ιδιωτικοποιήσεων. Δεν υπάρχει περίπτωση. Αν δεν έχεις ιδιωτικοποίηση, δεν είσαι πολιτισμένος. Τι συζητάμε τώρα;

Βάλατε και έναν τίτλο. «Εταιρικές συμφωνίες». Αυτός είναι ο πολιτισμός που θα εξάγουμε. Τι προβλέπει; Πολλές απελευθερώσεις. Για ποιον; Για τη διείσδυση του ευρωπαϊκού κεφαλαίου και την εκμετάλλευση των πλουτοπαραγωγικών τομέων και πηγών του Τουρκμενιστάν, κυρίως δε την ενέργεια.

Να πάμε στο προοίμιο για την πρόσκληση των μερών να έρθουν σε μία συμφωνία για να απελευθερωθεί το εμπόριο; Δεν υπάρχει τίποτε άλλο. Παρουσιάζεται όλος ο υπόλοιπος κόσμος, εκτός του καπιταλιστικού συστήματος, το οποίο θέλουμε να εξάγουμε με ευρωπαϊκό μανδύα και με κάθε ιμπεριαλιστική διάθεση, ωσάν να είναι μία έρσημος που θα έρθουν τα μεγάλα καραβάνια των δυτικοευρωπαϊών αποικιοκρατών εμπόρων με καινούργιες μεθόδους, θεσμοθετημένες, πληρωμένες από τους λαούς, από τις χώρες-μέλη να πάνε αυτά τα ωραία μεγάλα καραβάνια να ληστέψουν και την τελευταία ικμάδα δύναμης που έχει απομείνει στον λαό του Τουρκμενιστάν και τις πηγές του.

Μπορώ να σας αναφέρω πάρα πολλά, αλλά δεν μπορεί να περιμένετε να έρχεται εδώ αυτό και να συζητιέται ως διαδικασία μιας σύμβασης, η οποία προάγει –το ντύνεται κιόλας και υποκριτικά– τότε τον πολιτισμό, τότε τα ανθρώπινα δικαιώματα, τότε τις αξίες. Βγάλτε τα, βρε αδερφέ. Ελάτε και πείτε «business is business», η επιχείρηση είναι επιχείρηση. Είμαστε επιχειρηματίες και θέλουμε να διεισδύσουμε. Έχουμε ένα ρόλο μικρού αποικιοκράτη εμείς. Τι να κάνουμε μπροστά στους μεγάλους αποικιοκράτες; Η αποικιοκρατία έχει εκμοντερνιστεί. Έχει μία πάρα πολύ ωραία θεσμική μορφή και κατοχύρωση. Τη λένε Ευρωπαϊκή Ένωση, Ευρωπαϊκές Κοινότητες, πείτε το εν πάση περιπτώσει, όπως θέλετε. Διότι σε τελευταία ανάλυση, μας φέρνετε εδώ να κυρώσουμε τέτοιου είδους πολιτικές επιλογές, ενώ την ίδια ώρα θέλετε να θεσμοθετήσετε πράγματα για να τακτοποιήσετε στοιχειωδώς την αγορά εδώ και πάτε πρώτα στις Βρυξέλες και παίρνετε την άδεια. Σε λίγο θα μας τα φέρνετε με τη βούλα. Θα πηγαίνετε στην Ευρωπαϊκή Ένωση και θα παίρνετε μία βούλα: «Να το πάω το νομοσχέδιο ή να μην το πάω; Είναι συμβατό με τα συμφέροντά σας ή δεν είναι συμβατό με τα συμφέροντά σας;» Και σας μένει εκείνο το απέραντο περιθώριο της συνεννόησης με χώρες καθημαγμένες του λεγόμενου πρώην ανατολικού συνασπισμού –χρησιμοποιείτε και κάτι βαρύγδουπα πράγματα– που αποκαθιστούν τη δημοκρατία.

Για όλους, λοιπόν, αυτούς και μυριάδες άλλους λόγους, τους οποίους πολιτικά αναλύσαμε και θα επιμένουμε να τους αναλύουμε –θα επιμένουμε να ξεσκεπάζουμε το μανδύα των δυτικών

αξιών– βεβαίως και το καταψηφίζουμε «μετά βαίων και κλάδων» και ενδεχομένως ελαφρά μυρωδιά πετρελαίου Τουρκμενιστάν.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Ευχαριστούμε πολύ, κυρία συνάδελφε.

Άλλος συνάδελφος θέλει να τοποθετηθεί επί του θέματος; Ουδείς.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ ΣΤΥΛΙΑΝΙΔΗΣ (Υφυπουργός Εξωτερικών): Εγώ θέλω, κύριε Πρόεδρε, να πω μία κουβέντα μόνο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Ο κύριος Υπουργός έχει το λόγο.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ ΣΤΥΛΙΑΝΙΔΗΣ (Υφυπουργός Εξωτερικών):

Είναι κατανοητό ότι η συνάδελφος ξεκινάει από διαφορετική ιδεολογική αφετηρία. Σε κάποιες επιστημάνσεις ίσως να συμφωνήσουμε.

Και οι δυο αποδοκιμάζουμε την έλλειψη σεβασμού στα ανθρώπινα δικαιώματα στο Τουρκμενιστάν και βεβαίως, η σημερινή κατάσταση δεν νομίζω ότι δικαιολογεί αδιαφορία. Όταν μια ηγεσία εκλέγεται με 99%, δεν είναι δυνατόν ο λαός του κράτους αυτού να απολαμβάνει και να χαίρεται τις πλουτοπαραγωγικές πηγές που διαθέτει η χώρα. Δώδεκα κράτη της Ευρωπαϊκής Ένωσης ήδη έχουν κυρώσει τη σχετική συμφωνία και ο λόγος που προχωρούμε και εμείς στην κύρωσή της είναι, για να δώσουμε την ευελιξία στο Ευρωπαϊκό Συμβούλιο να αναπτύξει, όταν θα κρίνει σκόπιμο και εφόσον έχουν διασφαλιστεί οι απαιτούμενες εγγυήσεις για τα ανθρώπινα δικαιώματα, τη σχέση με τη συγκεκριμένη χώρα κατά τέτοιον τρόπο, ώστε να προωθηθούν αρχές και αξίες που υπηρετεί και η Ελλάδα με την αντίληψη που η Ελλάδα και ο ελληνικός πολιτισμός εκφράζει.

Υπό αυτήν την έννοια εμείς στηρίζουμε την κύρωση και νομίζω ότι θα πρέπει το Ελληνικό Κοινοβούλιο να προχωρήσει σ' αυτήν.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Κηρύσσεται περαιωμένη η συζήτηση επί της αρχής, των άρθρων και του συνόλου του σχεδίου νόμου «Κύρωση της Συμφωνίας για τη σύναψη εταιρικής σχέσης και συνεργασίας μεταξύ των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων και των Κρατών-Μελών τους, αφ' ενός και του Τουρκμενιστάν, αφ' ετέρου».

Ερωτάται το Τμήμα: Γίνεται δεκτό το νομοσχέδιο;

ΠΟΛΜΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Συνεπώς, το σχέδιο νόμου «Κύρωση της Συμφωνίας για τη σύναψη εταιρικής σχέσης και συνεργασίας μεταξύ των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων και των Κρατών-Μελών τους, αφ' ενός και του Τουρκμενιστάν, αφ' ετέρου» έγινε δεκτό κατά πλειοψηφία κατ' αρχήν, κατ' άρθρον και στο σύνολο σε μόνη συζήτηση και έχει ως εξής:

Λόγω του μεγάλου όγκου της Σύμβασης το κείμενό της δεν καταχωρίζεται στο παρόν Πρακτικό. Ο σχετικός νόμος υπ' αριθμ. 3400 δημοσιεύθηκε στο υπ' αριθμ. 256Α' ΦΕΚ της 17/10/05).

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, εισερχόμαστε στη συζήτηση του ετέρου νομοσχεδίου του Υπουργείου Εξωτερικών.

Μόνη συζήτηση επί της αρχής, των άρθρων και του συνόλου του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Εξωτερικών: «Κύρωση της Συμφωνίας για την ίδρυση και το καταστατικό του Ευρωπαϊκού Οργανισμού Δημοσίου Δικαίου».

Το νομοσχέδιο αυτό ψηφίστηκε στη Διαρκή Επιτροπή κατά πλειοψηφία και εισάγεται προς συζήτηση στη Βουλή με τη διαδικασία του άρθρου 108 του Κανονισμού της Βουλής, δηλαδή μπορούν να λάβουν το λόγο όσοι έχουν αντίρρηση επί της κυρώσεως αυτής της Συμφωνίας.

Θα ήθελε κάποιος συνάδελφος να λάβει το λόγο;

ΛΙΑΝΑ ΚΑΝΕΛΛΗ: Κύριε Πρόεδρε, μπορώ να έχω το λόγο;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Ορίστε, κυρία Κανέλλη.

ΛΙΑΝΑ ΚΑΝΕΛΛΗ: Έτσι όπως πάει η διαδικασία, κύριε Πρόεδρε, σε λίγο δεν θα χρειάζεται να ρωτάτε. Είμαστε οι συνήθεις αντιρρήσεις, όπως και οι συνήθεις ύποπτοι.

Ξέρετε τι έχουμε εδώ; Έχουμε έναν ευρωπαϊκό οργανισμό δημοσίου δικαίου, που ήταν ένα νομικό πρόσωπο ιδιωτικού

δικαίου, και ξαφνικά τον μετατρέπουμε σε θεσμό με την ακριβώς ανάποδη μορφή. Γιατί όμως; Την πήρε ο πόνος την Ευρώπη να θεσμοθετεί το καλό επιστημονικό έργο; Όχι. Χρειάζεται ένα όργανο, για να εξάγει εκτός των άλλων και το πολιτικό σύστημα και την οργάνωση διοίκησης που θέλει.

Είναι μάλιστα έτσι φτιαγμένο και, αν δείτε και τα μέλη, σ' αλήθεια ισομερώς –στο «ισομερώς» βάλτε όσα εισαγωγικά θέλετε– σ' αυτόν τον οργανισμό η Σλοβενία και η Κύπρος θα εξάγουν δημόσιο δίκαιο. Παίρνω τυχαία αυτές τις δύο χώρες. Άμα θέλετε, το πιστεύετε το «τυχαία». Θα εξάγουν επιστημονική γνώση ουσιαστική και παρεμβατική. Θεσμός, σοβαρό όργανο της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Θα εξάγει δημόσιο δίκαιο πού; Αμ, εκεί που η αγορά πάσχει σε κανόνες. Στις αραβικές χώρες και στις χώρες τις πρώην σοσιαλιστικές, όπως λέτε εσείς. Λες και μπορούν να είναι και νυν σοσιαλιστικές έτσι και το αποφασίσουν. Θα τους βγάλετε ένα μανιφέστο σαν το Συμβούλιο της Ευρώπης και θα τις καταδικάσετε σε απομόνωση, αφού έχετε ήδη αποδεχθεί χώρες οι οποίες δεν δέχονται ούτε καν ανθρώπους που τολμούν ιδεολογικά ή είχαν μιλήσει κάποτε ιδεολογικά για διαφορετικό δημόσιο δίκαιο, διαφορετικό πολιτικό σύστημα και διαφορετική οικονομία. Σ' αυτήν την καταπληκτική Ευρώπη αυτών των δικαιωμάτων είμαστε. Τι να κάνουμε τώρα;

Και πάμε να φτιάξουμε αυτόν το θεσμό με συγκεκριμένους σχεδιασμούς που τους ξέρουμε. Ξέρουμε πως οι Ηνωμένες Πολιτείες και η Ευρωπαϊκή Ένωση, για παράδειγμα, θεωρούν μεγάλη Μέση Ανατολή από τον Ατλαντικό, την Τενερίφη και την αρχή της υποσαχάριας περιοχής μέχρι το Αφγανιστάν. Αυτή θα είναι η Μέση Ανατολή. Η Μέση Ανατολή κατά ποια έννοια θα είναι Μέση Ανατολή ή μεγάλη Μέση Ανατολή; Τι δουλειά έχει το Μαρόκο στη Μέση Ανατολή; Όχι είναι οι πρώην αραβικές χώρες, οι οποίες πρέπει διά της τρομοκρατίας, των εκβιασμών, των εισβολών επιπέδου Ιράκ να μετατραπούν σε μια ευρύτερη δυτικού τύπου αγορά και να μπορούν εκεί να εφαρμοστούν θεσμικό νεοαποικιοκρατικό και να επιβληθεί το σύστημα. Και έρχεστε εδώ και μας λέτε να πάρουμε έναν θεσμό ο οποίος προϋπήρχε, που ήταν ιδιωτικού δικαίου, και να τον μετατρέψουμε σε μεγάλο θεσμό, που μπορεί και να τον γιορτάσουμε και αυτόν την ημέρα της αντιφασιστικής νίκης στις 9 Μαΐου ως ημέρα της Ευρώπης μαζί με όλους τους θεσμούς της.

Αν δείτε επίσης το σκοπό και τις δραστηριότητες του Οργανισμού, βλέπετε ότι στην παράγραφο 2 προβλέπεται η ευρύτατη δυνατότητα –προσέξτε καλά– του υπό σύσταση οργανισμού, σύμφωνα με τον κανονισμό λειτουργίας του, να αναλαμβάνει κάθε είδους δραστηριότητα για την προώθηση του σκοπού του.

Δεν σας ανησυχεί η κάθε είδους δραστηριότητα; Τι θα κάνει δηλαδή; Θα οργανώνει ευρωπαϊστί τη δημόσια διοίκηση του Υπουργείου Δημόσιας Τάξης της Αμερικάνικης Αστυνομίας του Ιράκ που μπουκάρουν οι Βρετανοί μέσα και δεν αφήνουν αστυνομικό για αστυνομικό όρθιο; Τέτοιου τύπου όνειρα έχει αυτός ο ευρωπαϊκός θεσμός; Και ενδύεται μανδύα επιστημοσύνης και θεσμικής θωράκισης για να μπορεί να λαμβάνει κάθε είδους δραστηριότητα και για να εξάγει δημόσιο δίκαιο δυτικού τύπου;

Ποιο δημόσιο δίκαιο; Αυτό που ξέραμε στην Ευρώπη πριν από πενήντα χρόνια, πριν από ογδόντα χρόνια, πριν από το κομμουνιστικό μανιφέστο, μετά, πριν από την επανάσταση του '17, μετά; Ποιο; Με τι εργασιακά δικαιώματα; Για ποιο δημόσιο δίκαιο μιλάτε αφού δεν έχετε αφήσει τίποτε ως δημόσιο αγαθό και κανένα δικαίωμα όρθιο; Θα το εξάγετε τώρα και ευρωπαϊκώς για να οργανώσετε έτσι τις κοινωνίες;

Επίσης, έχετε ένα συγκεκριμένο στόχο γι' αυτό και το φέρνετε έτσι γρήγορα, γρήγορα. Η εγγύς ανατολή έχει εξελίξεις. Οι συμμετοχές των Ευρωπαίων είναι συμμετοχές και επίθεση κεφαλαίων και πολλές φορές βρίσκετε προβλήματα δομών. Άρα, πρέπει εντέχνως και γρήγορα και θεσμικά να βγουν οι Βρυξέλλες να αντιμετωπίσουν την Ουάσιγκτον στη μάσα. Αυτό είναι. Κάθε φορά που θα μας φέρνετε ένα τέτοιο πράγμα, κάθε φορά θα σας θυμίζουμε από τη Γιουγκοσλαβία μέχρι το Ιράκ και από το Αφγανιστάν μέχρι τη Βενεζουέλα τη ρήση του Διεθνούς Νομισματικού Ταμείου του οποίου εκπροσωπείτε μονίμως την ιδεολογία.

Δεν ήρθαμε να σώσουμε εσάς, λένε στους λαούς. Ήρθαμε να

σώσουμε την οικονομία σας. Θα σώσουμε την οικονομία σας για την πάρτη των συγκεκριμένων τακτικών συμφερόντων και όχι εσάς. Πάτε, λοιπόν, στους υπόλοιπους λαούς και πείτε τους ότι θα τους φτιάξετε ένα δημόσιο δίκαιο το οποίο θα είναι στο πνεύμα του μεγάλου δανειστή και του μεγάλου δημίου και όλων των υπολοίπων. Επίσης, θα τους πείτε. Πάρτε το συγκεκριμένο δίκαιο, σώζει την οικονομία σας, σώζει τη δημοκρατία σας θεωρητικά, σώζει εσάς. Κοινώς χωράφια. Εμείς το καταψηφίζουμε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Ωραία. Τελειώσατε, κυρία Κανελλή.

ΛΙΑΝΑ ΚΑΝΕΛΛΗ: Το «ωραία» φαντάζομαι ότι είναι σχόλιο όχι απλώς επειδή έκλεισα, αλλά γιατί σας άρεσε το περιεχόμενο αυτών που είπα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Το ωραίο είναι ότι ολοκληρώσατε!

Ο κ. Κωνσταντόπουλος έχει το λόγο.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΣ: Θεωρώ ότι είναι μακάριοι εκείνοι που πιστεύουν ότι είναι οι μοναδικοί γνώστες της αλήθειας. Και υπ' αυτή την έννοια δεν έχω παρά να πω «μακάριοι οι κατέχοντες τη μια αλήθεια και λοιδορούντες όλους τους υπολοίπους». Το λέω αυτό γιατί ακούστηκε προηγουμένως ένα σχόλιο.

Κατά δεύτερο λόγο η επιστήμη δεν έχει σύνορα και υπ' αυτή την έννοια επιβάλλεται να υπάρχει η διεπιστημονική συνεργασία ανάμεσα στους λαούς, στις χώρες, στους επιστήμονες, στις επιστημονικές ενώσεις, στα ιδρύματα.

Ακόμη είναι ανάγκη στα θέματα δημοσίου δικαίου να ξέρουμε όλοι ότι διεθνώς έχει ανοίξει μία μεγάλη συζήτηση για τη νέα μορφή του κράτους και για τη σχέση του κράτους προς την κοινωνία, τα δημόσια αγαθά, τα δικαιώματα και τις διεθνείς συμβάσεις.

Στη συζήτηση που έγινε στην επιτροπή δεν ψήφισα αυτό το νομοσχέδιο για δυο συγκεκριμένους λόγους. Πρώτον, διότι θεωρώ ότι την ίδια δουλειά που έκανε ως νομικό πρόσωπο δημοσίου δικαίου και περιγράφει αυτό το νομοσχέδιο, θα μπορούσε να την κάνει και ένα νομικό πρόσωπο ιδιωτικού δικαίου. Τα επιπρόσθετα στοιχεία που αναφέρονται ως προσθετικά στοιχεία κύρους και αποτελεσματικότητας έχουν σχέση με την πολιτική και αρνούμαι την υπαγωγή της επιστήμης στις πολιτικές σκοπιμότητες.

Και δεύτερον, δεν ψήφισα αυτό το νομοσχέδιο για έναν εντελώς συγκεκριμένο λόγο που έχει σχέση με τα δημόσια πράγματα της χώρας.

Έχουμε, κύριε Υπουργέ, θετικά ανταποκριθεί στις υποχρεώσεις μας για τόσα ιδρύματα και τόσους οργανισμούς, είτε με το Ίδρυμα Πολιτισμού είτε με τα άλλα ιδρύματα που σχετίζονται με την προτεραιότητα θεμάτων εξωτερικής πολιτικής, ώστε το μόνο που μας μάρανε ήταν να κάνουμε ευρωπαϊκό οργανισμό το νομικό πρόσωπο δημοσίου δικαίου; Γιατί; Εα πω μία τελευταία παρατήρηση που έκανα και στην επιτροπή.

Έχουν στη διάθεσή τους κάποιοι, επιστήμονες, κύκλοι όλες τις νομοθετικές πρωτοβουλίες όλων των Κυβερνήσεων. Γιατί; Ναι, διεπιστημονική συνεργασία, να προτεραιότητα συμμετοχής στις διεργασίες που γίνονται για τη νέα αντίληψη περί κράτους. Ναι η επιστήμη χωρίς σύνορα. Ναι η επιστήμη να προάγει σκοπούς φιλειρηνικούς, να μην υποτάσσεται στις σκοπιμότητες της πολιτικής.

Γιατί ένα νομικό πρόσωπο με τη μορφή του ιδιωτικού δικαίου που καλύπτει το χώρο του δημοσίου δικαίου πρέπει να γίνει οργανισμός.

Με αυτές τις αποσαφηνίσεις εξηγώ γιατί η ψήφισή όχι. Όχι διότι αμφισβητώ τη δουλειά τους, όχι γιατί αμφισβητώ τις φιλοδοξίες τους, αλλά δεν καταλαβαίνω τη σκοπιμότητα.

Μη μου πείτε τώρα ότι θα δοθεί στις πρωτοβουλίες ή ότι θα έχουν ασυλία. Να πω κάτι ακόμη που είπα και στην Επιτροπή. Το κύρος και η αναγνώριση και η αξιοπιστία και η αποτελεσματικότητα συνοδεύονται από την ακαδημαϊκή τήβεννο. Δεν χρειάζεται πανωφόρι εξουσίας και πανωφόρι κράτους.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Το λόγο έχει ο Υφυπουργός Εξωτερικών κ. Στυλιανίδης.

ΕΥΡΥΠΙΔΗΣ ΣΤΥΛΙΑΝΙΔΗΣ (Υφυπουργός Εξωτερικών):

Κύριε Πρόεδρε, μια επισημάνση μόνο θέλω να κάνω. Δεν είναι ελληνική πρωτοτυπία. Και σε άλλες ευρωπαϊκές χώρες ινστιτούτα υψηλού επιστημονικού κύρους και διεθνούς δράσης με ευρύτερη αποδοχή έχουν μετεξελιχθεί σε τέτοιου είδους νομικά μορφώματα.

Εκτιμούμε ότι συμφέρει τη χώρα μας να αποτελέσει την έδρα ενός τέτοιου οργανισμού που θα προωθήσει την επιστημονική συνεργασία. Και επειδή μέσα σ' αυτό το φορέα υπάρχει πολύ έντονη ελληνική επιστημονική παρουσία, θεωρούμε ότι η λειτουργία του μπορεί να εξυπηρετήσει σημαντικά την παροχή ελληνοευρωπαϊκής τεχνογνωσίας προς όλες τις άλλες χώρες που το έχουν ανάγκη.

Υπ' αυτή την έννοια πιστεύουμε ότι δεν υποκαθίσταται η πολιτική ηγεσία ή το Υπουργείο Εξωτερικών ή η Κυβέρνηση στην άσκηση εξωτερικής πολιτικής. Απλώς δημιουργείται ένας διεθνής οργανισμός με έδρα την Αθήνα που θα έχει όμως τη δυνατότητα να καταστήσει την Ελλάδα κέντρο τέτοιου είδους δραστηριοτήτων και να επιτρέψει αν θέλετε, τους διακεκριμένους διεθνώς Έλληνες επιστήμονες να προωθήσουν απόψεις και αντιλήψεις, οι οποίες βεβαίως σχετίζονται και με το σύγχρονο πολιτισμό μας.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Κηρύσσεται περαιωμένη η συζήτηση επί του νομοσχεδίου και ερωτάται το Τμήμα αν γίνεται δεκτό.

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Συνεπώς το νομοσχέδιο του Υπουργείου Εξωτερικών: «Κύρωση της Συμφωνίας για την ίδρυση και το καταστατικό του Ευρωπαϊκού Οργανισμού Δημοσίου Δικαίου» έγινε δεκτό κατά πλειοψηφία κατ' αρχήν, κατ' άρθρον και στο σύνολο σε μόνη συζήτηση όπως διαμορφώθηκε από την αρμόδια διαρκή επιτροπή και έχει ως εξής:

(Λόγω του μεγάλου όγκου της Σύμβασης το κείμενό της δεν καταχωρίζεται στο παρόν Πρακτικό. Ο σχετικός νόμος υπ' αριθμ. 3398 δημοσιεύθηκε στο υπ' αριθμ. 248Α' ΦΕΚ της 6/10/05).

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Παρακαλώ το Τμήμα να εξουσιοδοτήσει το Προεδρείο για την υπ' ευθύνη του επικύρωση των Πρακτικών της σημερινής συνεδρίασης μέχρις αυτού του σημείου.

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Παρασχέθη η ζητηθείσα εξουσιοδότηση.

Προχωρούμε τώρα στο νομοσχέδιο του Υπουργείου Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων.

Μόνη συζήτηση επί της αρχής, των άρθρων και του συνόλου του σχεδίου νόμου: «Ρύθμιση θεμάτων Πανεπιστημιακής και Τεχνολογικής Εκπαίδευσης και λοιπές διατάξεις».

Το λόγο έχει ο συμπολίτης μου, εισηγητής της πλειοψηφίας κ. Κουράκος.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΚΟΥΡΑΚΟΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ως γνωστόν η παιδεία αποτελεί ένα από τα σημαντικότερα κεκτημένα κάθε ανθρώπου, κάθε πολίτη, αλλά και της κάθε κοινωνίας ξεχωριστά. Με αυτό τον τρόπο βελτιώνοντας την εκπαίδευση, βελτιώνουμε το μέλλον της κοινωνίας, το μέλλον της χώρας μας.

Η εκπαίδευση όπως πολύ σωστά είχε διαπιστώσει ο φιλόσοφος Σωκράτης εάν είναι σωστή, είναι σαν την εύφορη γη. Φέρνει πάντα πλούτο.

Την τελευταία εικοσαετία στην πατρίδα μας είναι έτσι; Τα αποτελέσματα δυστυχώς είναι αποκαρδιωτικά. Ιδιαίτερα στον τομέα που αφορά την τεχνολογική εκπαίδευση, παρά το ότι η τεχνολογική εκπαίδευση υπήρξε τις τελευταίες δεκαετίες πεδίο σημαντικών και πρωτοποριακών ρυθμίσεων στις περισσότερες ευρωπαϊκές χώρες, αποτέλεσε την ατμομηχανή της οικονομικής ανάπτυξης και της δημιουργίας νέων θέσεων εργασίας, δεν συνέβη όμως το ίδιο και στην Ελλάδα.

Η χώρα μας, αντί να ακολουθήσει το παράδειγμα των ευρωπαϊκών κρατών στον τομέα της γνώσης και της τεχνογνωσίας, τον κατεχόμενη τομέα των Τ.Ε.Ι., ήταν ουραγός. Δυστυχώς υπήρ-

ξαμε ουραγοί και απλοί παρατηρητές των εξελίξεων και όχι μόνο αυτό. Ακόμα και σήμερα σκεφθείτε ότι σαράντα τρεις ειδικότητες των Τ.Ε.Ι. δεν έχουν επαγγελματικά δικαιώματα και ότι ογδόντα τρία τμήματα δεν έχουν περιεχόμενο προγράμματος σπουδών.

Αντί να δημιουργήσουμε σχολές αιχμής, παραγωγής γνώσης και τεχνογνωσίας, συνδέοντας τις σχολές με τις ανάγκες της ελληνικής οικονομίας, δημιουργήσαμε τμήματα των οποίων η χρησιμότητα είναι αμφίβολη. Ωστόσο, αποδεικνύεται με τον πιο τρανταχτό τρόπο η έλλειψη στρατηγικής και οράματος των κυβερνήσεων του Π.Α.Σ.Ο.Κ..

Το όραμά σας για την παιδεία και τα Τ.Ε.Ι. συγκεκριμένα ήταν: Πρώτον, δημιουργία όσο περισσότερων τμημάτων μπορούσατε δίχως να έχετε προβλέψει τη χρησιμότητά τους στην ελληνική κοινωνία και την οικονομία γενικότερα. Δεύτερον, δημιουργία όσων περισσότερων τμημάτων Τ.Ε.Ι. μπορούσατε δίχως να σας νοιάζει για το μέλλον των αποφοίτων τους, δηλαδή για το μέλλον της ελληνικής νεολαίας. Τρίτον, αποτέλεσμα των δύο προαναφερόμενων γεγονότων, η εισαγωγή σε σχολές Α.Ε.Ι. και Τ.Ε.Ι. με μέσο όρο στις εξετάσεις πολύ κάτω από τη βάση. Επίσης, η λειτουργία τμημάτων των περιφερειακών Τ.Ε.Ι. στην επαρχία με λιγότερους από δέκα φοιτητές.

Αυτά είναι μερικά μόνο από τα τραγικά λάθη που έγιναν στο παρελθόν από τις κυβερνήσεις του Π.Α.Σ.Ο.Κ.. Αυτό ήταν το σχέδιό σας για την ελληνική νεολαία που τόσο «θερμά» υποτίθεται ότι υποστηρίζει ο Πρόεδρός σας, ο οποίος φέρει μεγάλες πολιτικές ευθύνες γιατί έχει διατελέσει και Υπουργός Παιδείας;

Η υποβάθμιση και η αποτελμάτωση των Τ.Ε.Ι. την οποία εσείς επιφέρατε με τη εικοσαετή τραγική φαινόμενα είχε ως αποτέλεσμα την ενίσχυση της λανθασμένης και καταστροφικής προκατάληψης της δήθεν κοινωνικής και οικονομικής υπεροχής των επαγγελματιών «της καρέκλας» απέναντι στα παραγωγικά επαγγέλματα.

Στην εικοσαετή σοσιαλιστική αναζήτησή σας δημιουργήθηκαν πολλά περιφερειακά Τ.Ε.Ι. και παραρτήματα χωρίς να σταθμιστούν οι πραγματικές οικονομικές και κοινωνικές ανάγκες της χώρας μας, ώστε να συμβάλουν ουσιαστικά στην ανάπτυξη της. Μάλιστα δε ορισμένα από τα Τ.Ε.Ι. και τα παραρτήματα αναπτύχθηκαν περιπτωσιακά και με άναρχο τρόπο.

Όλα τα παραπάνω είχαν ως αποτέλεσμα την υποβάθμιση των Τ.Ε.Ι. και των παραρτημάτων τους γιατί δεν υπήρχαν ούτε κτιριακές εγκαταστάσεις, ούτε υλικοτεχνική υποδομή και -το κυριότερο- δεν υπήρχε ικανό εκπαιδευτικό προσωπικό ανάλογων προσόντων με τα εξής τραγικά φαινόμενα: 1983, 70% και πλέον έκτακτοι εκπαιδευτικοί, 2004, 70% και πλέον έκτακτοι εκπαιδευτικοί. Αυτή ήταν η αναβάθμιση που κάνατε;

Κυρίες και κύριοι, εμείς πιστεύουμε στην απόλυτη ισοτιμία της σκέψης και της πράξης. Πιστεύουμε στην κοινωνική και οικονομική ισοτιμία των επαγγελματιών στα γραφεία, των επαγγελματιών στα εργοστάσια και στα εργαστήρια, γι' αυτό πιστεύουμε πως δικαίωμα στη μόρφωση δεν έχουν μόνο οι διανοούμενοι, αλλά κι εκείνοι που εφαρμόζουν στην πράξη τις επιστημονικές κατακτήσεις.

Μ' αυτήν την πίστη προχωρήσαμε στο παρόν σχέδιο νόμου για τα θέματα που αφορούν την πανεπιστημιακή και τεχνολογική εκπαίδευση. Στόχος των Τ.Ε.Ι. είναι να παρέχουν ολοκληρωμένη θεωρητική και πρακτική εκπαίδευση για την εφαρμογή επιστημονικών, τεχνολογικών, καλλιτεχνικών και άλλων γνώσεων και δεξιοτήτων, να αποτελούν μία αξιόπιστη εκπαιδευτική, επαγγελματική και κοινωνική προοπτική για τη νεολαία μας.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το παρόν νομοσχέδιο συνδέεται με την προσπάθεια της Κυβέρνησης να κερδίσει η χώρα το χαμένο μέχρι στιγμής στοίχημα της δημιουργίας μίας κοινωνίας γνώσης και τεχνογνωσίας.

Πριν γίνουμε Κυβέρνηση, ο Πρόεδρος της Νέας Δημοκρατίας και Πρωθυπουργός, Κώστας Καραμανλής, είχε επανειλημμένα τονίσει τις επιπτώσεις από την απώλεια του τρένου της τεχνολογικής επανάστασης η οποία εδώ και μια εικοσαετία τουλάχιστον βρίσκεται σε εξέλιξη. Ενός χαμένου μέχρι στιγμής στοίχηματος το οποίο κοστίζει οικονομικά, κοινωνικά, πολιτιστικά και διοικητικά ακόμα στη χώρα μας.

Για να κερδηθεί αυτός ο στόχος πρέπει να μεταβάλλουμε ριζικά τη σημερινή κατάσταση των πραγμάτων, στην ανάπτυξη της τεχνολογίας και κυρίως σε ό,τι αφορά στην εκπαίδευση και την παραγωγή στελεχών καθώς και στην ανάπτυξη της έρευνας. Πρέπει να κατανοηθεί ευρύτερα ότι σήμερα η χρησιμοποίηση της σύγχρονης και υψηλής τεχνολογίας και της ειδικευμένης εργασίας αποτελεί όρο για την ανασυγκρότηση της οικονομίας και πολύ περισσότερο για την αυτοδύναμη ανάπτυξη. Η υπόθεση, λοιπόν, της αυτοδύναμης ανάπτυξης των Τ.Ε.Ι. βρίσκεται αλληλένδετη και συνυφασμένη με βασικές εθνικές, κοινωνικές, οικονομικές επιλογές και αποτελεί συνδυαστικό κρίκο ανάμεσα σε αυτές.

Το παρόν νομοσχέδιο λαμβάνει υπόψη και θέτει, ως κύριο στόχο όλους τους προαναφερόμενους παράγοντες. Με την αναβάθμιση των Τ.Ε.Ι. ανοίγονται νέοι ορίζοντες στο εκπαιδευτικό σύστημα της χώρας. Το προσαρμόζουν στις σύγχρονες συνθήκες όπως οι διαρκώς μεταβαλλόμενες τεχνολογικές, οικονομικές και κοινωνικές συνθήκες απαιτούν, ελάχιστη επαγγελματική διάρθρωση, μετατρέψιμες και αναπροσαρμοζόμενες γνώσεις γεωγραφική και επαγγελματική ηθικότητα. Το παρόν σχέδιο νόμου βελτιώνει τη σύνθεση του εκπαιδευτικού προσωπικού των Τ.Ε.Ι.. Αναβαθμίζει ποιοτικά τα χαρακτηριστικά της εκπαίδευσης των φοιτητών, κάνει συνολικότερα ανταγωνιστικότερη και αποδοτικότερη την παιδεία μας στο διεθνές και ευρωπαϊκό, ανταγωνιστικό, εκπαιδευτικό περιβάλλον. Συνολικά το συγκεκριμένο νομοσχέδιο περιέχει σημαντικές καινοτομίες οι οποίες επιτρέπουν την άρτια λειτουργία των Τ.Ε.Ι..

Πρώτον, για πρώτη φορά καθορίζεται με υπουργική απόφαση το περιεχόμενο των σπουδών εκείνων των τμημάτων για τα οποία μέχρι σήμερα δεν είχε οριστεί.

Δεύτερον, ενισχύει την αυτοδυναμία των ιδρυμάτων με την καθιερούμενη διαδικασία σύνταξης των προγραμμάτων σπουδών και όχι πλέον μέσω του Ινστιτούτου Τεχνολογικής Εκπαίδευσης.

Τρίτον, προβλέπει τη δημιουργία χιλίων τριάντα νέων θέσεων εκπαιδευτικού και λοιπού προσωπικού των Τ.Ε.Ι..

Τέταρτον, διευκολύνει τη διοικητική και οικονομική λειτουργία των Τ.Ε.Ι. αφού παρέχεται η δυνατότητα εκλογής και τρίτου αντιπροέδρου όταν έχουμε πάνω από δεκαπέντε τμήματα ή πάνω από δύο παραρτήματα στο Τ.Ε.Ι..

Επίσης, απαλλάσσονται η μεταβίβαση και η μεταγραφή των παρεχομένων στα Τ.Ε.Ι. ακινήτων από φόρους, τέλη και συναφείς επιβαρύνσεις. Δηλαδή, όπως γίνεται στα πανεπιστήμια.

Πέμπτον, σε κάθε παράρτημα Τ.Ε.Ι. ιδρύεται σπουδαστικός σύλλογος. Επιλύεται ένα χρόνιο αίτημα των σπουδαστών ώστε να συμμετέχουν στα όργανα.

Έκτον, επιλύονται τα θέματα που αφορούν τόσο το μόνιμο όσο και το έκτακτο προσωπικό των Τ.Ε.Ι.. Κατά πρώτο λόγο δίνεται η δυνατότητα στους αναπληρωτές καθηγητές που απέκτησαν τα απαιτούμενα προσόντα να εξελιχθούν στην βαθμίδα καθηγητού με τη μεταφορά της θέσης τους όπως στα πανεπιστήμια.

Κατά δεύτερο λόγο σε ό,τι αφορά στους αναπληρωτές καθηγητές προσωποπαγούς θέσης με την συμπλήρωση του 65ου έτους της ηλικίας τους μετατρέπονται τη θέση τους σε προσωποπαγή θέση στη βαθμίδα του καθηγητή.

Κατά τρίτο λόγο, οι προσωποπαγείς επίκουροι καθηγητές καθώς επίσης και οι καθηγητές εφαρμογών, ξένων γλωσσών και οι γυμναστές, λαμβάνουν τις αποδοχές της επόμενης βαθμίδας ένα μήνα πριν από την συνταξιοδότησή τους.

Έβδομον, δίνεται η δυνατότητα εξέλιξης των καθηγητών εφαρμογών στη βαθμίδα του επίκουρου καθηγητή με τριετή προϋπηρεσία εφόσον διαθέτουν και τα λοιπά προσόντα της βαθμίδας.

Ογδοόν, προβλέπεται η αναβάθμιση του ρόλου του Ειδικού Τεχνικού Προσωπικού των Τ.Ε.Ι., ώστε να συνεπικουρεί αποτελεσματικά το έργο των μελών του εκπαιδευτικού προσωπικού και ρυθμίζονται διάφορα υπηρεσιακά θέματα. Επίσης, για τις μητέρες, που ανήκουν στο Ειδικό Τεχνικό Προσωπικό, θα ισχύει ότι, ισχύει και στο ευρύτερο Δημόσιο σε σχέση με τη μητρότητα.

Ένατον, δίδεται η δυνατότητα ανάθεσης πρόσθετου διδακτικού έργου στο μόνιμο εκπαιδευτικό προσωπικό για την κάλυψη αναγκών, ιδίως των περιφερειακών ιδρυμάτων που αντιμετωπίζουν δυσκολία εξεύρεσης έκτακτου εκπαιδευτικού προσωπικού με τα προβλεπόμενα τυπικά προσόντα.

Παράλληλα, επεκτείνεται ο χρόνος των μεταβατικών διατάξεων μέχρι το 2014 ώστε να δοθεί η δυνατότητα στους προσωποπαγείς καθηγητές να αποκτήσουν τα απαραίτητα τυπικά προσόντα και να ενταχθούν στις τακτικές βαθμίδες.

Δέκατον, για πρώτη φορά παρέχεται η δυνατότητα εκτέλεσης από τα Τ.Ε.Ι. εφαρμοσμένης και τεχνολογικής έρευνας.

Ενδέκατον, διευκολύνεται η διαδικασία συμμετοχής του έκτακτου εκπαιδευτικού προσωπικού στην παρακολούθηση των προγραμμάτων μεταπτυχιακών σπουδών των Πανεπιστημίων, καθώς επίσης και του Ανοικτού Πανεπιστημίου.

Τέλος, καθορίζεται πλαίσιο εσωτερικής λειτουργίας για όσα Τ.Ε.Ι. δεν έχουν προβεί στην έκδοση εσωτερικών κανονισμών λειτουργίας.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, συνοψίζοντας, το παρόν νομοσχέδιο ρυθμίζει το μέγα θέμα της εισαγωγής των υποψηφίων στην Τριτοβάθμια Εκπαίδευση. Πλέον οι υποψήφιοι θα μπορούν να εισαχθούν στα Ανώτατα Εκπαιδευτικά Ιδρύματα εφόσον συγκεντρώνουν ελάχιστο αριθμό μορίων, τουλάχιστον ίσου με το μισό του μέγιστου αριθμού μορίων. Βελτιώνει το θεσμικό πλαίσιο μεταγραφών των φοιτητών, ανεξαρτητοποιείται από το ποσοστό των μεταγραφών, το ποσοστό κατατάξεων των πτυχιούχων στην Τριτοβάθμια Εκπαίδευση, το οποίο διαμορφώνεται πλέον αυτοτελώς, χωρίς αλλαγή ως προς τα ποσοστά και με τις ήδη ισχύουσες διατάξεις.

Βελτιώνει το οργανωτικό σχήμα που διέπει τις βιβλιοθήκες των Πανεπιστημίων και των Τ.Ε.Ι. και δίδεται η δυνατότητα σύστασης Συνδέσμου Ελληνικών Ακαδημαϊκών Βιβλιοθηκών μεταξύ των Ανωτάτων Εκπαιδευτικών Ιδρυμάτων.

Καταβάλλεται το επίδομα ειδικής αγωγής στο προσωπικό του Αιγινίτιου Πανεπιστημιακού Νοσοκομείου.

Δίδεται η δυνατότητα στους εκπαιδευτικούς του κλάδου Θεατρικών Σπουδών να εισάγονται στις καθηγητικές σχολές.

Ικανοποιείται η ανάγκη πρόσληψης στο Εθνικό Ίδρυμα Νεότητας ειδικών συμβούλων και συνεργατών.

Ρυθμίζεται η οικονομική ενίσχυση σχολικών φορέων της Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας.

Μετονομάζεται και αναδιοργανώνεται η περιφερειακή υπηρεσία των Γενικών Αρχείων του Κράτους με τίτλο «Γ.Α.Κ. – Αρχεία Νομού Ιωαννίνων» σε «Γ.Α.Κ. – Ιστορικό Αρχείο – Μουσείο Ηπείρου».

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, τελειώνοντας θα ήθελα να πω τα εξής: Το σχέδιο νόμου αναβαθμίζει την ποιότητα των σπουδών των Τ.Ε.Ι. μέσω των ρυθμίσεων, που προβλέπονται, σε διοικητικό και οικονομικό επίπεδο. Θωρακίζει το εργασιακό περιβάλλον όλων των εργαζομένων στην κοινότητα του Τ.Ε.Ι..

Συνολικά, με το σχέδιο νόμου για τα Τ.Ε.Ι. ο θεσμός των Τ.Ε.Ι. θωρακίζεται σε διοικητικό, θεσμικό και οικονομικό επίπεδο, σε έναν χώρο παιδείας ελκυστικό για τους νέους της χώρας, ο οποίος ανταποκρίνεται στις ανάγκες τόσο της αγοράς όσο και της ελληνικής κοινωνίας γενικότερα, σε ένα χώρο που δημιουργεί ανάπτυξη και όχι ανεργία και απομόνωση.

Γι' αυτό ζητώ να ψηφιστεί το παρόν σχέδιο νόμου.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)
ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Ευχαριστούμε πολύ, κύριε συνάδελφε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, από την ανάγνωση του καταλόγου των ομιλητών βλέπω ότι μέχρι στιγμής είναι είκοσι οι εγγεγραμμένοι συνάδελφοι και έπεται και συνέχεια.

Όπως γνωρίζετε το νομοσχέδιο στην αρμόδια Διαρκή Επιτροπή ψηφίστηκε σε τρεις συνεδριάσεις. Θα ήθελα, λοιπόν, τη συναίνεση του Τμήματος ώστε το απόγευμα να κάνουμε εμβόλιμη συνεδρίαση.

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Το κόμμα συμφώνησε...

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ: Το Σώμα, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Το Σώμα. Αλλά κοιτώντας τον κ. Λοβέρδο, επειδή εχθές είχαμε κοιμητικές αντιπαράθεσεις, παρασύρθηκα και είπα το κόμμα!

ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΑΝΔΡΟΥΛΑΚΗΣ: Και να ήσασταν και ποτέ κοιματάρχη!

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Το Τμήμα, λοιπόν, αποφάσισε να διεξαχθεί εμβόλιμη συνεδρίαση το απόγευμα.

Η μεσημεριανή συνεδρίαση θα διακοπεί στις 15.00', θα ψηφίσουμε, όπως είθισται πάντοτε, το νομοσχέδιο επί της αρχής, οι συνάδελφοι ομιλητές που δεν έχουν προλάβει να μιλήσουν θα μιλήσουν το απόγευμα που θα μπορούμε στα άρθρα και θα συνεχίσουμε και αύριο το πρωί.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΚΕΦΑΛΟΓΙΑΝΝΗΣ: Τι ώρα το απόγευμα;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Στις 18.30'.

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΚΑΣΤΑΝΙΔΗΣ: Τι είπατε, κύριε Πρόεδρε;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Συμφώνησε το Τμήμα για απογευματινή εμβόλιμη συνεδρίαση, να διακόψουμε στις 15.00', να ξεκινήσουμε στις 18.30'. Να ψηφίσουμε το νομοσχέδιο επί της αρχής στις 15.00' και συνεχίζουμε ως είθισται πάντοτε.

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΚΑΣΤΑΝΙΔΗΣ: Όπως αποφάσισε και η Διάσκεψη των Προέδρων για τρεις συνεδριάσεις.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Ακριβώς.

Το λόγο έχει ο Υφυπουργός Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων κ. Σπυρίδων Ταλιαδούρος.

ΣΠΥΡΙΔΩΝ ΤΑΛΙΑΔΟΥΡΟΣ (Υφυπουργός Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων): Θα ήθελα να ανακοινώσω στο Τμήμα ορισμένες νομοτεχνικές βελτιώσεις.

Πρώτον, ο τίτλος του νομοσχεδίου αναδιατυπώνεται ως εξής: «Ρύθμιση θεμάτων του Πανεπιστημιακού και Τεχνολογικού Τομέα Ανωτάτης Εκπαίδευσης και λοιπές διατάξεις».

Δεύτερον, στο τελευταίο εδάφιο του άρθρου 1 μετά τη φράση: «προκειμένου για Τμήματα που ήδη λειτουργούν» προστίθεται η φράση: «χωρίς να διαθέτουν περιεχόμενο σπουδών».

Τρίτον, στο πρώτο εδάφιο της περίπτωσης β' της παραγράφου 1 του άρθρου 2 μετά τη φράση: «μέλη Εκπαιδευτικού Προσωπικού (Ε.Π.)» προστίθενται οι λέξεις: «κατά προτίμηση».

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Δ' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΦΙΛΙΠΠΟΣ ΠΕΤΣΑΛΝΙΚΟΣ**)

Τέταρτον, στην παράγραφο 1 του άρθρου 5 προστίθεται τελευταίο εδάφιο ως εξής: «Στη Συνέλευση του Τ.Ε.Ι. μετέχουν

και όλοι οι Αντιπρόεδροι».

Πέμπτον, στο τέλος της παραγράφου 2 του άρθρου 6 προστίθεται εδάφιο ως εξής: «Με όμοια απόφαση κατανέμονται ανά ειδικότητα οι συνιστώμενες θέσεις διοικητικού προσωπικού».

Έκτον, στο τέλος της παραγράφου 1 του άρθρου 7 η φράση: «εφόσον έχουν αποκτήσει τα απαιτούμενα ακαδημαϊκά προσόντα» αντικαθίσταται με τη φράση: «εφόσον έχουν αποκτήσει τα απαιτούμενα από το νόμο προσόντα για την πλήρωση της θέσης αυτής».

Έβδομον, στο άρθρο 10 προστίθεται νέα παράγραφος 2 ως εξής: «2. Στην περίπτωση β' της παραγράφου 1 του άρθρου 34 του ν. 1404/1983, όπως αντικαταστάθηκε με την περίπτωση ι' του ν. 2916/2001 η φράση: «εντός τριών μηνών από την ίδρυση ή κατάργηση του Τμήματος ή του Παραρτήματος, κατά περίπτωση» αντικαθίσταται με τη φράση: «έως την αυτοδύναμη λειτουργία του Τμήματος ή του Παραρτήματος ή εντός τριών μηνών από την κατάργηση του Τμήματος ή του Παραρτήματος, κατά περίπτωση».

Επίσης, η παράγραφος 2 του άρθρου 10 αναριθμείται σε παράγραφο 3.

Όγδοον, η παράγραφος 3 του άρθρου 11 αντικαθίσταται ως εξής: «3. Η παράγραφος 3 του άρθρου 19 του ν. 1404/1983, όπως αντικαταστάθηκε με την περίπτωση Γ' του άρθρου 4 του ν. 2916/2001, καταργείται».

Ένατον, στην παράγραφο 1 του άρθρου 13 και ειδικότερα στο τέλος της παραγράφου 2 του νέου άρθρου 2Α που έχει προστεθεί αντικαθίσταται η φράση: «του ν.2909/1992 (ΦΕΚ 18Α)» με τη φράση «του ν. 2009/1992 (ΦΕΚ 18Α)».

Δέκατον, η περίπτωση γ' της παραγράφου 3 του άρθρου 13 αναδιατυπώνεται ως εξής: «γ. Οι διατάξεις του παρούσας παραγράφου ισχύουν για τους εισαγόμενους στα ιδρύματα της ανώτατης εκπαίδευσης από το ακαδημαϊκό έτος 2006-2007».

Τα καταθέτω για τα Πρακτικά και για να διανεμηθούν.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Ναι, κύριε Υπουργέ, να διανεμηθεί, γιατί είναι πάρα πολλές οι αλλαγές –τουλάχιστον έτσι όπως τις ακούσαμε– για να έχουν τη δυνατότητα οι συνάδελφοι Βουλευτές να ενημερωθούν έγκαιρα.

(Στο σημείο αυτό ο Υφυπουργός Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων κ. Σπυρίδων Ταλιαδούρος καταθέτει για τα Πρακτικά τις προαναφερθείσες διορθώσεις, οι οποίες έχουν ως εξής:

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Το λόγο έχει ο Κοι-

νοβουλευτικός Εκπρόσωπος του ΠΑ.ΣΟ.Κ. κ. Καστανίδης.

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΚΑΣΤΑΝΙΔΗΣ: Κύριε Υπουργέ, θα δω τις λεπτομέρειες, τις βελτιώσεις ή τροποποιήσεις που έχετε επιφέρει, αλλά ξεκινώ με μία παρατήρηση και παρακαλώ πολύ, εάν είναι δυνατόν, τώρα να αποκριθείτε.

Είναι λάθος η αναδιατύπωση του τίτλου του νομοσχεδίου σας. Ο όρος: «του πανεπιστημιακού ή και τεχνολογικού τομέα της ανώτατης εκπαίδευσης» είναι όρος αδόκιμος για τη γλώσσα που χρησιμοποιούμε μέχρι τώρα. Είναι προτιμότερο να γράψετε: «Ρύθμιση θεμάτων των Ανώτατων Εκπαιδευτικών Ιδρυμάτων και των Τεχνολογικών Εκπαιδευτικών Ιδρυμάτων».

Ο τομέας παραπέμπει και σε άλλη διάρθρωση επιστημονική, ακαδημαϊκή και διοικητική.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Ο κύριος Υφυπουργός έχει το λόγο.

ΣΠΥΡΙΔΩΝ ΤΑΛΙΑΔΟΥΡΟΣ (Υφυπουργός Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων): Κάναμε αυτή την αναδιατύπωση, προκειμένου να προσαρμόσουμε την ορολογία στον ν. 2916, που είχε ψηφίσει η δική σας κυβέρνηση το 2001, διότι θεωρούμε ότι έτσι ανταποκρινόμαστε στα πράγματα. Έτσι έχουν ρυθμιστεί τα ζητήματα της ανώτατης εκπαίδευσης. Αναφέρει ο ν. 2916 για πανεπιστημιακό τομέα και για τεχνολογικό τομέα. Η ανωτάτη εκπαίδευση, σύμφωνα με αυτό το νόμο έχει αυτούς τους δύο τομείς. Προσαρμόσαμε τη διατύπωση του νόμου με βάση τον ν. 2916.

Επίσης, στο νόμο περί Ε.Σ.Υ.Π., που η δική σας κυβέρνηση είχε ψηφίσει πάλι, έχουμε τη διάκριση τομέα πανεπιστημιακού και τεχνολογικού. Για να έχουμε αυτήν την ταύτιση, γι' αυτό κάναμε αυτή την αναδιατύπωση, που τη θεωρούμε ότι είναι ορθή.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Ο κ. Καστανίδης έχει το λόγο.

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΚΑΣΤΑΝΙΔΗΣ: Δεν έχω πρόχειρη τη διατύπωση του ν. 2916, αλλά δεν με επηρεάζει αυτό, κύριε Υπουργέ. Η ορθή διατύπωση, επαναλαμβάνω είναι «Ανώτατα Εκπαιδευτικά Ιδρύματα» και «Τεχνολογικά Εκπαιδευτικά Ιδρύματα». Έχετε τον εξής κίνδυνο: ο τομέας, επαναλαμβάνω παραπέμπει σε συγκεκριμένη διάρθρωση υπό το τμήμα. Θεωρώ ότι είναι ορθότερο να χρησιμοποιήσετε την έκφραση που σας υπέδειξα, ανεξαρτήτως του τι λέει ο ν. 2916.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Το λόγο έχει ο εισηγητής του ΠΑ.ΣΟ.Κ., ο συνάδελφος, κ. Μάρκος Μπόλαρης.

ΜΑΡΚΟΣ ΜΠΟΛΑΡΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριοι συνάδελφοι, άκουσα τον εισηγητή της Νέας Δημοκρατίας να αναφέρεται ενοχλημένος στις επανειλημμένες δηλώσεις του Προέδρου του ΠΑ.ΣΟ.Κ., ο οποίος συνεχώς επιμένει στην ανάγκη για επένδυση στον άνθρωπο, για επένδυση στην επιστήμη, για επένδυση στην έρευνα, την τεχνολογία, τον πολιτισμό. Και αυτό, γιατί πιστεύει ότι αυτός είναι ο μόνος τρόπος να προχωρήσει η Ελλάδα μπροστά.

Νόμιζα πως αυτές οι αναφορές του Προέδρου του ΠΑ.ΣΟ.Κ. θα έπρεπε να χειροκροτούνται απ' όλη την ελληνική κοινωνία και όχι να συναντούν μεμψιμοιρία και κακομοιρία από πλευράς της κυβερνώσας παράταξης. Η φράση την οποία ανέφερα ήταν μια από τις κορυφώσεις της ομιλίας του Προέδρου του ΠΑ.ΣΟ.Κ., του Γιώργου του Παπανδρέου προχθές στην ομιλία του στη Διεθνή Έκθεση Θεσσαλονίκης. Στην Έκθεση ο Πρόεδρος, αναφερόμενος στο τεράστιο ζήτημα χρηματοδότησης που έχει ανάγκη η ελληνική παιδεία, ανέφερε επί λέξει πως το ΠΑ.ΣΟ.Κ. αναλαμβάνει ευθές την ευθύνη απέναντι στον ελληνικό λαό για άμεσο διπλασιασμό των δαπανών για την παιδεία, διευκρινίζοντας ότι χρειάζεται να διατεθεί ένα ποσοστό 5% του κρατικού προϋπολογισμού για την παιδεία και επένδυση του 40% του Δ' Κοινοτικού Πλαισίου Στήριξης στο ανθρώπινο κεφάλαιο. Έτσι μόνο μπορούμε να μιλάμε για αλλαγές και πραγματικές μεταρρυθμίσεις. Βέβαια, πρόσθεσε πως δεν είναι μόνο τα χρήματα που αρκούν, γιατί χρειαζόμαστε τομείς και στο σύστημά.

Αυτό το νομοσχέδιο που συζητούμε εδώ, κύριοι συνάδελφοι, το μόνο που δεν κάνει είναι τομείς στο σύστημα. Είναι ένα νομοσχέδιο το οποίο το ΠΑ.ΣΟ.Κ. διευκρίνισε από τη στιγμή που ξεκίνησε η συζήτηση στην Επιτροπή Μορφωτικών Υποθέσεων,

πως δεν θα το ψηφίσει γιατί υπάρχει ένα κρίσιμο άρθρο, το άρθρο 13, στο οποίο δεν αναφέρθηκε καθόλου ο εισηγητής της Πλειοψηφίας που ακούσαμε προηγουμένως.

Ζητήσαμε από την Κυβέρνηση να πάρει πίσω το άρθρο 13. Και αυτό γιατί είναι μία αποσπασματική νομοθέτηση, είναι μία αποσπασματική ρύθμιση για την οποία η Κυβέρνηση δεν έχει εξετάσει ούτε τις συνέπειες που προκαλούνται απ' αυτήν, ούτε όσα τρέχουν παράλληλα με αυτή τη ρύθμιση.

Πρόκειται για το άρθρο το οποίο θεσπίζει την εισαγωγή στα Ανώτατα Ιδρύματα. Είπαμε λοιπόν, και ξεκινώ από αυτό το άρθρο γιατί το θεωρούμε κρίσιμο, ότι αυτό το άρθρο συνιστά έναν εμπαιγμό για την ελληνική νεολαία και είναι ένα χαρακτηριστικό δείγμα νομοθετικής πρωτοβουλίας που παίρνετε στο πόδι κάτω από την πίεση της δημοσιογραφίας. Κάτω από την πίεση μιας εκπομπής έγινε αναφορά ότι μπήκε κάποιος φοιτητής στη Γερμανική Φιλολογία με χαμηλή βαθμολογία και επειδή ακριβώς το Υπουργείο δεν έχει πρόταση για τις τομές στην παιδεία, επειδή το Υπουργείο δεν έχει πρόταση για τα Τ.Ε.Ι., δεν είχε νομοσχέδιο για τα Τ.Ε.Ι., επιστρατεύθηκαν κάποιες διατάξεις για τα Τ.Ε.Ι., οι οποίες ρυθμίζουν γραφειοκρατικά ζητήματα που πρέπει να ρυθμιστούν, προκειμένου η Κυβέρνηση, το Υπουργείο Παιδείας να πάρει τις εντυπώσεις με ένα πυροτέχνημα. Γιατί αυτό το νομοσχέδιο εξυπηρετεί μόνο επικοινωνιακές ανάγκες. Και αυτό το άρθρο το συγκεκριμένο έτσι όπως έρχεται αποσπασματικά, ξεκομμένο, χωρίς να ελέγξει και να ερευνήσει τις επιπτώσεις που αυτό συνεπάγεται για την ελληνική νεολαία και το σύστημα της παιδείας μας, είναι ένα πυροτέχνημα. Και εξηγούμαι αμέσως.

Ρωτήσαμε στην Επιτροπή Μορφωτικών Υποθέσεων του Υπουργείου εάν είναι στην πρόθεση του Υπουργείου να μειώσει τους εισακτέους. Ρωτήσαμε επίσης και αν είναι στην πρόθεσή του να μειώσει τους εισακτέους, γιατί αυτό πρέπει να το συζητήσουμε. Αλλά για να το συζητήσουμε πρέπει να έλθει, ευθέως, να πει το Υπουργείο ότι «προτίθεται να μειώσω τους εισακτέους, γιατί χρειάζεται η ελληνική οικονομία και άλλους υδραυλικούς». Να το συζητήσουμε.

Ρωτήσαμε το Υπουργείο εάν είναι στη πρόθεσή του να κλείσει κάποια από τα περιφερειακά Τ.Ε.Ι. ή κάποιες από τις περιφερειακές πανεπιστημιακές σχολές. Να το συζητήσουμε. Αλλά αυτό σημαίνει ότι θα υπάρξει μια μελέτη, θα υπάρξει ένας διάλογος με όλους τους αρμόδιους φορείς και θα έλθει στη Βουλή τεκμηριωμένα και ευθέως για να ξέρει η ελληνική κοινωνία τι συζητάμε.

Τέλος ρωτήσαμε το Υπουργείο εάν στην πρόθεσή του είναι να στείλει κόσμο στα ιδιωτικά Κ.Ε.Κ. ή προτίθεται να ενισχύσει τα φροντιστήρια. Γιατί αυτό γίνεται αντικειμενικά και στα σίγουρα με αυτό το νομοσχέδιο. Η απάντηση είναι πως μας ενδιαφέρει να υπάρχει ένα επίπεδο στις σχολές και αξιοκρατία στις σχολές γι' αυτό βάζουμε τη βάση.

Κύριοι συνάδελφοι, προσέξτε πόσο έωλο είναι αυτό το επιχείρημα, πόσο ψευδεπίγραφο είναι αυτό το επιχείρημα. Στις εισαγωγικές εξετάσεις του 2000 οι υποψήφιοι οι οποίοι έγραψαν κάτω από τη βάση ήταν τρεις χιλιάδες. Το 2005 κάτω από τη βάση έγραψαν τριάντα εννέα χιλιάδες. Η διαφορά είναι από το 4% στο 43%.

Είπαμε λοιπόν στην επιτροπή πως δεν πιστεύουμε ότι πρόλαβε η Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας μέσα σε ενάμιση χρόνο να δημιουργήσει τέτοιο τεράστιο πρόβλημα και τέτοια κατάσταση στο σύστημα παιδείας ώστε από το 4% να πάμε στο 43% των μαθητών που είναι κάτω από τη βάση. Δεν το πιστεύουμε αυτό. Εδώ υπάρχει ένα τεράστιο ζήτημα. Και το ζήτημα αυτό είναι πως την προηγούμενη χρονιά υπολειτούργησε στα γυμνάσια και η πρόσθετη και η ενισχυτική διδασκαλία. Και όπως ξέρετε πολύ καλά και η πρόσθετη και η ενισχυτική διδασκαλία απευθύνεται στα παιδιά των οικογενειών που έχουν χαμηλό βαλάντιο και δεν μπορούν να πληρώνουν αυτά που πληρώνουν οι άλλοι στα φροντιστήρια.

Συνεπώς η μείωση και η υπολειπουμένη πρόσθετης και ενισχυτικής διδασκαλίας είναι σαφές ότι συνέβαλε στην αύξηση των παιδιών που έγραψαν κάτω από τη βάση. Όμως το τρεις

χιλιάδες και το τριάντα εννέα χιλιάδες είναι σχετικά νούμερα. Του χρόνου το Υπουργείο εάν θέλει μπορεί να τα κάνει εξήντα χιλιάδες. Είναι δικό του θέμα καθαρά. Ρυθμίζει τα θέματα με τέτοιο τρόπο ώστε αυτοί που είναι κάτω από τη βάση να είναι εξήντα χιλιάδες ή μπορεί να είναι πάλι πέντε χιλιάδες.

Αυτό το μεταφέρουμε στις πλάτες της ελληνικής νεολαίας; Θεωρούμε πως μετά από αυτά υπάρχει η στοιχειώδης εντιμότητα στις σχέσεις της πολιτείας, του Υπουργείου Παιδείας με τα παιδιά που σήμερα διαγωνίζονται, κάνουν τα φροντιστήριά τους, πηγαίνουν στα σχολεία τους έτσι ώστε να τους πούμε αν είσαι κάτω από τη βάση δεν θα μπεις; Είναι τεράστιο ζήτημα, γιατί ο Υπουργός Παιδείας μπορεί ανάλογα με τα θέματα τα οποία θα δώσει, να κανονίσει πόσοι θα είναι κάτω από τη βάση.

Θέλουμε να είμαστε εντιμοί με τον εαυτό μας. Αν λοιπόν θέλουμε να είμαστε εντιμοί με τον εαυτό μας θα πούμε ότι δεν μπορεί ένα παιδί το οποίο πήρε εννέα να πάει στο Τ.Ε.Ι. Φυτικής Παραγωγής Λάρισας, ή να μπει στο Τμήμα Μηχανολογίας των Σερρών. Αυτό το παιδί μπορεί να γίνει γιατρός στη Βουλγαρία; Αυτό το παιδί μπορεί να γίνει ηλεκτρονικός από ιδιωτικά Κ.Ε.Κ.; Και τότε το Υπουργείο, και τότε αυτή η κοινωνία θα δέχονται ως γιατρό από τη Βουλγαρία αυτόν που απέρριψαν ως γεωπόνου φυτικής παραγωγής; Είναι εντιμο αυτό;

Υπάρχει και άλλο ζήτημα. Σας είπα ότι το Υπουργείο έφερε αυτήν τη διάταξη αποσπασματικά σαν μια φωτοβολίδα στην ελληνική κοινωνία χωρίς να δει ότι δεκαπέντε σχολές Τ.Ε.Ι. που όλες έχουν σχέση με την αγροτική ανάπτυξη του τόπου, του χρόνου δεν πρέπει να έχουν κανέναν φοιτητή. Πιθανόν να πει ο Υπουργός ότι θα ξαναδούν το θέμα και θα φροντίσουν ώστε οι φοιτητές από τα κεντρικά Τ.Ε.Ι. να πάνε στα περιφερειακά. Αν το πει αυτό, θα αποδείξει το επιχείρημα του ΠΑ.ΣΟ.Κ., δηλαδή ότι δεν έπρεπε να φέρει αυτή τη διάταξη αποσπασματικά, ότι έπρεπε να την πάρει πίσω και να φέρει ένα πιο συγκροτημένο νομοσχέδιο.

Ακούστε, κύριοι συνάδελφοι: Το Τμήμα Φυτικής Παραγωγής Δυτικής Μακεδονίας και στην Καλαμάτα, το Τμήμα Ανθοκομίας στην Καλαμάτα, στο Μεσολόγγι και στην Κρήτη, το Τμήμα Ζωικής Παραγωγής στην Ήπειρο και στη Δυτική Μακεδονία, το Τμήμα Γεωργικών Μηχανών αρδεύσεων Λάρισας, το Τμήμα Γεωργικής Μηχανολογίας και Υδάτινων Πόρων στο Μεσολόγγι, το Τμήμα Γεωτεχνολογίας και Περιβάλλοντος Δυτικής Μακεδονίας, το Τμήμα Οικολογίας και Περιβάλλοντος στα Ιόνια, το Τμήμα Τεχνολογίας Γεωργικών Προϊόντων Καλαμάτας, Εμπορίας και Ποιοτικού Ελέγχου των Αγροτικών Προϊόντων Δυτικής Μακεδονίας και το Τμήμα Συνεταιριστικών Οργανώσεων και Εκμεταλλεύσεων του Μεσολογγίου με βάση αυτήν τη διάταξη από του χρόνου θα είναι κλειστά.

Ξαναθέτουμε την ερώτηση που κάναμε και στην επιτροπή. Μα, καλά έτσι η Ελλάδα θα αξιοποιήσει τη νέα Κοινή Αγροτική Πολιτική; Όλα αυτά τα Τ.Ε.Ι. που κλείνουν παίρνουν τα παιδιά της περιφέρειας και τους δίνουν τις απαραίτητες γνώσεις ώστε να μπορούν μέσα στην Ευρώπη του ανταγωνισμού να έχουν τις στοιχειώδεις βάσεις για να αξιοποιήσουν τις αγροτικές καλλιέργειες με έναν άλλο τρόπο και όχι με τον παραδοσιακό. Τους βάζουν στη λογική του ανταγωνισμού στο χώρο της Ευρώπης.

Έρχεστε λοιπόν εσείς με μια διάταξη που την προκάλεσε μια εκπομπή στην τηλεόραση και κλείνετε δεκαπέντε Τ.Ε.Ι. χωρίς να υπάρχει ούτε η γνώση, ούτε η σύμφωνη γνώμη, ούτε η ενημέρωση του Υπουργείου Αγροτικής Ανάπτυξης, το οποίο δεν υπογράφει αυτό το νομοσχέδιο.

Με βάση αυτό το νομοσχέδιο, θα κλείσουν και οι δύο σχολές Εμποροπλοιάρχων του Εμπορικού Ναυτικού. Δεν τους χρειάζεται αυτούς η Ελλάδα; Πώς θα αντιμετωπίσετε αυτό το ζήτημα; Ποια μελέτη έχετε κάνει;

Κύριε Υπουργέ, αυτήν τη στιγμή αν αντιμετωπίζουμε την ελληνική νεολαία με εντιμότητα και την κοιτάζουμε στα μάτια πρέπει να πάρете πίσω αυτήν τη διάταξη.

Πρέπει να έρθετε ξανά μ' ένα ώριμο νομοσχέδιο και να πείτε στην ελληνική κοινωνία τι θέλετε. Όχι επειδή είμαστε σε λογική υποχρηματοδότησης της παιδείας, να βγαίνουμε και για να κερδίζουμε τις εντυπώσεις να λέμε ότι τάχα κάτι κάνουμε και φέρουμε αυτό το νομοσχέδιο.

Σήμερα, σας λένε πάλι οι εφημερίδες ότι πρέπει να προσληφθούν οκτώ χιλιάδες εκπαιδευτικοί, προκειμένου να λειτουργήσουν τα ολοήμερα σχολεία, οι οποίοι δεν έχουν προσληφθεί ακόμα και γι' αυτό μέχρι σήμερα, όπως άλλωστε και πέρυσι, τα ολοήμερα σχολεία λειτουργούν σαν «πάρκινγκ» μαθητών. Αυτό για το οποίο καταγγέλλετε το ΠΑ.ΣΟ.Κ., σήμερα το υφίστασθε εσείς. Δείτε τον Τύπο σήμερα! Άλλωστε, τα ξέρετε πολύ καλά από τα στοιχεία του Υπουργείου.

Αντί λοιπόν, κύριοι συνάδελφοι, να χρηματοδοτήσουμε την παιδεία και αντί να προετοιμάσουμε τομές, ερχόμαστε μ' ένα νομοσχέδιο βάσει του οποίου, όπως αποδεικνύεται από τη μελέτη του κ. Παντούλα -ο συνάδελφος κ. Παντούλας έχει κάνει μία πολύ ωραία μελέτη για την οποία θα σας μιλήσει αναλυτικά, δεδομένου ότι είναι εδώ σήμερα- μαθητές οι οποίοι θα είναι στο όριο, θα έχουν δέκα χιλιάδες μόρια, είναι πιθανόν να αποκλείονται, δεδομένου ότι το σύστημα έχει συνυπολογισμό και δεν μετράει μόνο ο βαθμός πρόσβασης, αλλά υπάρχουν και οι ειδικοί συντελεστές βαρύτητας.

Μ' αυτό το σύστημα λοιπόν και με τον τρόπο που έρχεται, μαθητής ο οποίος έχει μικρότερη βαθμολογία, θα μπαίνει σε βάρος μαθητών, οι οποίοι έχουν πολύ καλύτερη βαθμολογία, λόγω του ότι υπάρχουν οι συντελεστές βαρύτητας. Το Υπουργείο, λοιπόν, δεν εξέτασε ούτε αυτό το στοιχειώδες σημείο, το οποίο είχε υποχρέωση να δει, προκειμένου να μη δημιουργεί αδικίες. Πραγματικά, πρόκειται για πρόταση για να νομοθετήσουμε στο πόδι.

Έτσι, λοιπόν, ο χθεσινός Τύπος μάς ενημερώνει ότι σήμερα η Σύνοδος των Προέδρων των Τ.Ε.Ι., η οποία συνεδριάζει στην Ερμούπολη, ετοιμάζεται να φέρει πρόταση στο Υπουργείο Παιδείας με την οποία θα μιλά για ανακατανομή των μαθητών.

Οι πρόεδροι των Τ.Ε.Ι. συζητούν αυτό το οποίο αρνείται να δει το Υπουργείο Παιδείας. Συζητούν σήμερα στην Ερμούπολη πώς θα ξεπεραστεί η κατάσταση την οποία δημιουργεί το Υπουργείο Παιδείας, το οποίο είχε και την υποχρέωση να αντιμετωπίσει αυτά τα ζητήματα.

Επειδή, κύριε Υπουργέ, σας είπαμε και πέρυσι ότι όταν κανείς νομοθετεί υπό την πίεση των Μέσων Μαζικής Ενημέρωσης κάνει λάθη, σας το λέμε ξανά και φέτος και επικαλούμαστε τη διάταξη που φέρνετε σε αυτό το νομοσχέδιο πάλι και με την οποία θέλετε να διορθώσετε το νόμο που ψηφίστηκε πέρυσι τέτοιο καιρό για τις μεταγραφές.

Επειδή τότε, νομοθετήσατε κάτω από την πίεση των Μέσων Μαζικής Ενημέρωσης για να κερδίσετε τις εντυπώσεις, σήμερα τρέχετε για να διορθώσετε ξανά και τελικά βλέπετε ότι έχετε κατακλυστεί -όπως άλλωστε και εμείς- από φαξ, επιστολές, τηλέφωνα και διαμαρτυρίες. Δεν έχετε προσέξει ούτε καν το θέμα το οποίο αφορά τους Κυπρίους.

Σας προτείναμε και σας είπαμε ότι είναι πάρα πολύ σημαντικό να δείτε το θέμα με τα περιφερειακά πανεπιστήμια. Σας έχουμε καταθέσει σχετική τροπολογία. Υπάρχουν κενές θέσεις στα Γιάννενα, αλλά και στην Κομοτηνή. Για ποιο λόγο ένας Ηπειρώτης να μη μπορεί να πάει στις κενές θέσεις των Ιωαννίνων, όταν είναι από την Κομοτηνή και ένας στρατιώτης να μη μπορεί να πάει στις κενές θέσεις της Αλεξανδρούπολης ή της Κομοτηνής, αφού υπάρχουν κενές θέσεις και γιατί αυτό θα πρέπει να το εξαρτήσουμε από τις τριάντα πέντε χιλιάδες τις οποίες βάλαμε;

Ας καθίσουμε να δούμε αυτά τα ζητήματα. Θα δοθεί η δυνατότητα να πούμε περισσότερα στη συζήτηση επί των άρθρων.

Σας καλούμε και πάλι σαν ΠΑ.ΣΟ.Κ. -δεν είναι θέμα εγωισμού ούτε πολιτικού εγωισμού, αλλά θέμα εντιμότητας απέναντι στην ελληνική κοινωνία και την ελληνική νεολαία- να πάρете πίσω αυτό το άρθρο για να μπορέσουμε να συζητήσουμε με λεπτομέρειες όλα τα υπόλοιπα.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Φίλιππος Πετσάλινκος): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδας δια του Κοινοβουλευτικού του Εκπροσώπου κ. Κολοζώφ, ορίζει ως ειδικό αγορητή στο υπό συζήτηση νομοσχέδιο το Βουλευτή κ. Γεώργιο Χουρμουζιάδη.

Το λόγο έχει ο κ. Χουρμουζιάδης.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΧΟΥΡΜΟΥΖΙΑΔΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Βέβαια, για να εκτιμήσει κανείς τη σημασία της εκπαίδευσης για το λαό μιας χώρας δεν χρειάζεται, κύριοι συνάδελφοι, ο εισηγητής της Νέας Δημοκρατίας να καταφύγει σε αυτά που είπε ο Σωκράτης. Σήμερα, στις μέρες μας, εδώ και πολλά χρόνια, δεκάδες χρόνια, τα θέματα της εκπαίδευσης βρίσκονται καθημερινά στα τραπέζια των συζητήσεων. Γίνονται αναλύσεις και προτάσεις. Νομοθετούνται νόμοι. Τελικά, σήμερα ακόμη είμαστε αναγκασμένοι να συζητήσουμε για τα κενά και τα προβλήματα που αντιμετωπίζει η εκπαίδευση στη χώρα μας.

Ιδιαίτερα για την ανώτατη εκπαίδευση, είτε αυτή λέγεται «πανεπιστημιακή» είτε «τεχνολογική», πολλές συζητήσεις γίνονται. Θα μπορούσε κανείς –έστω και εμπειρικά, απλώς για την οικονομία μιας αγόρευσης– να διαπιστώσει και να πει ότι τα θέματα που αφορούν αυτές τις συζητήσεις είναι περίπου αυτά. Θα έλεγα ότι είναι έξι.

Το ένα είναι το θέμα της μεταρρύθμισης που θα μπορούσε να γίνει στο χώρο της ανώτατης εκπαίδευσης και να την αναβαθμίσει, να αποκαταστήσει τελικά τα θέματα και τα πράγματα σ' ένα σωστό δρόμο πραγματικά ανώτατης εκπαίδευσης, όπου το ενιαίο της γνώσης θα οδηγήσει στην «παραγωγή» -συγγνώμη για τη λέξη- σωστών, ολοκληρωμένων επιστημών.

Η συζήτηση αυτή για τη μεταρρύθμιση θα μπορούσα να πω ότι τα τελευταία είκοσι πέντε χρόνια, μετά τον περίφημο νόμο-πλαίσιο, το ν. 1268/1981, είναι ένα θέμα που μας απασχολεί. Δυστυχώς ο νόμος εκείνος, έξω από τα επικοινωνιακά προβλήματα που κατάφερε να διεκπεραιώσει, δεν έλυσε το πρόβλημα της ανώτατης εκπαίδευσης. Ιδιαίτερα δημιούργησε προβλήματα. Μάλιστα μετά την κατάργηση της έδρας, μετά τον τρόπο εκλογής και λειτουργίας των επιμέρους οργάνων δεν έλυσε τα προβλήματα.

Ένα άλλο θέμα που απασχολεί αυτές τις συζητήσεις είναι ο περίφημος «δημόσιος» ή «ιδιωτικός» χαρακτήρας των πανεπιστημίων. Τις τελευταίες μέρες και ιδιαίτερα με την αφορμή αυτού του νομοσχεδίου και των άλλων νομοσχεδίων του Υπουργείου Παιδείας εδώ μέσα ακούστηκαν πολύ σοβαρά πράγματα όσον αφορά το δημόσιο χαρακτήρα της ανώτατης εκπαίδευσης και ιδιαίτερα όσον αφορά το χαρακτήρα του 16ου άρθρου του Συντάγματος, άρθρο το οποίο εδώ χαρακτηρίστηκε «ταφόπλακα» της δημόσιας εκπαίδευσης, «ζουρλομανδύας» και «σιδερένια μπάλα», κάτω από την πίεση της οποίας δεν μπορούμε να προχωρήσουμε σε μια σωστή δημόσια εκπαίδευση.

Ένα άλλο θέμα που τελικά αφορούν αυτές οι συζητήσεις είναι η περίφημη αξιολόγηση. Ψηφίστηκε ο νόμος και το βασανιστικό ερώτημα του Κ.Κ.Ε. είναι: Εντάξει, η αξιολόγηση. Όμως, ποιοι τελικά θα αξιολογήσουν τους αξιολογητές; Με ποιο τρόπο η αξιολόγηση πραγματικά θα οδηγήσει σε σωστά συμπεράσματα, που θα μπορούσαν μέσα απ' αυτά να βγουν κανόνες για την αναβάθμιση της ανώτατης εκπαίδευσης;

Ένα άλλο θέμα είναι η διάρκεια των σπουδών της ανώτατης εκπαίδευσης. Κάτω από την πίεση της διακήρυξης της Μπολόνια για τριετείς σπουδές βλέπουμε ότι τελικά κλονίζεται όχι ο παραδοσιακός, αλλά ο κανονικός, ο δημιουργικός χρόνος της ανώτατης εκπαίδευσης, που από τέσσερα-πέντε χρόνια τελικά τείνει να γίνει ένας κύκλος τριών χρόνων, όπου τελικά δεν θα εξυπηρετείται η γνώση, αλλά η κατάρτιση, η εξειδίκευση, ο κατακερματισμός της ανώτατης εκπαίδευσης. Μέσα σε αυτόν τον κύκλο της διάρκειας των σπουδών εντάσσεται, σχεδόν «παγιδεύεται προκρούστεια», η περίφημη ανωτατοποίηση των τεχνολογικών ιδρυμάτων.

Ένα πέμπτο θέμα είναι γενικά η έρευνα, τα θέματα του προσωπικού, οι φοιτητική μέριμνα, το θέμα των μετεγγραφών. Προσπάθησε και η κυβέρνηση του ΠΑ.ΣΟ.Κ. και σήμερα η Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας να λύσουν αυτά τα θέματα, αλλά τελικά και σήμερα ακόμα, τη στιγμή που συζητούμε, κανένα από αυτά δεν έχει λυθεί. Πανεπιστήμια και τεχνολογικά ιδρύματα αντιμετωπίζουν το χάσμα της λειτουργίας, το προσωπικό των τεχνολογικών ιδρυμάτων εξακολουθεί να είναι ελλιπές και, όπως θα πω και πιο κάτω, βρίσκεται μπροστά σε προβλήματα άλυτα.

Το τελευταίο θέμα, στο οποίο αναφέρονται οι συζητήσεις αυτές, είναι η περίφημη εισαγωγή, το πώς θα εισάγονται οι φοιτητές, το πώς θα διενεργούνται οι εξετάσεις. Στο νομοσχέδιο αυτό, με το άρθρο 13, εισάγεται μια πρόταση για τον περίφημο τρόπο με τον οποίο θα εισάγονται οι φοιτητές. Και διατυπώνεται η πρόταση να έχουν το δικαίωμα εισαγωγής μόνο αυτοί που θα συμπληρώνουν το μισό του μεγίστου δυνατού.

Έξω από την ουσία αυτού του άρθρου και το ποιο πρόβλημα λύνει, και πάλι θα ρωτήσω, όπως ρώτησα και στην επιτροπή, κύριε Υπουργέ: τελικά αυτό το μισό του μεγίστου δυνατού πώς καθορίζεται; Με ποιο τρόπο θα αποτελέσει έναν αλγόριθμο ουσιαστικό μέσα από τη λειτουργία του οποίου είναι δυνατόν οι εισαγωγές στα Ανώτατα Εκπαιδευτικά Ιδρύματα πραγματικά να γίνονται μ' έναν σωστό τρόπο;

Τελικά, όλα αυτά τα θέματα, τα οποία –επαναλαμβάνω– αποτελούν την ουσία του προβλήματος της ανώτατης εκπαίδευσης, θα περίμενε κανείς μ' ένα τέτοιο νομοσχέδιο να αντιμετωπίζονται. Άδικο όμως συζητούσαμε, ψηφίζαμε, καταψηφίζαμε τα νομοσχέδια που έφερνε το ΠΑ.ΣΟ.Κ., για να ρυθμίσει προβλήματα της ανώτατης εκπαίδευσης. Και δηλωνόταν εδώ από επίσημα χείλη του Υπουργείου Παιδείας ότι με αυτά τα νομοσχέδια δεν παράγεται μια εκπαιδευτική πολιτική, απλώς ρυθμίζονται κάποια θέματα, απλώς κάποιες μεθοδολογικές ρυθμίσεις έρχονται να λύσουν δήθεν τα προβλήματα, ενώ δεν λύνονται.

Το ίδιο συμβαίνει και με αυτό το νομοσχέδιο. Δεν νομίζουμε, κύριε Υπουργέ, ότι μπορεί αυτό το νομοσχέδιο επιτέλους να μας οδηγήσει, να μας βάλει σ' έναν δρόμο, να δρομολογηθεί –σύμφωνα με την αγαπημένη έκφραση– η λύση. Αντίθετα, παραμένουν άλυτα τα προβλήματα.

Όσον αφορά την περίφημη «ανωτατοποίηση» των τεχνολογικών ιδρυμάτων, το είπαμε και στην επιτροπή ότι ένα είναι το χαρακτηριστικό που διακρίνει ένα εκπαιδευτικό ίδρυμα ως ανώτατο. Είναι η ερευνητική αυτονομία του, η αυτονομία του όσον αφορά τα προγράμματα, τη διεκπεραίωση της έρευνας, τον τρόπο με τον οποίο αυτή η έρευνα γίνεται.

Από αυτό το νομοσχέδιο δεν γίνεται τίποτα, ακόμα και στο πρόγραμμα των σπουδών, για το οποίο είτε ο εισηγητής της Νέας Δημοκρατίας ότι εξασφαλίζει την αυτονομία. Μα, κύριε συνάδελφε, το λέει το νομοσχέδιο: με προεδρικό διάταγμα, το οποίο γίνεται με βάση τη γνώμη του συμβουλίου. Δηλαδή, έχει τη δυνατότητα αυτή τη γνώμη απλώς να τη λαμβάνει υπ' όψιν της. Είναι αρνητική ή όχι; Αυτό δεν παίζει κανένα ρόλο. Αλλά η τελική διάρθρωση, η τελική στοιχειοθέτηση ενός προγράμματος σπουδών είναι δυνατόν να εκπορεύεται από ένα προεδρικό διάταγμα, του οποίου τη σύνθεση θα προτείνει το Υπουργείο της Παιδείας.

Καμία επομένως αποσαφήνιση αυτών των προγραμμάτων σπουδών, όσον αφορά τον τρόπο με τον οποίο θα συντίθενται αυτά τα προγράμματα από τα τεχνολογικά ιδρύματα. Καμιά αναφορά δεν γίνεται σε πρωτογενή έρευνα.

Αυτό που είπατε ότι τελικά μέσα σ' αυτό το νομοσχέδιο λύνεται το πρόβλημα της εφαρμοσμένης και της βασικής έρευνας, εγώ δεν το είδα πουθενά. Δεν δίνεται η δυνατότητα στα τεχνολογικά ιδρύματα να παράγουν βασική έρευνα, να παράγουν θεωρητική έρευνα ή να διεκπεραιώνουν θεωρητική έρευνα. Τα τεχνολογικά ιδρύματα, τα Τ.Ε.Ι. θα έλεγε κανείς ότι είναι ένα συμπλήρωμα της έρευνας, μεταπτυχιακής ή βασικής, η οποία γίνεται στα πανεπιστήμια.

Τα τεχνολογικά ιδρύματα δεν έχουν τη δυνατότητα, όχι μονάχα την τυπική, αλλά και την ουσιαστική, να παράγουν πρωτογενή έρευνα. Μέσα από έναν κύκλο μεταπτυχιακών προγραμμάτων απλώς συμμετέχουν και μάλιστα θα μπορούσε να πει κανείς –και το είπα και στην επιτροπή– ότι αυτή η συμμετοχή κατά την άποψή μας είναι εντελώς υποβαθμισμένη, με τον τρόπο με τον οποίο προβλέπεται από το νομοσχέδιο, για να πει κανείς ότι τελικά λύνονται τα προβλήματα και πραγματικά εξυπηρετείται η σημασία της εκπαίδευσης, έστω και όπως την είπε ο Σωκράτης.

Πολλοί είπαν εδώ μέσα, κάθε τόσο συζητείται αυτό το θέμα και υπογραμμίζεται: Θέλουμε μία εκπαίδευση αναβαθμισμένη και ιδιαίτερα μία ανώτατη εκπαίδευση; Να αυξηθούν οι χρηματοδοτήσεις. Καμιά κουβέντα δεν γίνεται γι' αυτό. Η χρηματοδό-

τηση θα εξακολουθεί τελικά να παγιδεύεται στη λογική της γενικότερης οικονομικής πολιτικής της Κυβέρνησης και αυτό σημαίνει υποβάθμιση χρηματοδοτήσεων, άρα και ουσιαστική υποβάθμιση της λειτουργίας των εκπαιδευτικών ιδρυμάτων ανώτατου χαρακτήρα.

Θα αναφερθώ τώρα στη φοιτητική μέριμνα. Όταν συζητιόταν το νομοσχέδιο για τις μετεγγραφές, ειπώθηκε εδώ, ιδιαίτερα από το Κομμουνιστικό Κόμμα, το εξής: Θέλουμε να δούμε ορθολογικά το θέμα των μετεγγραφών; Θέλουμε να αποφύγουμε τους τρόπους με τους οποίους οι μετεγγραφές αποτελούν μία στρεβλή διαδικασία μέσα στα πανεπιστήμια; Να αναβαθμιστεί η φοιτητική μέριμνα, να αναιρεθούν, δηλαδή, οι αιτίες εκείνες οι οποίες αναγκάζουν τους γονείς να αναζητήσουν τρόπους, πολλές φορές όχι νόμιμους, για να πετύχουν τη μετεγγραφή των παιδιών τους.

Εμείς πιστεύουμε ότι ένας είναι ο λόγος που οδηγεί σ' αυτήν την εναγώνια αναζήτηση της μετεγγραφής: Η έλλειψη μιας σωστής φοιτητικής μέριμνας, όχι μόνο στα περιφερειακά, αλλά και στα κεντρικά πανεπιστήμια. Το Αριστοτέλειο Πανεπιστήμιο της Θεσσαλονίκης, που είναι το μεγαλύτερο όσον αφορά τον αριθμό σχολών, τμημάτων και φοιτητών, αντιμετωπίζει το θέμα της στέγασης των φοιτητών σ' ένα τραγικό ποσοστό, που δεν φθάνει ούτε το 3%. Οι φοιτητικές εστίες είναι απλώς τυπικά κάποιες στέγες οι οποίες δεν ανταποκρίνονται στις ανάγκες της φοιτητικής στέγης.

Έτσι η αναφορά που γίνεται στις μετεγγραφές σ' αυτό το νομοσχέδιο, ξαναφέρει αυτό το ερώτημα. Γιατί δεν υπάρχει έστω και μία επιμέρους αντιμετώπιση των προβλημάτων της φοιτητικής μέριμνας;

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Γ' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΙΩΑΝΝΗΣ ΤΡΑΓΑΚΗΣ**)

Όπως είπαμε στην επιτροπή, γίνεται εδώ μία αναφορά και στις κατατάξεις για τις μετεγγραφές. Ξέρετε, κύριε Υπουργέ -και το ξέρετε πολύ καλά, δεν κομίζω γλαύκας στην Αθήνα- αν σκεφθεί κανείς πως μέσα σ' ένα τμήμα υπάρχει ένας δεδομένος αριθμός φοιτητών με βάση τις εισαγωγές των εξετάσεων, αν στον αριθμό αυτό προσθέσει τις μετεγγραφές, αν προσθέσει τις κατατάξεις...

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Τελειώνω, κύριε Πρόεδρε.

...μπορεί πολύ εύκολα να καταλάβει ότι ο πληθυσμός ενός τμήματος πολλαπλασιάζεται με αυτούς τους παράπλευρους τρόπους εισαγωγής φοιτητών.

Και η τελική παρατήρηση και αναφορά μου έχει σχέση με τις βιβλιοθήκες. Το επαναλαμβάνω, γιατί αυτό είναι βασικό και πρέπει να ακουστεί και πρέπει να λέγεται και να υπογραμμίζεται. Μια βιβλιοθήκη λειτουργεί σωστά όχι μόνο με βάση τον τρόπο που γίνεται η βιβλιοθηκονομική της οργάνωση, δηλαδή αν είναι σύστημα Κογκρέσου ή ένα σύστημα Ντιούι, ή οποιοδήποτε. Η χρηματοδότηση για τον εμπλουτισμό της είναι ένας βασικός τρόπος, για να αναβαθμιστεί η λειτουργία μιας βιβλιοθήκης. Ο δανεισμός είναι ένας άλλος τρόπος, ώστε να αντιμετωπιστεί η αδυναμία μερικών φοιτητών που δεν μπορούν να προσέλθουν στις βιβλιοθήκες τις ώρες που αυτές λειτουργούν.

Και τέλος, μια και ζούμε στην εποχή της τεχνολογίας, χρειάζεται μια σωστή και πολύ γρήγορη μηχανογράφηση. Αν δεν είναι μηχανογραφημένη μια βιβλιοθήκη, είναι σχεδόν άχρηστη.

Και προπαντός, οι βιβλιοθήκες, κύριε Υπουργέ, πρέπει να είναι ανοιχτές. Δεν χρειάζεται να έχουμε μόνο ανοιχτές εκκλησίες. Πρέπει να έχουμε και ανοιχτές βιβλιοθήκες. Τότε μόνον αυτές θα επιτελούν το σκοπό για τον οποίο ιδρύονται.

Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Ευχαριστούμε πάρα πολύ, κύριε συνάδελφε.

Η συνάδελφος κ. Μπερνιδάκη έχει το λόγο.

ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ ΜΠΕΡΝΙΔΑΚΗ-ΑΛΑΝΤΟΥΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είναι γεγονός ότι το εκπαιδευτικό μας σύστημα πρέπει να αποκτήσει με γοργούς ρυθμούς όλα εκείνα τα στοιχεία που απαιτούνται, για να έχει ποιότητα, σταθερότητα αλλά και ευελιξία προσαρμογής στην ταχύτητα αναπτυσσόμενη

γνώση. Αυτό δεν είναι μόνο προτεραιότητα και στόχος της Κυβέρνησης, αλλά και απαίτηση της ελληνικής κοινωνίας.

Η ειλικρινής προσπάθεια ενίσχυσης του ρόλου των Τ.Ε.Ι. στην ελληνική εκπαίδευση προωθείται με το παρόν νομοσχέδιο μέσα από ένα πλέγμα σημαντικών ρυθμίσεων. Εγώ θα αναφερθώ μόνο σε λίγα παραδείγματα.

Με το άρθρο 2 προβλέπεται η ανάθεση στα επιμέρους τμήματα των Τ.Ε.Ι. της ευθύνης κατάρτισης των προγραμμάτων σπουδών. Με αυτόν τον τρόπο επιτυγχάνεται τόσο η περαιτέρω ενίσχυση της αυτονομίας των ιδρυμάτων, όσο και η ευελιξία τους στη διαμόρφωση προγραμμάτων σπουδών, τα οποία να ανταποκρίνονται στις ταχύτητα αναπτυσσόμενες απαιτήσεις της αγοράς εργασίας αλλά και στις εξελίξεις της εκάστοτε επιστήμης.

Στα πλαίσια του άρθρου 3 προωθείται η εναρμόνιση του συστήματος βαθμολόγησης όλων των Ανωτάτων Εκπαιδευτικών Ιδρυμάτων, προσδίδοντας στους τίτλους σπουδών των Τ.Ε.Ι. μεγαλύτερο ειδικό βάρος και αξία στο ανταγωνιστικό περιβάλλον τόσο της αγοράς εργασίας, όσο και της ακαδημαϊκής γνώσης.

Επίσης, με το άρθρο 6 ικανοποιείται σε μεγάλο βαθμό το πάγιο αίτημα της ακαδημαϊκής κοινότητας για ενίσχυση του προσωπικού των Τ.Ε.Ι., με τη δημιουργία χιλίων θέσεων εκπαιδευτικού και λοιπού προσωπικού.

Το υπό συζήτηση νομοσχέδιο κινείται προς τη σωστή κατεύθυνση. Επιχειρεί την περαιτέρω αναβάθμιση της ελληνικής τριτοβάθμιας τεχνολογικής εκπαίδευσης. Επιχειρεί την ουσιαστική ενίσχυση του θεσμού των Τ.Ε.Ι.. Ο στόχος είναι σαφής: Η δημιουργία μιας τεχνολογικής εκπαίδευσης ποιοτικής και ανταγωνιστικής στο ευρωπαϊκό εκπαιδευτικό περιβάλλον.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θεωρώ επίσης πολύ σημαντική τη ρύθμιση του άρθρου 13 με την οποία καθορίζεται ελάχιστος γενικός βαθμός πρόσβασης ή ελάχιστος αριθμός μορίων ως προϋπόθεση εισαγωγής των υποψηφίων σε όλα τα Ιδρύματα της τριτοβάθμιας εκπαίδευσης.

Με αυτόν τον τρόπο διασφαλίζεται σε σημαντικό βαθμό το επίπεδο των σπουδών στα πανεπιστήμια και στα Τ.Ε.Ι. της χώρας μας με την εισαγωγή υποψηφίων, οι οποίοι διαθέτουν τουλάχιστον ένα υπόβαθρο στοιχειωδών γνώσεων. Και εφαρμόζεται διεθνώς η πρακτική αυτή, ότι πρέπει να υπάρχει μία βάση προϋποθέσεων, ένα minimum βαθμολογίας, πριν εισαχθεί κάποιος σε οποιοδήποτε πανεπιστήμιο. Δεν είναι δυνατόν να επαναληφθούν τα θλιβερά φαινόμενα του παρελθόντος και όχι μόνο της φετινής χρονιάς. Δεν είναι μυστικό ότι επιτυγχόντες με βαθμολογία κάτω από τη βάση εισάγονται και φέτος -ειδικά φέτος σε εκατόν είκοσι τμήματα- στα Α.Ε.Ι. και τα Τ.Ε.Ι..

Αυτές οι καταστάσεις σίγουρα δυσχεραίνουν το διδακτικό έργο του εκπαιδευτικού προσωπικού, είναι άδικες έναντι των υποψηφίων, οι οποίοι μόχθησαν και προετοιμάστηκαν με ζήλο για να εισαχθούν στην τριτοβάθμια εκπαίδευση και οδηγούν και σε λάθος δρόμο παιδιά που στην ουσία δεν θέλουν να σπουδάσουν, αλλά πιέζονται από τους γονείς τους και δεν μελετούν, δεν διαβάζουν και τελικά υποβαθμίζουν την ποιότητα των ακαδημαϊκών μας ιδρυμάτων γενικότερα.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θα ήθελα να αναφερθώ στο μεγάλο θέμα των βιβλιοθηκών των πανεπιστημίων και των Τ.Ε.Ι.. Παγκοσμίως οι σύγχρονες βιβλιοθήκες αποτελούν πλέον χώρους με πολύ ευρύτερο περιεχόμενο αυτού που περικλείει ο απλός όρος «βιβλιοθήκη». Για να ανταποκριθούν οι βιβλιοθήκες στο ρόλο τους πρέπει να είναι σύνθετοι οργανισμοί με πολλούς στόχους. Πρέπει να αποτελούν μεγάλες μονάδες αναζήτησης, επεξεργασίας, αποθήκευσης και ανάκτησης πληροφοριών.

Στη χώρα μας ο τρόπος λειτουργίας των πανεπιστημιακών βιβλιοθηκών, κεντρικών και περιφερειακών, η σχέση μεταξύ τους, ο προσδιορισμός του ρόλου τους, όλα αυτά αποτελούσαν λιμνάζοντα ύδατα εδώ και πολλά χρόνια για την ακαδημαϊκή εκπαίδευση.

Λυπάμαι που το λέω, αλλά σήμερα στην Ελλάδα οι βιβλιοθήκες δεν είναι σύγχρονα κέντρα έρευνας και πληροφόρησης, όπως θα έπρεπε, αλλά αποθήκες συγγραμμάτων οι οποίες προ-

σφέρουν απαρχαιωμένες υπηρεσίες προς τους φοιτητές.

Με τις σημαντικότερες ρυθμίσεις των άρθρων 16 και 17 του νομοσχεδίου επιχειρείται για πρώτη φορά η βελτίωση σε οργανωτικό επίπεδο των βιβλιοθηκών των πανεπιστημίων και των Τ.Ε.Ι., αλλά και η αναβάθμιση των υπηρεσιών που προσφέρουν στους φοιτητές. Και αυτό είναι το σημαντικότερο: Να μπορέσουν οι πανεπιστημιακές βιβλιοθήκες να παίξουν το ρόλο τους, που είναι η άρτια υποδομή για την εκπαίδευση και την έρευνα που προσφέρεται στους φοιτητές μας. Δηλαδή, στους φοιτητές, που είναι οι αυριανοί επιστήμονες της ακαδημαϊκής κοινότητας και του εκπαιδευτικού συστήματος.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ολοκληρώνοντας εκτιμώ ότι το υπό συζήτηση νομοσχέδιο τηρεί όλες τις προϋποθέσεις, ώστε με την ειλικρινή συνεργασία όλων, πολιτείας και ακαδημαϊκής κοινότητας, να αποτελέσει ένα νέο, ελπιδοφόρο ξεκίνημα. Ένα ξεκίνημα προς την ουσιαστική βελτίωση της ακαδημαϊκής εκπαίδευσής μας μέσα στο νέο ευρωπαϊκό ακαδημαϊκό περιβάλλον, γι' αυτό και σας καλώ να το υπερψηφίσετε.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Ευχαριστούμε πολύ την κυρία συνάδελφο.

Ο συνάδελφος Πρόεδρος κ. Πετσάλνικος έχει το λόγο.

ΦΙΛΙΠΠΟΣ ΠΕΤΣΑΛΝΙΚΟΣ (Δ' Αντιπρόεδρος της Βουλής): Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, συζητούμε σήμερα για μία ακόμα φορά ένα νομοσχέδιο για την εκπαίδευση, για την παιδεία. Θεωρώ ότι η Κυβέρνηση, κύριε Υπουργέ, χάνει για μία ακόμη φορά την ευκαιρία να γίνει μία συζήτηση ουσιαστική. Και θα εγένετο αυτή η συζήτηση εάν περιορίζατε τις ρυθμίσεις του νομοσχεδίου αυτού στα Ανώτατα Τεχνολογικά Εκπαιδευτικά Ιδρύματα. Υπάρχουν μερικές διατάξεις –δεν είναι τόσο σημαντικές, δεν επιφέρουν κοσμογονικές αλλαγές– που αξίζουν τον κόπο να συζητηθούν.

Εγώ, για παράδειγμα, θεωρώ ότι είναι ένα βήμα, μικρό μεν αλλά θετικό, του να έχουν τη δυνατότητα τα Ανώτατα Τεχνολογικά Εκπαιδευτικά Ιδρύματα να ορίζουν μόνα τους το περιεχόμενο των προγραμμάτων σπουδών.

Αλλά αυτή η Κυβέρνηση αποδεικνύεται ότι έχει μία μοναδική, θα έλεγα, τάση και ροπή να δημιουργεί προβλήματα εκεί όπου δεν υπάρχει λόγος να υπάρξουν προβλήματα.

Σ' αυτό το νομοσχέδιο, εκτός από τα θέματα των Τ.Ε.Ι. έχετε συμπεριλάβει και τις ρυθμίσεις για την αλλαγή του τρόπου εισαγωγής των νέων στην ανώτατη εκπαίδευση, στα πανεπιστήμια και τα Τ.Ε.Ι..

Κύριε Υπουργέ, η ηγεσία του Υπουργείου Παιδείας θέλει να περάσει στην ιστορία ως μία ηγεσία μεταρρυθμιστική. Και δεν αποφύγετε, δυστυχώς, τον κίνδυνο να επιδιώξετε τη δημιουργία αυτής της εικόνας, ξεκινώντας τις μεταρρυθμίσεις από την οροφή, από τα «κεραμίδια». Μεταρρυθμιστές της κεραμίδας, θα έλεγα.

Σ' αυτό το νομοσχέδιο, φέρνεται τη ρύθμιση ότι για να εισαχθεί ένας νέος ή μια νέα στα πανεπιστήμια ή τα Τ.Ε.Ι., θα πρέπει να συγκεντρώνει τουλάχιστον το 50% του συνολικού ανώτατου δυνατού αριθμού μορίων, δηλαδή να πιάνει με τα μέχρι τώρα δεδομένα μία βάση δέκα χιλιάδων μονάδων, με άριστα τις είκοσι χιλιάδες μονάδες.

Δεν θα έπρεπε να ασχολείστε μ' αυτά τα θέματα. Τα θέματα της εισαγωγής στην τριτοβάθμια εκπαίδευση χρειάζονται μελέτη, νηφαλιότητα και διάλογο. Θα πρέπει για πολύ μεγάλο χρονικό διάστημα να γίνει μία σοβαρή –επαναλαμβάνω– συζήτηση σε ό,τι αφορά στις όποιες αλλαγές για τον τρόπο πρόσβασης στην τριτοβάθμια εκπαίδευση.

Η παιδεία μας χρειάζεται αλλαγές; Σαφώς χρειάζεται αλλαγές, αλλά κατά την άποψή μου, με όποια εμπειρία έχω συσσωρεύσει από τις τέσσερις θητείες μου στο παρελθόν στο Υπουργείο Παιδείας ως Υφυπουργός Εθνικής Παιδείας ή Αναπληρωτής Υπουργός Παιδείας, οι αλλαγές που χρειάζεται διαρκώς η εκπαίδευση θα πρέπει να είναι αλλαγές που θα αφορούν στη συνεχή βελτίωση του περιεχομένου της εκπαίδευσης, της ποιότητας της παρεχόμενης εκπαίδευσης, από την πρώτη κιόλας

βαθμίδα.

Και το περιεχόμενο, κύριε Υπουργέ, έχει να κάνει, για παράδειγμα, με τα αναλυτικά προγράμματα. Θα ήταν ευχής έργον να συζητάμε εδώ έναν εκσυγχρονισμό και μία βελτίωση των αναλυτικών προγραμμάτων από την προσχολική ηλικία, την πρωτοβάθμια, τη δευτεροβάθμια μέχρι και την τριτοβάθμια εκπαίδευση.

Ποιότητα, επίσης, της εκπαίδευσης σημαίνει βιβλία. Χρειάζεται να γίνει ένας ριζικός εκσυγχρονισμός των διδακτικών συγγραμμάτων, των βιβλίων, σε όλες τις βαθμίδες της εκπαίδευσης.

Ποιότητα στην εκπαίδευση σημαίνει αξιολόγηση. Όταν ήρθατε στην εξουσία, βρήκατε ψηφισμένο ένα πλήρες νέο θεσμικό πλαίσιο που για πρώτη φορά θέτ.Τ.Ε.Ι. συγκεκριμένους κανόνες και απαιτήσεις για το εκπαιδευτικό μας σύστημα. Ήταν ο νόμος που είχαμε φέρει και ψηφίσει τότε εδώ στη Βουλή –ήμουν στο Υπουργείο Παιδείας τότε, το 2001– για την αξιολόγηση όλων των εκπαιδευτικών μονάδων και την αξιολόγηση του παρεχόμενου εκπαιδευτικού έργου, καθώς επίσης και την αξιολόγηση των εκπαιδευτικών, για να μπορεί να παρεμβαίνει η πολιτεία υποβοηθητικά, όπου παρουσιάζονται αδυναμίες.

Αυτό παραμένει ανενεργό. Δεν ασχολείστε. Δεν ακούω τίποτα προς αυτήν την κατεύθυνση.

Ποιότητα της εκπαίδευσης σημαίνει, επίσης, επιμόρφωση. Πριν από μόλις τρία χρόνια, είχε δημιουργηθεί ο Οργανισμός Επιμόρφωσης Εκπαιδευτικών.

Τι έγινε, κύριε Υπουργέ, αυτούς τους δεκαοκτώ μήνες; Δεν υπάρχει τίποτα στο χώρο της επιμόρφωσης των εκπαιδευτικών. Όποια προγράμματα υπήρχαν στο παρελθόν έχουν σταματήσει, έχουν αδρανοποιηθεί. Άκρα σιωπή υπάρχει σε ό,τι αφορά στην επιμόρφωση των εκπαιδευτικών.

Δυστυχώς, υπάρχει μία στασιμότητα και μία εγκατάλειψη μίας σειράς σημαντικών και ελπιδοφόρων θεσμών που είχαν ξεκινήσει να εφαρμόζονται στη χώρα μας. Αναφέρθηκα στην επιμόρφωση. Θα προσθέσω έναν ακόμα πολύ σημαντικό θεσμό και κοινωνικά για τις εργαζόμενες μητέρες και για την οικογένεια, αλλά και εκπαιδευτικά. Αυτός είναι το ολοήμερο σχολείο. Το ολοήμερο σχολείο, δυστυχώς, κύριε Υπουργέ, με τα πολλά κενά που υπάρχουν και φέτος στη στελέχωσή του και με τη μη περαιτέρω βελτίωση των προγραμμάτων και της λειτουργίας του, φθίνει ως θεσμός και σιγά-σιγά απαξιώνεται. Φαντάζομαι ότι θα έχετε και εσείς την ευκαιρία να ακούτε παράπονα από γονείς ότι κάθε πέρυσι και καλύτερα σε ό,τι αφορά στο ολοήμερο σχολείο.

Επίσης, ο άλλος θεσμός της Πρόσθετης Διδακτικής Στήριξης που έχει ιδιαίτερη κοινωνική διάσταση γιατί στηρίζει τους μαθητές που δεν έχουν οικονομική άνεση οι οικογένειές τους για να πληρώνουν τα ακριβά φροντιστήρια, αλλά έχει και μία σημαντική εκπαιδευτική διάσταση, δυστυχώς, φθίνει τα δύο τελευταία χρόνια.

Και έρχομαι τώρα σε ό,τι αφορά στις ρυθμίσεις ιδιαίτερα του άρθρου 13. Με το άρθρο αυτό, δηλαδή, θέτετε ως προϋπόθεση εισαγωγής, όπως είπα, το να συγκεντρώνει ο υποψήφιος φοιτητής για πανεπιστήμιο ή Τ.Ε.Ι. τουλάχιστον το 50% του μέγιστου δυνατού βαθμού πρόσβασης, να συγκεντρώνει τη βάση των 10.000 μονάδων.

Αυτή η ρύθμισή σας θα επιφέρει μία άνευ προηγουμένου σύγχυση, από την πρώτη χρονιά, δηλαδή την επόμενη χρονιά εφαρμογής της.

Πριν έλθω όμως στη σύγχυση, θα κάνω μία σειρά από επισημάνσεις. Αυτή η ρύθμιση σημαίνει πρώτα απ' όλα αδικία, γιατί θα αποκλείονται δεκάδες χιλιάδες νέοι, εφόσον δεν θα συγκεντρώνουν στις γενικές εξετάσεις τις 10.000 μονάδες.

Ακούσαμε και θα δοθεί η δυνατότητα να ακούσουμε από τους συναδέλφους που έχουν επεξεργαστεί συγκεκριμένες λεπτομέρειες από την πλευρά του Π.Α.Σ.Ο.Κ., ότι για παράδειγμα πέρυσι δεκαπέντε χιλιάδες παιδιά δεν είχαν συγκεντρώσει τη βάση, τις 10.000 μονάδες και φέτος τριάντα οκτώ χιλιάδες παιδιά, σύμφωνα με τα στοιχεία. Όσοι και αν είναι ο αριθμός, αυτό σημαίνει ότι δεκάδες χιλιάδες δεν θα εισάγονται πλέον σε πανεπιστήμια ή σε Τ.Ε.Ι.. Αυτό σημαίνει αποκλεισμό των παιδιών

αυτών από την τριτοβάθμια εκπαίδευση.

Τι θα συμβεί; Σαφώς θα στραφούν προς την ιδιωτική εκπαίδευση, με επιπρόσθετο κόστος για τις οικογένειες. Θα θησαυρίσουν τα ιδιωτικά Ι.Ε.Κ., τα Κέντρα Ελευθέρων Σπουδών, θα θησαυρίσουν οι σχολάρχες που πανηγυρίζουν -και ο αρχισχολάρχης που είναι τώρα και πρόεδρος κάποιου επιμελητηρίου με τη ρύθμιση αυτή.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Χρειάζομαι δύο λεπτά, κύριε Πρόεδρε, για να ολοκληρώσω, γιατί είναι ιδιαίτερα σημαντικά τα θέματα αυτά.

Θα στραφούν επίσης τα παιδιά αναγκαστικά προς το εξωτερικό και πάλι. Θα έχουμε αύξηση της φοιτητικής μετανάστευσης.

Αυτή, όμως, η ρύθμιση είναι άδικη και για άλλους λόγους. Είναι άδικη, γιατί θα έχουν διαφορετική μεταχείριση οι μαθητές της επόμενης από τους μαθητές της προηγούμενης χρονιάς. Γιατί, όπως γνωρίζουμε, κάθε χρονιά η βαρύτητα των θεμάτων που τίθενται, που κληρώνονται από την επιτροπή των γενικών εξετάσεων δεν είναι ίδια. Μια χρονιά μπορεί να τύχει να πέσουν πιο δύσκολα θέματα. Τότε τα παιδιά θα έχουν μικρότερη απόδοση. Την επόμενη χρονιά μπορεί να είναι πιο εύκολα τα θέματα. Άρα θα υπάρχει μία τεράστια αδικία ανάμεσα σε εκείνους τους μαθητές που διαγωνίστηκαν κατά σύμπτωση σε δυσκολότερα θέματα και στους μαθητές που θα διαγωνιστούν ίσως σε ευκολότερα θέματα την επόμενη χρονιά.

Αλλά είναι επίσης άδικο, γιατί δημιουργεί και άλλα προβλήματα. Γιατί είναι γνωστό ότι με το ισχύον σύστημα εισαγωγής στην τριτοβάθμια εκπαίδευση υπάρχει η δυνατότητα να εισαχθεί κάποιος, παραδείγματος χάριν σε σχολές θετικές, ακολουθώντας το δρόμο της θεωρητικής κατεύθυνσης και βέβαια η βαρύτητα εξεταζόμενων μαθημάτων στη μία ή στην άλλη κατεύθυνση είναι διαφορετική.

Τέλος, αυτή η ρύθμιση, κύριε Υπουργέ, είναι ιδιαίτερα αρνητική για την ανάπτυξη των περιφερειακών εκπαιδευτικών ιδρυμάτων, των περιφερειακών πανεπιστημίων και των Τ.Ε.Ι.. Με τα στοιχεία των φετινών γενικών εξετάσεων είναι γνωστό ότι εκατόν είκοσι τμήματα πανεπιστημίων και Τ.Ε.Ι. στην περιφέρεια θα έχουν τεράστια απώλεια σε εισαγόμενους φοιτητές, εφόσον εφαρμοσθεί από την επόμενη χρονιά το σύστημα αυτό. Θα σημάνει δηλαδή σημαντική συρρίκνωση του αριθμού των φοιτητών που εισάγονται σε περιφερειακά τμήματα πανεπιστημίων και ανώτατων τεχνολογικών εκπαιδευτικών ιδρυμάτων.

Θα σας φέρω ένα παράδειγμα. Τ.Ε.Ι. Δυτικής Μακεδονίας, ανώτατο τεχνολογικό εκπαιδευτικό ίδρυμα, το παράρτημα της Καστοριάς, της ιδιαίτερης πατρίδας μου. Το πρώτο τμήμα δημιουργήθηκε το 1995. Τώρα έχουμε τρία τμήματα, με συνολικό αριθμό τριών χιλιάδων τετρακοσίων ενενήντα τριών φοιτητών και φοιτητριών. Έχει αρχίσει να αναπτύσσεται, παράγει γνώση, γι' αυτό έχει και τόσες χιλιάδες φοιτητές και φοιτήτριες.

Στο Α' Τμήμα Διεθνούς Εμπορίου, που ήταν το πρώτο που ιδρύθηκε, ο τελευταίος εισήχθη πέρυσι με 7.907 μόρια. Μεταξύ αυτών των μορίων και των 10.000 μορίων υπάρχει ένας σημαντικός αριθμός παιδιών. Αυτά τα παιδιά δηλαδή δεν έχουν δυνατότητα, δεν έχουν ικανότητες να παρακολουθήσουν τριτοβάθμιες σπουδές; Αυτά, όμως, τα παιδιά θα τα αποκλείσετε.

Στο Τμήμα Επικοινωνίας και Δημοσίων Σχέσεων ο τελευταίος εισήχθη πέρυσι με 8.239 μόρια. Μεταξύ αυτών των μορίων και των 10.000 υπάρχει ένας σημαντικός αριθμός φοιτητών που εισήχθησαν. Αυτά τα παιδιά θα αποκλειστούν; Δεν είναι ικανά να παρακολουθήσουν τριτοβάθμιες σπουδές; Η πράξη, όμως, δείχνει ότι όλα αυτά τα παιδιά παρακολουθούν σπουδές ποιότητας σε αυτό το Τ.Ε.Ι. στην ελληνική περιφέρεια και πάρα πολλοί από αυτούς είναι εξάριετοι φοιτητές, όπως με διαβεβαιώνουν οι καθηγητές τους.

Στο τρίτο Τμήμα Τεχνολογίας και Πληροφορικών Συστημάτων ο τελευταίος εισήχθη με 9.725 μόρια. Μεταξύ αυτών και των 10.000 υπάρχει ένας αριθμός φοιτητών που εισήχθη με κάτω από 10.000 αλλά πάνω από 9.000 μόρια. Και αυτοί είναι ανίκανοι, κατά την άποψή σας, να παρακολουθήσουν τριτοβάθμιες σπουδές;

Κατά τους υπολογισμούς μου, εάν εφαρμοσθεί το σύστημά σας από την ερχόμενη χρονιά, αντί των εξακοσίων συνολικά στα τρία τμήματα που εισάγονται στο συγκεκριμένο ανώτατο τεχνολογικό εκπαιδευτικό ίδρυμα, δηλαδή στο Τ.Ε.Ι. Καστοριάς, θα εισάγονται μόνο περίπου εκατό έως εκατόν είκοσι φοιτητές το χρόνο.

Ξέρετε τι σημαίνει αυτό, κύριε Υπουργέ, πέραν του αποκλεισμού των άλλων εκατοντάδων φοιτητών και φοιτητριών από ανώτερες σπουδές; Σημαίνει και μια συρρίκνωση και μια ραγδαία υποβάθμιση και θα οδηγηθεί σε κλείσιμο αυτό το ίδρυμα. Θα οδηγηθούν εκατόν είκοσι τουλάχιστον τμήματα περιφερειακών πανεπιστημίων και Τ.Ε.Ι. σε συρρίκνωση και σε βαθμιαίο κλείσιμο τα επόμενα χρόνια.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Ευχαριστούμε, κύριε συνάδελφε.

ΦΙΛΙΠΠΟΣ ΠΕΤΣΑΛΝΙΚΟΣ (Δ' Αντιπρόεδρος της Βουλής):

Ολοκληρώνω, κύριε Πρόεδρε.

Λιγότερη προσφορά στην τριτοβάθμια εκπαίδευση και τεράστια προβλήματα, ενώ θα έπρεπε να στηρίζονται για να αναπτύσσονται ακόμα περισσότερο και γρηγορότερα και ποιοτικά πάνω από όλα τα τριτοβάθμια εκπαιδευτικά ιδρύματα της περιφέρειας.

Και κλείνω με μία παρατήρηση για τις μετεγγραφές. Είχαμε επισημάνει πέρυσι, όταν φέρατε το σχετικό ν. 3282 για τις μετεγγραφές ότι δημιουργείται πρόβλημα, γιατί «φτιάχνονται» τρία σπίτια σε πολλές περιπτώσεις. Η οικογένεια μένει κάπου, το ένα παιδί έχει περάσει σε ένα πανεπιστήμιο κάπου αλλού και το άλλο παιδί σε τρίτη περιφέρεια. Και δεν δίνεται η δυνατότητα, όπως στο παρελθόν, να γίνει μετεγγραφή του ενός παιδιού στο πανεπιστήμιο που σπουδάζει το άλλο παιδί και έτσι η οικογένεια έχει την ανάγκη να διατηρεί τρία σπίτια ταυτόχρονα, λόγω σπουδών των παιδιών.

Κύριε Υπουργέ, έχω παραδείγματα όπου ο πατέρας είναι άνεργος, το ένα παιδί πέρασε στο Πανεπιστήμιο Θεσσαλονίκης και το άλλο στο Τ.Ε.Ι. Λάρισας και δεν μπορεί να γίνει μετεγγραφή, με αποτέλεσμα ο άνεργος πατέρας να οδηγείται αναγκαστικά στο να σταματήσει τις σπουδές του ενός παιδιού, γιατί του είναι αδύνατον να συντηρήσει η οικογένεια τρία σπίτια.

Ολοκληρώνω, κύριε Πρόεδρε, την πρότασή μου. Φέρνετε τώρα, κύριε Υπουργέ, μία διατύπωση η οποία δεν λύνει το πρόβλημα, γιατί λέτε ότι εφόσον συντρέχουν οι προϋποθέσεις των προηγούμενων παραγράφων του άρθρου 1 του ν. 3282, τότε μπορεί ο ένας εκ των αδελφών να εγγραφεί στην πόλη, όπου φοιτά ο ένας τουλάχιστον αδελφός ή αδελφή και το τμήμα είναι αντίστοιχο του τμήματος προέλευσης.

Κύριε Υπουργέ, λέτε «εφόσον συντρέχουν οι προϋποθέσεις». Ξέρετε τι λένε οι προϋποθέσεις του άρθρου 1 του ν. 3282; Ότι στις περιπτώσεις αυτές δικαίωμα υποβολής αίτησης για μετεγγραφή έχουν μόνο όσοι βρίσκονται στο τρίτο εξάμηνο σπουδών τους. Και αυτοί που βρίσκονται στα επόμενα εξάμηνα άνω του τρίτου; Πάλι αποκλείονται. Πάλι θα υπάρχουν τα τρία σπίτια, πάλι θα υπάρχει αδυναμία να παρακολουθήσει το παιδί τριτοβάθμιες σπουδές για οικονομικούς λόγους.

Αυτό είναι η χειρότερη κοινωνική αδικία, δηλαδή, ο αποκλεισμός. Κάνετε λοιπόν, την αλλαγή για να δοθεί επιτέλους λύση σ' αυτό το πρόβλημα των τριών σπιτιών που δημιουργήσατε με τη βιαστική ρύθμιση του ν. 3282/2004.

Για όλους αυτούς τους λόγους όπως αντιλαμβάνεστε δεν είναι δυνατόν να ψηφίσουμε αυτό το νομοσχέδιο.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Προεδρική, συναδελφική αλληλεγγύη σε ό,τι αφορά το χρόνο του κ. Πετσάλνικου. Αλλά νομίζω ότι πήρατε και το χρόνο της δευτερολογίας σας.

Ο κ. Καστανίδης έχει το λόγο.

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΚΑΣΤΑΝΙΔΗΣ: Ζητούμε τη συναδελφική αλληλεγγύη του Προεδρείου, όχι μόνο προς τα μέλη του Προεδρείου, αλλά κυρίως προς τους συναδέλφους Βουλευτές όλων των πτερύγων.

Κύριε Πρόεδρε, ζήτησα το λόγο για να ορίσουμε από τώρα, αν είναι δυνατόν τις λεπτομέρειες της συζήτησής μας. Να την

οργανώσουμε, δηλαδή και σε όσες πτυχές δεν την έχουμε οργανώσει.

Συμφωνήσαμε στη Διάσκεψη των Προέδρων, όπως ανακοινώσατε σήμερα να έχουμε εμβόλιμη συνεδρίαση σήμερα, το απόγευμα. Θα παρακαλέσω, όμως, κατά τη σημερινή απογευματινή συνεδρίαση να έχουμε προτασόμενες δευτερολογίες και να συζητήσουμε την πρώτη ουσιαστικά ενότητα των άρθρων. Δηλαδή, τα κεφάλαια πρώτο και δεύτερο που περιλαμβάνουν και το άρθρο 12 και αφορούν όλα τα θέματα της ανώτατης τεχνολογικής εκπαίδευσης και των πανεπιστημιακών ιδρυμάτων. Και αύριο το πρωί να συζητήσουμε από το άρθρο 13 και πέρα μαζί με τις τροπολογίες.

Νομίζω ότι θα επαρκέσει ο χρόνος, αλλά θα επανεκτιμήσουμε στην πρωινή συνεδρίαση, αν θα υπάρξει ανάγκη περαιτέρω εμβόλιμης συνεδρίασης. Νομίζω όμως ότι θα φθάσει ο χρόνος.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Νομίζω ότι δεν υπάρχει κανένα πρόβλημα, συμφωνεί και ο κύριος Υπουργός και ρωτάται το Τμήμα, αν εγκρίνει την πρόταση αυτή.

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Το Τμήμα εγκρίνει στην απογευματινή εμβόλιμη συνεδρίαση, να ψηφίσουμε την πρώτη ενότητα των άρθρων από το 1 μέχρι και το 12.

Κύριοι συνάδελφοι, θα ήθελα να ανακοινώσω προς το Τμήμα ότι οι Υπουργοί Εθνικής Άμυνας, Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης, Οικονομίας και Οικονομικών, Εξωτερικών, Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων, Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης, Δικαιοσύνης, Μεταφορών και Επικοινωνιών, Δημόσιας Τάξης και Εμπορικής Ναυτιλίας, κατέθεσαν σχέδιο νόμου: «Στρατολογία των Ελλήνων και άλλες διατάξεις».

Παραπέμπεται στην αρμόδια Διάρκη Επιτροπή

Ο κ. Γεωργιάδης έχει το λόγο.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, σωστά ο κ. Πετσάλνικος σημείωσε ότι δεν είναι δυνατόν να γίνει ουσιαστική συζήτηση και ότι χάνεται άλλη μια ευκαιρία για ουσιαστική συζήτηση.

Δυστυχώς η μεγάλη ευκαιρία για να μπορούμε να συζητήσουμε ουσιαστικά για την παιδεία, χάθηκε με την τελευταία Αναθεώρηση του Συντάγματος. Και για να προσφέρω στα σχήματα λόγου, τα οποία ανέφερε νωρίτερα στη συνεδρίαση ο κ. Χουρμουζιάδης, εγώ είμαι αυτός που μίλησα για «ζουρλομανδύα», και για «σιδερένια μπάλα που κουβαλάμε πίσω μας» σχετικά με το άρθρο 16 του Συντάγματος, εγώ μίλησα για «ταφόπλακα στο εκπαιδευτικό μας σύστημα. Θα ήθελα, όμως, να προσφέρω άλλον ένα χαρακτηρισμό που θα βοηθήσει λίγο την επιχειρηματολογία μου στα επόμενα επτά λεπτά.

Εγώ βλέπω –και θα χρησιμοποιήσω ποδοσφαιρική ορολογία όπως ο κ. Ανδρουλάκης– ότι πάμε να βάλουμε γκολ σε ένα τέρμα κτισμένο με τούβλα που τα έχουμε βάλει εμείς. Και καθόμαστε και συζητάμε πώς θα παίξει η ομάδα. Δεν υπάρχει περίπτωση να προχωρήσουμε εάν δεν συντρίψουμε αυτόν τον τούβλινο τοίχο που εμείς τον έχουμε κτίσει, το άρθρο 16 του Συντάγματος.

Δεν υπάρχει περίπτωση να έχουμε δημιουργική, ανταγωνιστική, χρήσιμη παιδεία και εκπαιδευτικό σύστημα εάν δεν υπάρξει πλήρης αυτονομία – όχι μόνο ακαδημαϊκή– και οικονομική, των ακαδημαϊκών ιδρυμάτων. Και βέβαια αν δεν λειτουργεί πλήρης ανταγωνισμός. Δεν υπάρχει περίπτωση ποτέ η Ελλάδα να αποκτήσει γενικότερα παιδεία, γιατί, όπως θα πω σε λιγάκι, εξαρτάται αυτό και από το πώς λειτουργεί το λύκειο και πώς λειτουργεί αν θέλετε η εκπαίδευση μέχρι –και δεν είναι υπερβολή– και την πρώτη τάξη του νηπιαγωγείου.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Β' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΣΟΥΡΛΑΣ**.)

Σημειώσω το εξής: Δεν υπάρχει πουθενά στον κόσμο –έλεγε και τη Βόρειο Κορέα– κρατικό μονοπώλιο στην ανώτατη παιδεία. Κρατικά πανεπιστήμια υπάρχουν παντού. Πουθενά όμως δεν υπάρχει κρατικό μονοπώλιο. Έχουμε δηλαδή ένα υπόδειγμα οργάνωσης του εκπαιδευτικού μας συστήματος το οποίο είναι παγκόσμια μοναδικό. Σοβιετικότερο του Σοβιετικού. Έχουμε ένα σύστημα όπου το Υπουργείο και το κράτος παρεμβαίνουν έμμεσα και άμεσα, πολύ λιγότερο στο πρόγραμμα σπου-

δών, στα μισθολόγια, στο πού θα ιδρυθούν ιδρύματα, στο πώς θα προαχθούν και πώς θα εξελιχθούν οι καθηγητές.

Εδώ –και αυτό το βλέπω και στο άρθρο 7 του σημερινού νομοσχεδίου– το κράτος παρεμβαίνει στο πώς οι ίδιοι οι καθηγητές θα εκλέγονται ή θα εκλέγουν ανθρώπους, εκπροσώπους τους στις ανώτατες βαθμίδες. Αν, δηλαδή, ο καθηγητής δεν έχει διδακτορικό πτυχίο, δεν δικαιούται να διοικήσει ένα ίδρυμα και ας είναι είκοσι ένα χρόνια καθηγητής και ας είναι ο καλύτερος καθηγητής. Ένας πισιστικός ο οποίος μπαίνει με ένα διδακτορικό στο ίδιο ίδρυμα, μπορεί. Τέτοιου είδους παραλογισμούς τους οποίους κληρονομήσαμε, σε ένα μεγάλο βαθμό τους συνεχίζουμε γιατί είμαστε με τα χέρια δεμένα πίσω από την πλάτη μας, και δεν έχουμε τη δυνατότητα ανάπτυξης ουσιαστικής ανταγωνιστικής και χρήσιμης παιδείας.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, μου έμαθε οικονομικά –και δεν ξέρω αν τούτο είναι καλό γι' αυτόν– ένας άνθρωπος ο οποίος δεν είχε πτυχίο οικονομικών στην Αγγλία. Είναι professor οπότε δηλαδή ανώτατη βαθμίδα καθηγητού, έχει προταθεί ο ίδιος δυο φορές για Νόμπελ μαζί με μια ομάδα. Χάρβεϋ λέγεται ο άνθρωπος. Αυτός ο άνθρωπος έχει ένα πτυχίο από το Κέιμπριτζ στην ιστορία. Κανένα άλλο τυπικό προσόν για να διδάξει οικονομικά δεν έχει. Είναι professor οπότε emeritus οικονομολόγος, με τριάντα επτά μονογραφίες οικονομικών, στην πρώτη γραμμή της γνώσης των οικονομικών και αυτός ο άνθρωπος δεν έχει οικονομικό πτυχίο. Έτσι λειτουργεί η παιδεία στις χώρες οι οποίες παράγουν γνώση, έτσι λειτουργεί η παιδεία σε φιλελεύθερα συστήματα. Γι' αυτό η Αμερική είναι γενιές μπροστά, γι' αυτό η Αγγλία είναι γενιές μπροστά από την υπόλοιπη Ευρώπη. Και γι' αυτό τα όποια προβλήματα έχουν οι χώρες τις οποίες κοιτάμε, παραδείγματος χάρι η Γερμανία, είναι από τον αυξημένο παρεμβατικό ρόλο του κράτους στα δικά τους ιδρύματα, που και αυτός περιορίζεται. Δεν υπάρχει μοντέλο εκπαιδευτικό το οποίο λειτουργεί καλύτερα απ' αυτά τα οποία σήμερα είναι φιλελεύθερα και βασίζονται στην ανταγωνιστικότητα της αγοράς.

Τι παθαίνουν τώρα οι μαθητές μας και οι φοιτητές μας. Τους φοράμε ζουρλομανδύες από την αρχή. Δηλώνουν δεκάδες σχολές δήθεν της προτίμησής τους. Ούτε καν ξέρουν τι είναι αυτές. Και κάποια στιγμή κάπου πετυχαίνουν για να ικανοποιηθεί η μαμά τους, ο μπαμπάς τους, η γειτονιά ότι κάπου μπήκαν. Πού μπαίνουν; Μπαίνουν σε ιδρύματα τα οποία έχουν διασπαρεί σε όλη την Ελλάδα με γνώμονα όχι την ανάγκη της παιδείας αλλά την κοινωνική ή την περιφερειακή πολιτική. Να κάνουμε πανεπιστήμιο στην Κεφαλλονιά για να έχει κόσμο, για να είμαστε αρεστοί κ.λπ.. Πέντε φοιτητές είχε πέσει το Τ.Ε.Ι. Αργοστολίου! Κανένα μπιζινες πλαν, καμιά λογική, σχεδιασμός λάθος, στο πόδι. Ούτως ή άλλως ο σχεδιασμός είναι λάθος. Γίνεται όμως και στο πόδι με γνώμονα οτιδήποτε άλλο εκτός από την παραγωγή ουσιαστικής γνώσης και παιδείας στα Ελληνόπουλα.

Προτού μπω στη Βουλή, ήμουν χρήσιμος στην κοινωνία και δούλευα.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΧΟΥΡΜΟΥΖΙΑΔΗΣ: Τώρα δεν είσαι;

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ: Μειωμένη είναι η χρησιμότητάς μας κύριε συνάδελφε. Το επαγγελματικό ασυμβίβαστο το οποίο έχουμε μας καθιστά όλους μειωμένης χρησιμότητας πολίτες.

Τότε λοιπόν είχαμε ένα θυρωρό στα γραφεία της πολυκατοικίας και μια μέρα μάς κέρασε. Του λέω: Τι είναι σήμερα βρε Γιώργη; Μου λέει, διορίστηκε. Τι διορίστηκε; Δάσκαλος. Μετά από δώδεκα χρόνια θυρωρός διορίστηκε δάσκαλος και μας κέρναγε. Και του λέω: Με συγχωρείς, θα μπεις στην τάξη για να διδάξεις; Ξέρεις; Μου λέει, ούτε το αναγνωστικό δεν ξέρω ποιο είναι. Αλλά διορίστηκε, κύριοι συνάδελφοι!

Και αυτός ο άνθρωπος –και δεν πρόκειται για υπερβολή, είναι πραγματικό γεγονός– έχει την ευθύνη της εκπαίδευσης των παιδιών μας. Με τέτοιο ζουρλομανδύα ζούμε.

Κάθε χρόνο γίνεται γιορτή της Νομαρχίας Κέρκυρας. Γεμίζει το Δημοτικό Θέατρο το οποίο έχει οκτακόσιες θέσεις. Ο Κίμων ο Κουλούρης το ξέρει. Γεμίζει από παιδιά και μαθητές. Και δίνουν πτυχίο στους επιτυχόντες στα ανώτατα ιδρύματα. Μπήκα φέτος πρώτη φορά και βρήκα ένα θέατρο γεμάτο. Όλοι αυτοί ήταν επιτυχόντες και έπαιρναν πτυχία που πέτυχαν. Λέω

σε μια κοπέλα: Πού πέτυχε εσύ; Μου είπε ένα Τ.Ε.Ι., αλλά δεν θα το κατονομάσω. Της λέω: Πώς είναι; Σιγά, μου λέει, μην πάω. Είχε πάρει όμως πτυχίο, αναγνώριση του κράτους, έπαινο για τη μεγάλη της επιτυχία. Όσο δεν υπάρχει ανταγωνιστικότητα, όσο δεν εκτίθενται τα πανεπιστήμιά μας σε διεθνή ανταγωνισμό, δεν υπάρχει περίπτωση ποτέ να έχουμε παιδεία στην Ελλάδα.

Ο κ. Μπόλαρης στην εισήγησή του ανέφερε μια σειρά από θέσεις τις οποίες είπε ο κ. Παπανδρέου στη Θεσσαλονίκη. Εγώ τον άκουσα με πολύ σεβασμό και έχει δίκιο. Πρέπει να γίνει επένδυση στον άνθρωπο, στην επιστήμη, στην έρευνα, στην τεχνολογία και στον πολιτισμό να διπλασιαστούν, να τριπλασιαστούν, να οκταπλασιαστούν οι δαπάνες για την παιδεία. Γιατί 40% του Δ' Κοινοτικού Πλαισίου; Γιατί όχι 50% ή 60%; Πληθωριστική κολοκυθιά να παίξουμε. Όλοι συμφωνούμε ότι χρειάζεται.

Είπε όμως ο Παπανδρέου το εξής: Χρειάζονται τομές στο σύστημα. Και η μια και μοναδική τομή, η οποία θα σώσει το σύστημα, είναι δυστυχώς αυτή που πρέπει να γίνει μέχρι το 2008, να αλλάξει το άρθρο 16 του Συντάγματος. Ο Πρόεδρος σας το είπε. Το είπε και στην προ ημερησίας διατάξεως συζήτηση εδώ. Και μάλιστα είπε ότι ο Ανδρέας Παπανδρέου το '75 αυτό ήθελε, αλλά ο Καραμανλής φταίει που έβαλε ως αποκλειστική αρμοδιότητα του κράτους την ανώτατη παιδεία. Όμως, ο Γιώργος Παπανδρέου ήταν και Υπουργός Παιδείας και ήταν και Υπουργός της κυβέρνησης του ΠΑ.ΣΟ.Κ. εδώ και πάρα πολλά χρόνια. Δυστυχώς αυτό δεν έγινε. Και χάσαμε, όπως είπα, την ευκαιρία στην τελευταία Αναθεώρηση του Συντάγματος.

Ιδού λοιπόν πεδίων δόξης λαμπρόν να επιταχύνουμε τις διαδικασίες, το 2008 να απαλλαγούμε από αυτόν το ζουρλομανδύα, για να μπορέσουμε να σχεδιάσουμε ένα ανταγωνιστικό και σύγχρονο εκπαιδευτικό σύστημα στη χώρα. Μέχρι τότε καλά κάνει το νομοσχέδιο, διορθώνει και βελτιώνει ό,τι μπορεί. Αυτή όμως τη στιγμή, σχεδιάζουμε την επίθεση σε ένα τέarma, το οποίο εμείς οι ίδιοι έχουμε κτίσει στεγανά με τούβλα.

Ευχαριστώ κύριοι συνάδελφοι.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΓΕΙΤΟΝΑΣ: Κύριε Πρόεδρε, άκουσα τον κύριο συνάδελφο να χαρακτηρίζει το Σύνταγμα ζουρλομανδύα και να μην αντιδράτε. Μπορεί να λέγονται αυτά στην Αίθουσα του Κοινοβουλίου; Αυτό το μήνυμα δίνουμε στο λαό για το σεβασμό του Συντάγματος; Θλίβομαι.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Κύριε Γείτονα, σας παρακαλώ.

Το λόγο έχει ο κ. Ανδρουλάκης.

ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΑΝΔΡΟΥΛΑΚΗΣ: Κύριε Γείτονα, τώρα άλλος εκπρόσωπος των κοντών μιλάει. Εσύ έπεσαι.

Κύριοι συνάδελφοι, θα πιάσω το νήμα από τον κ. Γεωργιάδη, ο οποίος είπε αρκετά σωστά πράγματα. Πάρτε το νομοσχέδιο και κοιτάξτε για τις βιβλιοθήκες. Και διερωτώμαι: Μέχρι πότε τα νομοσχέδια σ' αυτήν την Αίθουσα θα προβλέπουν ποιος θα είναι βιβλιοθηκάριος, προϊστάμενος βιβλιοθήκης σ' ένα πανεπιστήμιο, όπως λέει το νομοσχέδιο, ποια προσόντα πρέπει να έχει, ποια θα είναι η διαδικασία επιλογής του; Και χρειάζεται και προεδρικό διάταγμα γι' αυτό. Σας λέω δηλαδή τον παραλογισμό του συστήματος στο οποίο λειτουργούμε σήμερα.

Εδώ η ουσία είναι η πλήρης αυτονομία των πανεπιστημιακών ιδρυμάτων. Δηλαδή, τι θα μας κάνει η αλλαγή του Συντάγματος; Τώρα δεν μπορούσαμε να καθιερώσουμε μέσα στο δημόσιο σύστημα την πλήρη αυτονομία και τον ανταγωνισμό τους; Δηλαδή, θα έλθει αύριο το MIT να φτιάξει πολυτεχνείο, για να ανταγωνιστούμε και έτσι να βελτιώσουμε το εκπαιδευτικό μας σύστημα;

Θα σας δείξω σε τι φαύλο κύκλο μας οδηγεί αυτή η έλλειψη αυτονομίας μέσα από το εύλογο φαινομενικά σύστημα που λέγεται να έχει τα μισά μόρια. Μπορεί, κύριε Υφυπουργέ, το Τ.Ε.Ι. Ανθοκομίας να σας πει: Ξέρεις κάτι; Για εμένα, φίλε, αυτός που παίρνει 9.700 μονάδες είναι καλός, για να κάνει τη δουλειά του, να μου κάνει τη νέα Κ.Α.Π. και χίλια δυο πράγματα. Ο άλλος που θα πάρει 10.000 μονάδες δεν μου κάνει, θα σου πει η Φιλοσοφική Σχολή Αθηνών, για το πανεπιστήμιο που

θα πιάσει την ψευτοβάση αυτή κ.λπ. Να λοιπόν που οδηγούμαστε πάλι σ' ένα φαύλο κύκλο με το κεντρικό σύστημα, να ορίζουμε τα πάντα.

Γι' αυτό σας λέω ότι πρέπει να προχωρήσουμε. Νομίζω ότι είμαστε έτοιμοι πια. Τουλάχιστον τα δύο μεγάλα κόμματα έχουν συμφωνήσει για την πλήρη ακαδημαϊκή, διαχειριστική, οικονομική και διοικητική αυτονομία των δημόσιων ακαδημαϊκών ιδρυμάτων, ώστε να φέρουμε τον ανταγωνισμό μέσα στο ίδιο το δημόσιο σύστημα, ανταγωνισμό για τους καλύτερους φοιτητές - ταλέντα, για τους καλύτερους καθηγητές - είναι πραγματικά απαράδεκτο να ορίζουμε πώς και τι θα κάνει τον καθηγητή του το κάθε ίδρυμα- και ανταγωνισμό και για τους πόρους, πόσους δημόσιους και ιδιωτικούς πόρους θα αντλεί κάθε ίδρυμα.

Πώς, όμως, εσείς στην πράξη προετοιμάζετε τους μαθητές του λυκείου για να μπουν στα Τ.Ε.Ι. και στα πανεπιστήμια; Θα σας πω, κύριε Υφυπουργέ, κατά τη θητεία του Υπουργείου σας τι έχει γίνει την τελευταία περίοδο.

Γιατί έχετε αυτήν την έμμονη ιδέα να αυξάνετε τις ώρες των Αρχαίων σε βάρος των Νέων Ελληνικών; Είμαστε σε μία παράξενη χώρα, όπου ας πούμε το Εθνικό Σύστημα Υγείας έχει μία παράδοση αντιπάθεια στις νοσοκόμες και το Υπουργείο Παιδείας έχει στα Νέα Ελληνικά, στα Μαθηματικά, στη Χημεία. Εγώ είμαι φίλος των Αρχαίων, αλλά θα τα έβαζα ως επιλογή με προωθημένα προγράμματα στις τρεις τελευταίες τάξεις.

Εσείς μειώνετε τα Νέα Ελληνικά και κάνετε τα παιδιά να μισούν τα Αρχαία. Αυτή είναι η πραγματικότητα. Λέτε ως Υπουργείο ότι είναι το μοναδικό -λέει- εκφραστικό μέσο για να συνδεθεί ένας νέος με τα διαχρονικά επιτεύγματα του ελληνικού πολιτισμού. Για ρωτήστε εδώ μέσα αν κανείς ξέρει Αρχαία. Μπήκε μόνο εδώ ο μέγας αρχαιολόγος τώρα, ο κ. Πολυδωράς. Σας κολάκεψα, σύντροφε, εδώ πέρα. Κανείς δεν θυμάται τα Αρχαία, άρα δηλαδή δεν μπορεί να έχει πρόσβαση στον αρχαίο ελληνικό πολιτισμό; Αυτή είναι η σκληρή πραγματικότητα.

Τι κάνετε τώρα; Για να καλύψετε τις ώρες των Αρχαίων λέτε ότι θα κάνουν το μάθημα των Αρχαίων αυτοί που διδάσκουν τις ξένες γλώσσες. Κι εγώ σε μεγάλη ηλικία προσπάθησα να μάθω Αρχαία, διότι χρειάζονται πραγματικά και θέλω προωθημένα προγράμματα των αρχαίων, αλλά όχι στην τελευταία τάξη του λυκείου να μη διδάσκω Χημεία και να κάνω Αρχαία.

Κύριοι συνάδελφοι, σας λέω ότι μπορεί σήμερα με το σύστημα που έχουμε και με τα νέα αναλυτικά προγράμματα να γίνει κανείς χημικός μηχανικός χωρίς να έχει πάρει το μάθημα της Χημείας στις δύο τελευταίες τάξεις του λυκείου. Το διανοείστε αυτό; Ελάτε στο πολυτεχνείο να σας δείξω γραπτά, να μου πείτε αν μπορεί να σταθεί εκεί ένας φοιτητής που δεν έχει μάθει Χημεία στην τελευταία τάξη.

Κύριοι συνάδελφοι, δύο μαθήματα πρέπει να ξέρει καλά ένας μαθητής σήμερα, Μαθηματικά και ελληνική γλώσσα. Ας του τα δώσουμε αυτά και από κει και πέρα ας έχουμε ως επιλογή την ιστορία, το ένα, το άλλο.

Είπα τη λέξη «ιστορία». Προσέξτε τι κάνετε. Λέτε τώρα: Οι καθηγητές που διδάσκουν ξένες γλώσσες, για να τους καλύψουμε το πρόγραμμα, θα διδάσκουν ιστορία. Πιστεύετε ότι αυτός που διδάσκει Γερμανικά ή Γαλλικά στο γυμνάσιο είναι σε θέση να διδάξει ιστορία;

Κύριε Υφυπουργέ, το άρθρο αυτό πρέπει να το αποσύρετε. Είχε δίκιο ο κ. Μπόλαρης. Ήταν πολύ αναλυτικός σ' αυτό το σημείο. Πάρτε το. Εμείς δεν θέλουμε να παίρνει κάποιος κάτω από τη βάση. Θα το συζητήσουμε, όχι όμως να χρησιμοποιήσουμε τον αριθμό, δηλαδή να χρησιμοποιούμε τις εισαγωγικές εξετάσεις για να ρυθμίζουμε τον αριθμό των φοιτητών. Σου λέει: Δεκαπέντε Τ.Ε.Ι. θα κλείσουν. Τι θα κάνετε του χρόνου; Δεκαέξι χιλιάδες δεν θα μπουν. Θέλετε να κάνουμε ανασυγκρότηση των Τ.Ε.Ι.; Εγώ τουλάχιστον είμαι πρόθυμος, είμαι υπέρ. Δεν υπήρξε ποτέ οπαδός της τυφλής «μαζικοποίησης» δίχως προϋποθέσεις ανώτατης εκπαίδευσης, ούτε του διασκορπισμού των σχολών, αλλά είναι πολιτικός κυνισμός να λύνουμε οικονομικά προβλήματα της εκπαίδευσης μέσω του συστήματος των εισαγωγικών εξετάσεων. Αυτή είναι η πραγματικότητα.

Από κει και πέρα, το υπαρκτό πρόβλημα των Τ.Ε.Ι. δεν το αντιμετωπίζουμε. Πρέπει να συζητήσουμε. Κάναμε την «ανωτα-

τοποίηση». Είμαστε όλοι σύμφωνοι, ωραία. Είναι μετέωρη αυτή η «ανωτατοποίηση». Τι θα κάνουμε τα επόμενα χρόνια; Θέλουμε τα Τ.Ε.Ι. να μιμηθούν τα πανεπιστήμια; Είναι και αυτό μία λύση, όπως οι Εγγλέζοι που έδωσαν μία κλωτσιά στα Polytechnics και θα δούμε πόσο θα επιζήσουν. Ήδη βλέπω πολλά Polytechnics, ας πούμε το MIDDLESEX, το OXFORD BROOKS και ορισμένα άλλα που έχουν ξεπεράσει το μέσο επίπεδο των βρετανικών πανεπιστημίων.

Πρέπει να πάμε σ' αυτόν το δρόμο, να ανταγωνιστούν τα πανεπιστήμια –όχι βέβαια το στείρο ακαδημαϊσμό των ελληνικών πανεπιστημίων- ή, όπως εγώ πίστευα παλιά ότι, ναι, μεν πρέπει να είναι στην ανώτατη εκπαίδευση, αλλά να έχουν κάτι διαφορετικό τα Τ.Ε.Ι., δηλαδή να τα σώσουμε, ώστε να μας δίνουν στελέχη εφαρμογής υψηλού επιπέδου, όπως έλεγε πριν ο κ. Κουράκος, ο οποίος ξέρει το θέμα.

Σήμερα πρέπει να κάνουμε στην Ελλάδα ορισμένα τουλάχιστον Τ.Ε.Ι. πρωτοποριακά labs. Μπορώ να σας πω ότι ξέρω Τ.Ε.Ι. στον Πειραιά, στην Αθήνα και δύο, τρία, τέσσερα Τ.Ε.Ι. στην επαρχία που σε ορισμένες σχολές κάνουν εκπληκτική δουλειά.

Πρέπει να αποφασίσουμε για το υπαρκτό πρόβλημα των Τ.Ε.Ι.. Βεβαίως, είναι φυσικό οι καθηγητές τους να θέλουν να μοιάσουν με τους καθηγητές των πανεπιστημίων, να έχουν τα ίδια προνόμια κλπ. Εμείς λέμε να τους δώσουμε τα ίδια, αλλά σε μία άλλη προοπτική, αν μπορούμε. Αν δεν μπορούμε, ας τουςβάλουμε κι αυτούς στον ανταγωνισμό και ας δούμε ποιος θα επιπλεύσει για να έχει τα στάνταρντς πανεπιστημιακής εκπαίδευσης σε πέντε - δέκα χρόνια.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Ευχαριστούμε τον κ. Ανδρουλάκη.

Το λόγο έχει η κ. Καρύδη.

ΧΡΥΣΗ ΚΑΡΥΔΗ: Σας ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, πέντε χρόνια μετά την ψήφιση του ν. 2916 έχει αποδειχθεί ότι δεν αρκεί απλά η ανωτατοποίηση των Τ.Ε.Ι. προκειμένου να λειτουργήσουν σωστά. Χρειάζεται να δημιουργηθεί το σωστό θεσμικό και λειτουργικό πλαίσιο, που θα καταστήσει τα ιδρύματα αυτά ικανά να εκπληρώσουν πλήρως το ρόλο που τους αναλογεί στην οικοδόμηση της κοινωνίας της γνώσης.

Το σχέδιο νόμου που συζητάμε σήμερα επιδιώκει την ενίσχυση της ακαδημαϊκότητας των τεχνολογικών ιδρυμάτων και την αναβάθμιση του κύρους τους. Για το σκοπό αυτό ενισχύει την αυτοδυναμία των ιδρυμάτων, αυξάνει τις οργανικές θέσεις των διδασκόντων, ρυθμίζει θέματα υπηρεσιακής εξέλιξης των διδασκόντων, δίνει δυνατότητα συμμετοχής σε μεταπτυχιακά προγράμματα, τη δυνατότητα εκτέλεσης από τα Τ.Ε.Ι. εφαρμοσμένης τεχνολογικής έρευνας και ρυθμίζει θέματα που αφορούν τις βιβλιοθήκες των πανεπιστημίων και των Τ.Ε.Ι..

Οι ρυθμίσεις αυτές θα οδηγήσουν στη βελτίωση της σύνθεσης του εκπαιδευτικού προσωπικού και φυσικά στην άνοδο του επιπέδου των γνώσεων που προσφέρουν.

Η ενίσχυση όμως των ακαδημαϊκών χαρακτηριστικών συνδέεται άμεσα και με τον αριθμό και το επίπεδο των σπουδαστών που φοιτούν σ' αυτά. Με την καθιέρωση ελάχιστου γενικού βαθμού πρόσβασης στην τριτοβάθμια εκπαίδευση εξασφαλίζεται ότι οι υποψήφιοι, που εισάγονται στα ανώτατα εκπαιδευτικά ιδρύματα, διαθέτουν ένα στοιχειώδες επίπεδο γνώσεων που θα τους επιτρέψει να παρακολουθήσουν και να ολοκληρώσουν τις σπουδές τους.

Για τα παραπάνω και για πολλά άλλα θέματα του νομοσχεδίου έγινε μεγάλος λόγος στην Επιτροπή Μορφωτικών Υποθέσεων και ήδη μέσα σ' αυτήν την Αίθουσα. Θα μου επιτρέψετε, όσο και αν αυτό σας ενοχλεί ενδεχομένως, να επικεντρωθώ λόγω αυξημένης ευαισθησίας και λόγω επαγγελματικής εμπειρίας στις ρυθμίσεις του νομοσχεδίου που αφορούν τις βιβλιοθήκες.

Σύμφωνα με το άρθρο 16 σε κάθε πανεπιστήμιο και Τ.Ε.Ι. ιδρύεται ενιαία, κεντρική βιβλιοθήκη που λειτουργεί ως αυτοτελής και αποκεντρωμένη μονάδα σε επίπεδο διεύθυνσης. Διατηρεί τη δυνατότητα δημιουργίας βιβλιοθηκών σε επίπεδο σχολών με απόφαση της συγκλήτου. Βασική προϋπόθεση είναι η εξα-

σφάλιση από το ίδρυμα των συνθηκών απρόσκοπτης λειτουργίας τους με τη διάθεση επαρκούς προσωπικού και οικονομικών πόρων.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, για πολλές δεκαετίες ο θεσμός των βιβλιοθηκών δεν έτυχε του ενδιαφέροντος της πολιτείας. Και αυτό είχε ολέθριες συνέπειες και στο χώρο της εκπαίδευσης. Η ανυπαρξία σχολικών βιβλιοθηκών σε επίπεδο πρωτοβάθμιας και δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης οδηγεί στην αποδυνάμωση του εκπαιδευτικού συστήματος στη συρρίκνωση των προσφερόμενων γνώσεων. Οι μαθητές που δεν ήρθαν σε επαφή από τα πρώτα τους βήματα με μια βιβλιοθήκη γίνονται αργότερα οι φοιτητές που θα αρκεστούν στο ένα και μοναδικό σύγγραμμα και δεν θ' ασχοληθούν ποτέ με την έρευνα.

Η κατάσταση των πανεπιστημιακών βιβλιοθηκών, πέρα από λίγες εξαιρέσεις, είναι οδυνηρή. Χωρίς πολιτική διαχείρισης και ανάπτυξης των συλλογών, λειτουργούν περισσότερο σαν αποθήκες συγγραμμάτων και λιγότερο σαν χώροι γνώσης και έρευνας. Ο Χάρολντ Θρόι, πρώην αμερικανός επίτροπος για την εκπαίδευση, έλεγε ότι ο τρόπος που αντιμετωπίζει ένα ίδρυμα τη βιβλιοθήκη του αντικατοπτρίζει τον τρόπο που αντιμετωπίζει την εκπαίδευση συνολικά.

Η βιβλιοθήκη, ως ζωντανός οργανισμός, δεν μένει στατικός. Αναπτύσσεται και εξελίσσεται. Ιδιαίτερα στα πανεπιστήμια και τα Τ.Ε.Ι. όπου τα προγράμματα σπουδών αλλάζουν και δημιουργούνται νέες ανάγκες, μια ακαδημαϊκή βιβλιοθήκη πρέπει να μπορεί να παρακολουθήσει και να στηρίξει τις ανάγκες αυτές. Οι βιβλιοθήκες-χώροι συγκέντρωσης, οργάνωσης και διαχείρισης υλικού καταγεγραμμένης γνώσης και πληροφοριών εξυπηρετούν τις εκπαιδευτικές ερευνητικές και μορφωτικές δραστηριότητες των ιδρυμάτων και πρέπει να αποτελούν βασικό κριτήριο αξιολόγησής τους. Η προΤ.Ε.Ι. νόμηση από το σχέδιο νόμου ρύθμιση ασφαλώς βελτιώνει το οργανωτικό σχήμα που διέπει τις βιβλιοθήκες αυτές.

Για την αναβάθμιση των παρεχόμενων υπηρεσιών απαιτούνται και μία σειρά επιπρόσθετων μέτρων, όπως η επέκταση και αναμόρφωση των κτηρίων, προγράμματα αυτοματοποίησης και σύνδεσης των βιβλιοθηκών σε δίκτυο, εμπλουτισμός σε βιβλία και συγγράμματα, συνεχής εκπαίδευση του προσωπικού και καλλιέργεια ερευνητικής νοοτροπίας και αντίληψης.

Είμαι αισιόδοξη, γιατί η ηγεσία και τα στελέχη του Υπουργείου Παιδείας διακρίνονται για τις προσπάθειές τους στο χώρο της εκπαίδευσης και την ευαισθησία τους σε θέματα ευρύτερης παιδείας.

Μ' έναν καλύτερο συντονισμό με την ακαδημαϊκή κοινότητα, οι πανεπιστημιακές βιβλιοθήκες θα μπορέσουν να διεκδικήσουν δυναμικά και πειστικά το ρόλο τους στον ακαδημαϊκό χώρο και να βρουν την καταξίωση που τους αξίζει.

Δεν πρέπει να ξεχνάμε ότι το σημερινό κατακερματισμένο πανεπιστήμιο είναι απόγονος του πανεπιστημίου, που δημιούργησε η ουμανιστική κίνηση την περίοδο της Αναγέννησης, που το είδε σαν ένα όπλο απαραίτητο στην προσπάθεια του μεσαιωνικού ανθρώπου να ξεφύγει από τη δυστυχία της αμάθειας και της αγνοσίας.

Πάνω σ' ένα τέτοιο πανεπιστήμιο στηρίχθηκε η προσπάθεια για τη δημιουργία του homo universalis.

Σήμερα η Ακαδημαϊκή Βιβλιοθήκη θα πρέπει να αποτελεί ζωντανή υπόμνηση για το χρέος μας να ξαναβρούμε τον ενωτικό δεσμό ανάμεσα στον άνθρωπο και τον κόσμο του.

Τελειώνοντας, και επανερχόμενη στο νομοσχέδιο, θα ήθελα να υπογραμμίσω ότι στην εκπαίδευση οι αλλαγές πρέπει να γίνονται σταδιακά και εφόσον οι προϋποθέσεις το επιτρέπουν, χωρίς λαϊκισμούς και δημιουργία φρούδων ελπίδων.

Το προτεινόμενο σχέδιο νόμου δεν φιλοδοξεί να λύσει σε μία μέρα τα προβλήματα που ταλανίζουν την Τεχνολογική Εκπαίδευση στη χώρα μας εδώ και δεκαετίες, προβλήματα που σχετίζονται άλλωστε και με την ποιότητα της δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης και αποτελούν αντικείμενο του συνεχιζόμενου εθνικού διαλόγου για την παιδεία. Αυτό το σχέδιο νόμου έρχεται να βελτιώσει διαδικασίες και δομές, που θα οδηγήσουν σε μία πιο εύρυθμη λειτουργία των τεχνολογικών ιδρυμάτων. Γι' αυτό και εισηγούμαι την ψήφισή του.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Ευχαριστούμε την κ. Καρύδη.

Το λόγο έχει η κ. Σχοινάρη.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΑ ΣΧΟΙΝΑΡΑΚΗ-ΗΛΙΑΚΗ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριε Υπουργέ, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, σε ό,τι αφορά αυτό που είπε ο συνάδελφος Νίκος Γεωργιάδης σχετικά με το δάσκαλο που -κατά την έκφρασή του- «δεν ξέρει πού πάνε τα τέσσερα» σε σχέση με το τι θα διδάξει και διορίστηκε, υπάρχει ένα θέμα. Και για εμένα, θα πρέπει να το δείτε πρώτον, γιατί δεν υπάρχουν δάσκαλοι αδιόριστοι σε τόσο βάθος χρόνου -άρα, λοιπόν, κάτι άλλο υπάρχει, το οποίο πρέπει να το δείτε και να μας ενημερώσετε- και δεύτερον, γιατί δεν μπορεί έτσι ανώδυνα και με πολλή ευκολία, μεγάλη ευκολία, εμείς οι προφέσορες, ως Βουλευτές, να ταπεινώνουμε και να ποδοπατούμε τους ανθρώπους, που διαμορφώνουν την αυριανή κοινωνία. Διότι σημαίνει ότι δέχετε ως Υπουργείο, ως σημερινή πολιτική ηγεσία, να διορίζονται άνθρωποι, οι οποίοι δεν γνωρίζουν το αντικείμενο και δεν έχουν την απαραίτητη επιστημονική συγκρότηση. Σας παρακαλώ ιδιαίτερα.

Σε ό,τι αφορά τα υπόλοιπα που ανέφερε -γιατί δεν μπορώ να μη σταματήσω και σε αυτά- σε σχέση με το αν έχει προσόντα ή δεν έχει και πώς ακριβώς πρέπει να αξιολογούνται, θα σημειώσω κάτι ακόμα, κύριε Υπουργέ, το οποίο και αυτό θέλω να δείτε και να ψάξετε. Προφανώς αυτό θα είχαν υπόψη τους σε σχέση με τους ανθρώπους που δεν έχουν προσόντα σ' ένα πανεπιστήμιο περιφερειακό και έτσι στις επιλογές για το Πρόγραμμα Μεταπτυχιακών Σπουδών -δεν θα αναφέρω τον τίτλο, θα ψάξω όμως το θέμα για περισσότερες διευκρινίσεις- επέλεξαν ανθρώπους με εξήμισι βαθμό πτυχίου και χωρίς γνώση ξένης γλώσσας, παρά το γεγονός ότι ήταν υποχρεωτική, γιατί είχαν συστατικές επιστολές διορισμένων θεσμικών εκπροσώπων της Κυβέρνησης στη συγκεκριμένη περιφέρεια και άνθρωποι με οκτώμισι βαθμό πτυχίου και με, αποδεδειγμένα, γνώση ξένης γλώσσας δεν κλήθηκαν καν στη συνέντευξη.

Αυτά είναι σοβαρά, κύριε Υπουργέ, και πρέπει να τα δούμε.

Κύριε Υπουργέ, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, παρά το γεγονός ότι γνωρίζω την αγωνία σας σε ό,τι αφορά τα θέματα της παιδείας και της εκπαίδευσης, επειδή ακριβώς προέρχετε από αυτό το χώρο και την αγωνία σας για την αναβάθμισή της, που είναι και δική μας αγωνία, δεν μπορώ να μην πω ότι η συγκεκριμένη πολιτική που ακολουθεί η Κυβέρνηση σήμερα σε όλα τα θέματα έχει ένα χαρακτήρα ευκαιριακό. Θα έλεγα, δε, ότι λειτουργεί με έναν ολοφάνερο ερασιτεχνισμό.

Έχει ένα χαρακτήρα, όπως τόνισα, ευκαιριακό για το λόγο ότι λειτουργεί υπό το βάρος της επικαιρότητας και μόνο και απαντά στα ζητήματα αυτά μόνο για επικοινωνιακούς λόγους, χωρίς πραγματικά να τα αγγίζει σε βάθος και το έχουμε επισήμानी κάθε φορά.

Τονίζω την προχειρότητα, γιατί και με την έναρξη της σχολικής χρονιάς, μια και είμαστε στον Σεπτέμβριο μήνα, κύριε Υπουργέ, τα προβλήματα και τα ζητήματα που αντιμετωπίζουν ενάμισι εκατομμύριο μαθητές και οι γονείς τους, αλλά και οι εκπαιδευτικοί είναι πάρα πολλά, γιατί λειτουργήσατε με προχειρότητα, γιατί ακριβώς δεν οργανώσατε τους διορισμούς, δεν οργανώσατε τις μεταθέσεις. Με αυτήν την έννοια πολλά σχολεία δεν λειτουργούν σήμερα σε πλήρη ανάπτυξη σε ολόκληρη την ελληνική περιφέρεια.

Εάν τώρα ανατρέξει κανείς στο δεκαοκτάμηνο της διακυβέρνησης από εσάς και τις πολιτικές που έχετε υλοποιήσει, θα πει ότι κάποιες κινήσεις θυμίζουν τουφεκιές στον αέρα και δεν είναι αποτελεσματικές, γιατί ακριβώς δεν προέρχονται από ένα συνολικό σχεδιασμό για την εκπαίδευση.

Σχετικά με το νομοσχέδιο τώρα, εκείνο που θα περιμέναμε όλοι μας, κύριε Υπουργέ, είναι να υπάρχουν κάποιες βελτιωτικές παρεμβάσεις σε σχέση με τα προβλήματα, που αντιμετωπίζονται στην υλοποίηση του νόμου της ανατατοποίησης αυτών των ιδρυμάτων. Θα έλεγα ότι οι ρυθμίσεις τουλάχιστον θα έπρεπε να διαπερνούν ή -αν θέλετε- να στοχεύουν πραγματικά

στο στόχο που βάζετε, ότι δηλαδή το συγκεκριμένο νομοσχέδιο έχει στόχο να καταξιωθεί εκπαιδευτικά, ακαδημαϊκά και κοινωνικά ο θεσμός των Τ.Ε.Ι., ώστε να αποτελέσει για τους νέους μας έναν ισχυρό πόλο έλξης για σπουδές, με κύρος και αξιοπιστία. Νομίζω όμως ότι, εάν δούμε τις ρυθμίσεις του νομοσχεδίου, καμιά, μα, καμιά από αυτές δεν συμβάλλει πραγματικά και αποτελεσματικά στην υλοποίηση αυτού του συγκεκριμένου στόχου, που εσείς οι ίδιοι θέτετε.

Όμως θα πρέπει να σταματήσω σ' ένα ιδιαίτερα σημαντικό άρθρο, στο άρθρο 13, ένα άρθρο με το οποίο εσείς με προχειρότητα πάλι έρχεστε να ρυθμίσετε ένα θέμα υπό το βάρος της επικαιρότητας, όπως τόνισα, γιατί ακριβώς βγήκε αρνητικά στην ελληνική κοινωνία ότι υποψήφιοι, γράφοντας μιάμιση μονάδα, πέτυχαν σε ανώτατες πανεπιστημιακές σχολές, σε σχολές της τριτοβάθμιας εκπαίδευσης. Αυτό, όμως, το θέμα δεν μπορεί να θεσμοθετείται με προχειρότητα. Απαιτεί μεγάλη κουβέντα και βεβαίως έπρεπε να υπάρχει επιστημονική τεκμηρίωση του Παιδαγωγικού Ινστιτούτου, του καθ' ύλην αρμόδιου επιστημονικού συμβούλου του Υπουργείου Παιδείας, κάτι το οποίο δεν είδαμε, κύριε Υπουργέ.

Και για να μην παρεξηγηθώ, δεν είμαι από αυτούς που υποστηρίζουν ότι οι πάντες πρέπει να μπαίνουν στα πανεπιστήμια ανεξαρτήτως από τις επιδόσεις που είχαν, όμως, δεν είμαι και από εκείνους που βάζουν ως όριο το βαθμό του δέκα (10) με ένα μαχαίρι και υποστηρίζουν ότι ο περιούσιος μαθητικός πληθυσμός είναι από εκεί και πάνω και έχει μια θέση στην τριτοβάθμια εκπαίδευση και από εκεί και κάτω, από το όριο δηλαδή αυτό και κάτω, τους πετάμε στον καιάδα του σκότους και τους στερούμε το δικαίωμα να πάρουν κάποιες παραπάνω γνώσεις, αφού το επιθυμούν.

Χρειάζεται όμως μια πολύ μεγάλη κουβέντα γιατί -όπως σας τόνισα και ο εκπρόσωπος της Ο.Λ.Μ.Ε., κύριε Υπουργέ, που δεν ανήκει και στο χώρο της Αντιπολίτευσης, το γνωρίζετε πολύ καλά- δεν μπορεί σε τέτοιες περιπτώσεις να λειτουργείτε, όπως λειτουργεί η σημερινή ηγεσία που ανέφερε χαρακτηριστικά την φράση «πονάει κεφάλι, κόβει κεφάλι», για να μπορέσει να βρεθεί λύση. Τόνισα ιδιαίτερα τα σοβαρά ζητήματα, που προκύπτουν από αυτό και ότι η συγκεκριμένη σας ρύθμιση -όπως χαρακτηριστικά αναφέρει ο ίδιος- ενισχύει τα εθνικά χαρακτηριστικά, αφού πλήττει κυρίως τις ασθενέστερες τάξεις. Σας τονίζει δε ότι είναι στην κατεύθυνση της μείωσης των δαπανών για την παιδεία, αφού προχωρεί σε κλείσιμο σχολών και κινείται στην κατεύθυνση του περιορισμού της διεξόδου προς την τριτοβάθμια εκπαίδευση. Αυτά, κύριε Υπουργέ, σας τα λένε οι άνθρωποι που τα βιώνουν πραγματικά, τονίζουν δε κατά κόρον ότι δεν κουβεντιάσατε ποτέ, μα, ποτέ μαζί τους.

Έτσι, λοιπόν, εκείνο που εγώ θεωρώ είναι ότι έχετε φέρει τρία νομοσχέδια σε ένα. Το πρώτο αφορά τα Τ.Ε.Ι. και δεν είναι ολοκληρωμένο, αφού δεν συμπεριλαμβάνει τα κέντρα ξένων γλωσσών και το θέμα των ωρομισθίων.

Το δεύτερο νομοσχέδιο είναι το θέμα της εισαγωγής στην τριτοβάθμια εκπαίδευση και της αναβάθμισης των σπουδών, αφού στόχος έπρεπε να είναι όχι το από πού και πάνω θα μπαίνουν οι μαθητές στα πανεπιστήμια, αλλά πώς θα βελτιώσουμε την εκπαίδευση πραγματικά, ούτως ώστε όλοι οι μαθητές να φτάνουν το όριο του δέκα (10), να έχουν πάρει δηλαδή τις γνώσεις που στοχεύουμε να πάρουν στη λυκειακή εκπαίδευση.

Και το τρίτο έχει να κάνει με τις μετεγγραφές, όπου φαίνεται ξεκάθαρα ότι ερχόσαστε με ένα δεύτερο νομοσχέδιο να βελτιώσετε την προχειρότητα με την οποία υπό το βάρος της επικαιρότητας λειτουργήσατε τότε όπως και σήμερα. Και σήμερα δεν λύνεται το θέμα, γιατί ακριβώς γνωρίζετε, κύριε Υπουργέ, πάρα πολύ καλά ότι για να φτάσει ένας σπουδαστής στο τρίτο εξάμηνο, πρέπει να φοιτήσει. Πώς όμως μία οικογένεια με πολύ χαμηλά εισοδήματα θα στείλει παιδιά να φοιτήσουν όταν έχει να συντηρήσει τρία ή και τέσσερα καμιά φορά σπίτια; Θα στερήσει στο παιδί του το δικαίωμα. Άρα, εσείς του αποκλείετε να φτάσει στο τρίτο εξάμηνο. Άρα, του αποκλείετε εντελώς να πάρει μετεγγραφή, άρα, να σπουδάσει.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, σε ό,τι αφορά το θέμα της βάσης για την εισαγωγή στα πανεπιστήμια, ο ενδόμυχος στό-

χος της Κυβέρνησης που δεν μας το λέει ξεκάθαρα -γιατί θέλει και μία παλικάριά για να το πει αυτό- είναι η μείωση του αριθμού των εισακτέων στα πανεπιστήμια, γιατί ακριβώς δεν έχει καταφέρει να εξασφαλίσει την απαιτούμενη χρηματοδότηση, γιατί θα δούμε την επόμενη χρονιά να μειώνονται οι δαπάνες για την παιδεία. Και έτσι με αυτή την έννοια, αφού δεν έχει τα χρήματα να ανταποκριθεί, προσπαθεί δήθεν βελτιώνοντας το ποιοτικό δυναμικό των ανθρώπων που θα μπουν στα πανεπιστήμια, να μειώσει τον αριθμό, άρα και τα προβλήματα που δημιουργούνται σε αυτά.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ένα άλλο ακόμη θέμα, ιδιαίτερα όμως σημαντικό, έχει να κάνει με την εισαγωγή αυτή και τη βάση.

Κύριε Υπουργέ, όπως γνωρίζετε δεκαέξι χιλιάδες μαθητές δεν κατάφεραν να πετύχουν στα πανεπιστήμια. Άλλοι δεκαέξι χιλιάδες περίπου δεν κατάφεραν να πιάσουν τη βάση. Άρα, δηλαδή του χρόνου τριάντα δύο χιλιάδες άνθρωποι θα μείνουν στο δρόμο και θα διεκδικούν κάτι άλλο. Τι; Μήπως θα διεκδικούν την έξοδο τους προς τα πανεπιστήμια του εξωτερικού; Άρα, προς τι ο πανηγυρισμός σας στο προηγούμενο νομοσχέδιο ότι από χώρα εξαγωγής φοιτητών γινόμαστε χώρα εισαγωγής φοιτητών; Θα συνεχίσουμε τελικά να αιμορραγούμε, ως χώρα, προς τα έξω.

Μήπως, κύριε Υπουργέ, τελικά θα αναγκάσετε τις οικογένειες, προκειμένου τα παιδιά τους να φτάσουν τη βάση, το δέκα, να τα στείλουν στα φροντιστήρια και στην παραπαιδεία, αφού γνωρίζουμε πολύ καλά ότι ιδιαίτερα σημαντικούς θεσμούς, όπως είναι η πρόσθετη διδακτική στήριξη και η ενισχυτική διδασκαλία -το τόσσε και ο εκπρόσωπος της Ο.Λ.Μ.Ε.- εσείς τα απαξιώσατε ως θεσμούς, αφού σύμφωνα με τους πίνακες, που εσείς στον κοινοβουλευτικό έλεγχο μας έχετε καταθέσει, ο αριθμός των μαθητών των τμημάτων, αλλά και των εκπαιδευτικών που διδάσκουν στα τμήματα αυτά, που είναι πολύ σημαντικά τμήματα και ελαφρύνουν οικονομικά την οικογένεια, έχει μειωθεί κατά 21%;

Κυρίες Υπουργέ, όμως, δεν μπορώ να μην σταματήσω και σε μία τροπολογία που έχετε φέρει, που είναι ιδιαίτερα σημαντική και έχει να κάνει με την αναγνώριση των πτυχίων κολεγίων.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Σας παρακαλώ, κυρία Σχοιναράκη, ολοκληρώστε.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΑ ΣΧΟΙΝΑΡΑΚΗ-ΗΛΙΑΚΗ: Είναι μία τροπολογία, κύριε Υπουργέ, όπου τελικά από το παράθυρο προσπαθείτε να αναγνωρίσετε τα πτυχία των Κέντρων Ελευθέρων Σπουδών. Περισσότερα, όμως, μπορούμε να πούμε στη συζήτηση για τις τροπολογίες.

Είναι αυτονόητο ότι δεν ψηφίζω το νομοσχέδιο.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Τα υπόλοιπα θα τα πείτε στη συζήτηση των τροπολογιών.

Το λόγο έχει ο Υφυπουργός Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων κ. Ταλιαδούρος.

ΣΠΥΡΙΔΩΝ ΤΑΛΙΑΔΟΥΡΟΣ (Υφυπουργός Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, με το υπό συζήτηση σχέδιο νόμου συμπληρώνονται και ενισχύονται οι αναγκαίες διαδικασίες λειτουργίας και οι δομές για τη διασφάλιση και προαγωγή της ποιότητας της ελληνικής πανεπιστημιακής και τεχνολογικής εκπαίδευσης.

Τα θέματα των Τ.Ε.Ι. -και θα αναφερθώ πρώτα σ' αυτά- που ρυθμίζονται με αυτό το σχέδιο νόμου, είναι προϊόν εκτενούς διαλόγου. Διαλόγου που έγινε τόσο με τις διοικήσεις των ιδρυμάτων και έχουν την ομόφωνη στήριξη όλων των προέδρων των Τ.Ε.Ι., όσο και από το εκπαιδευτικό προσωπικό και από την Ο.Σ.Ε.Π..

Οι ρυθμίσεις έχουν ένα πλαίσιο συγκεκριμένου σχεδιασμού, το οποίο κινείται σε σταθερή και συστηματική πορεία που ακολουθούμε αυτό το διάστημα, προκειμένου τα ιδρύματα να ενισχυθούν τόσο οικονομικά όσο και να ενισχυθούν και τα ακαδημαϊκά τους χαρακτηριστικά.

Αναφέρθηκε στα οικονομικά, διότι έχει σημασία να πω ότι παραλάβαμε πέρυσι το 2004 τους προϋπολογισμούς των ιδρυ-

μάτων να είναι στο ποσό των 90.000.000 ευρώ. Δόθηκε πέρυσι, τέτοια εποχή, μία πρόσθετη επιχορήγηση 15.000.000 ευρώ. Ο νέος προϋπολογισμός, ο τρέχων του 2005, ήταν στα 105.000.000 ευρώ και χθες ανακοινώθηκε νέα πρόσθετη επιχορήγηση που πάει τους προϋπολογισμούς των ιδρυμάτων στα 125.000.000 ευρώ.

Ενενήντα εκατομμύρια ευρώ το 2004, 125.000.000 ευρώ σήμερα. Αύξηση 39% και λαμβανομένων υπόψη και των δυσχερών δημοσιονομικών συνθηκών.

Το σχέδιο νόμου σε ό,τι αφορά στα ακαδημαϊκά χαρακτηριστικά αποτελεί την πρώτη μας παρέμβαση για την ενίσχυση των ακαδημαϊκών χαρακτηριστικών τους, ώστε τα ιδρύματα να κατοχυρωθούν στην ανώτατη βαθμίδα της εκπαίδευσής μας και να διαδραματίσουν το σημαντικό ρόλο που έχουν να διαδραματίσουν ως Τεχνολογικά Εκπαιδευτικά Ιδρύματα.

Πρώτον, το περιεχόμενο σπουδών καθορίζεται πλέον κατά την ίδρυση των τμημάτων, κατ' αναλογία των όσων ισχύουν για τα πανεπιστήμια. Επίσης, με τη ρύθμιση αυτή αντιμετωπίζουμε ένα υπαρκτό πρόβλημα ότι δηλαδή ογδόντα δύο τμήματα στερούνται σήμερα σύγχρονου περιεχομένου σπουδών, δεν είναι εγκεκριμένα. Πέραν των εκπαιδευτικών προβλημάτων που δημιουργεί αυτό, δημιουργεί προβλήματα και στην αναγνώριση των επαγγελματικών δικαιωμάτων. Διότι πώς είναι δυνατόν να αναγνωριστούν επαγγελματικά δικαιώματα, όταν δεν υπάρχει σαφές περιεχόμενο σπουδών; Συνεπώς αυτό το θέμα επιλύεται.

Δεύτερον, τα προγράμματα σπουδών καταρτίζονται πλέον από τα ίδια τα ιδρύματα, όπως ακριβώς συμβαίνει και με τα πανεπιστήμια. Ενισχύεται έτσι η αυτοτέλειά τους.

Τρίτον, παρέχουμε τη δυνατότητα στα ιδρύματα να κάνουν όχι μόνο τεχνολογική, αλλά και εφαρμοσμένη έρευνα, πράγμα που ενισχύει την ακαδημαϊκότητά τους, διότι ως γνωστόν η έρευνα είναι η βασική και η εφαρμοσμένη. Όταν θέλουμε αυτά τα ιδρύματα να παράγουν υψηλού επιπέδου τεχνολόγους εφαρμογών, οφείλουν και πρέπει να μπορούν να κάνουν εφαρμοσμένη τεχνολογική έρευνα.

Τέταρτον, δίνουμε κίνητρα στο εκπαιδευτικό προσωπικό, που υπηρετεί, να αποκτήσει διδακτορικό. Οι καθηγητές Εφαρμογών, που έχουν μεταπτυχιακό δίπλωμα και κάνουν διδακτορικό, μπορούν να εξελίσσονται αυτοτελώς. Επίσης, οι αναπληρωτές καθηγητές μπορούν να μεταφέρουν τη θέση τους όταν κάνουν διδακτορικό και θέλουν να κριθούν για καθηγητές, για να μην έχουμε τις χρονοβόρες καθυστερήσεις έγκρισης νέας θέσεως.

Πέραν τούτων, δίνουμε τη δυνατότητα στο έκτακτο προσωπικό μέσα από τις διαδικασίες του Ανοικτού Πανεπιστημίου να αναβαθμίσει τα προσόντα του, να μπορέσει να κάνει μεταπτυχιακές σπουδές. Θέτουμε μεταβατική περίοδο για να ωθήσουμε το διδακτικό προσωπικό να εκπονήσει διδακτορικές διατριβές μέχρι το 2014.

Αναβαθμίζουμε και συγκεκριμενοποιούμε το ρόλο του Ε.Τ.Π. που αποτελεί τη ραχοκοκαλιά των ιδρυμάτων. Και βεβαίως δημιουργούμε νέες θέσεις εκπαιδευτικού και διοικητικού προσωπικού.

Τον Ιανουάριο του 2005 εγκρίθηκαν οκτακόσιες πιστώσεις για προκήρυξη νέων θέσεων και με το παρόν νομοσχέδιο δημιουργούμε άλλες εξακόσιες, ώστε όταν εξαντληθούν αυτές να έχουμε έτοιμες τις νέες θέσεις, δηλαδή χίλιες τετρακόσιες θέσεις.

Είναι χαρακτηριστικό και αξίζει να το σημειώσω ότι την τετραετία 2001-2004 προχώρησαν σε ολοκλήρωση τριακόσιες θέσεις διδακτικού προσωπικού. Εμείς μέσα σ' ένα χρόνο έχουμε ολοκληρώσει τις διαδικασίες τριακοσίων έντεκα προκηρύξεων και θα πάμε με αυτούς τους ρυθμούς περίπου των τριακοσίων πενήντα θέσεων μονίμου διδακτικού προσωπικού κάθε χρόνο.

Άρα με αυτό τον τρόπο και μαζί με τις τετρακόσιες θέσεις του ειδικού, τεχνικού και διοικητικού προσωπικού, δίνουμε τις απαραίτητες προϋποθέσεις για να ενισχυθούν τα ιδρύματα με μόνιμο προσωπικό υψηλών προδιαγραφών και προσόντων.

Αποκαθιστούμε επίσης στους προσωποπαγείς καθηγητές τις αδικίες του παρελθόντος. Δίνουμε οικονομικές δυνατότητες και τους στηρίζουμε ως επιβράβευση της μακράς προσφοράς τους στα ιδρύματα, γιατί αυτοί βοήθησαν και τα ιδρύματα από

Κ.Α.Τ.Ε.Ε. έγιναν σήμερα Τ.Ε.Ι..

Όσον αφορά στα μεταπτυχιακά και στην έρευνα, πρέπει να σας πω ότι με συγκροτημένη και συγκεκριμένη προσπάθεια προσπαθούμε βήμα-βήμα να δώσουμε αυτές τις δυνατότητες. Εγκρίθηκαν στο διάστημα που πέρασε τετρακόσια προγράμματα «ΑΡΧΙΜΗΔΗΣ» μέσα από το οποίο τα Τ.Ε.Ι. μπορούν να κάνουν μεταπτυχιακές σπουδές. Και μέσα σ ένα χρόνο εγκρίναμε –ήταν παγωμένα- τριάντα δύο κοινά μεταπτυχιακά προγράμματα σπουδών των Τ.Ε.Ι. με πανεπιστήμια της αλλοδαπής.

Και έτσι αποκτούν τα ιδρύματα την εμπειρία και τις δυνατότητες για μεταπτυχιακές σπουδές.

Όπως γνωρίζετε στην εκπαίδευση οι αλλαγές πρέπει να γίνονται σταδιακά και εφόσον υπάρχουν προηγούμενως οι προϋποθέσεις για να κτίζουμε. Όταν βάζουμε ταμπέλες κενές περιεχομένου είτε λαϊκίζουμε είτε εξαπατούμε. Εμείς δεν επιθυμούμε ούτε το ένα ούτε το άλλο. Θέλουμε χωρίς μεγαλόστομες εκφράσεις περί αλλαγών, περί μεταρρυθμίσεων και περί τομών να κάνουμε σταθερά και συνεχή βήματα για να πετύχουμε και την ουσιαστική ένταξη των Τ.Ε.Ι. στην ανώτατη βαθμίδα της εκπαίδευσης, γιατί πιστεύουμε στα ιδρύματα, πιστεύουμε στο ρόλο τον οποίο έχουν να επιτελέσουν μέσα στη σημερινή εποχή και κοινωνία.

Όσον αφορά στα επαγγελματικά δικαιώματα θέλω να σας ενημερώσω ότι τα επαγγελματικά δικαιώματα εκκρεμούν σήμερα σε σαράντα δύο ειδικότητες. Η προηγούμενη κυβέρνηση ζητούσε διαρκείς αναβολές στο Συμβούλιο Επικρατείας για το επίμαχο π.δ. 318, που αφορά τα επαγγελματικά δικαιώματα των μηχανικών, διάταγμα το οποίο ακυρώθηκε εν μέρει προσφάτως από το Συμβούλιο Επικρατείας. Επειδή αυτό ήταν εκκρεμεία επί τόσα χρόνια το Συμβούλιο Επικρατείας ηρνείτο να προχωρήσει στην έκδοση των λοιπών προεδρικών διαταγμάτων για τα επαγγελματικά δικαιώματα. Για παράδειγμα έχουν μείνει εκκρεμή τα επαγγελματικά δικαιώματα του Τμήματος Ξύλου και Επίπλου, του Τμήματος Ένδυσης που δεν έχουν καμία σύγκρουση με κανέναν άλλο φορέα ή συμφέρον. Ήταν μπλοκαρισμένα. Εμείς ξεκινήσαμε την πορεία για να τα ξεμπλοκάρουμε. Έχουν συσταθεί επιτροπές στο πλαίσιο του Ε.Σ.Υ.Π., οι οποίες μελετούν τα θέματα. Θα προχωρήσουμε στην έκδοση των ογδόντα δύο περιεχομένων σπουδών. Μόλις οι επιτροπές, σύντομα πριν τα Χριστούγεννα ολοκληρώσουν το έργο τους θα φέρουν στο Σ.Α.Τ.Ε., το αρμόδιο γνωμοδοτικό όργανο, την πρότασή τους για να πάρουν τα διατάγματα την πορεία προς το Συμβούλιο Επικρατείας.

Συνεπώς, οι ρυθμίσεις του νομοσχεδίου για τα Τ.Ε.Ι. και στρατηγική έχουν και κατεύθυνση και εντάσσονται σ' ένα συγκροτημένο και ολοκληρωμένο πλαίσιο. Βεβαίως είμαστε σε συνεχή διάλογο και με το έκτακτο προσωπικό για να δούμε τι ρυθμίσεις μπορούμε να κάνουμε στη δεύτερη φάση της παρέμβασής μας. Είμαστε σε διάλογο με το ειδικό τεχνικό προσωπικό (Ε.Τ.Π.) και με τους καθηγητές ξένων γλωσσών για να δούμε πώς μπορούμε να αντιμετωπίσουμε και τα δικά τους προβλήματα.

Έρχομαι τώρα στο δεύτερο σκέλος που αφορά στα πανεπιστήμια και τα Τ.Ε.Ι., αλλά κυρίως το θέμα του βαθμού πρόσβασης, που ετέθη κατά κόρον από τους προηγούμενους ομιλητές. Ρυθμίζουμε το αυτονόητο. Με το βαθμό πρόσβασης διασφαλίζουμε επίπεδο ποιότητας στην ανώτατη εκπαίδευση της πατρίδας μας. Δεν μπορεί να παρακολουθήσει σπουδές ανώτατης εκπαίδευσης κάποιος που έχει βαθμό κάτω από τη βάση 1, 2, 3, 4. Αυτό ούτε αποσπασματικό είναι ούτε μεμονωμένο. Άλλωστε, η πολιτεία οφείλει να στείλει στην κοινωνία ένα ξεκάθαρο μήνυμα, ότι προάγει την αξιοκρατία και την προσπάθεια, ότι τα ανώτατα εκπαιδευτικά ιδρύματα της πατρίδας μας εκπαιδεύουν αυτούς που έχουν τις απαραίτητες ακαδημαϊκές προϋποθέσεις για σπουδές ανωτάτου επιπέδου. Δεν είναι τυχαίο και οφείλει να μας προβληματίσει όλους το ότι η Ελλάδα σήμερα κατατάσσεται στις πέντε χώρες του Ο.Ο.Σ.Α. με τα υψηλότερα ποσοστά ανεργίας πτυχιούχων. Αντί οι πτυχιούχοι μας να γίνουν ανάρπαστοι υποφέρουν από την ανεργία. Η λογική του «όλοι στο πανεπιστήμιο ανεξαρτήτως προσόντων» απαξιώνει συνολικά τους πτυχιούχους. Στη δωρεάν δημόσια εκπαίδευση, που την πλη-

ρώνουν όλοι οι Έλληνες πολίτες από το υστέρημά τους, αξιούν να πληρούνται από τους αυριανούς φοιτητές ορισμένες στοιχειώδεις προϋποθέσεις ακαδημαϊκής επάρκειας. Αυτές τις προϋποθέσεις θεσπίζουμε σήμερα.

Εάν χρειάζεται νέο εισαγωγικό σύστημα στα πανεπιστήμια, εάν χρειάζεται να βελτιώσουμε την ποιότητα των σπουδών του λυκείου, εάν χρειάζεται να βρούμε τους τρόπους που θα το πετύχουμε αυτό με τα αναλυτικά προγράμματα και με άλλα που ελέγχθησαν, αυτά είναι σημαντικά θέματα, αλλά είναι αντικείμενο άλλου διαλόγου. Θα είναι αντικείμενο του διαλόγου, ο οποίος θα ξεκινήσει από τον Οκτώβριο στο Ε.Σ.Υ.Π.. Σας καλούμε όλους να συμμετάσχετε εποικοδομητικά, γιατί πιστεύω ότι κοινή είναι η αγωνία όλων των πτερύγων της Βουλής για το πώς θα ανεβάσουμε την ποιότητα της εκπαίδευσής μας.

Σε κάθε περίπτωση όμως, σε οποιοδήποτε σύστημα εισαγωγής κι αν συμφωνήσουμε ότι είναι το καλύτερο, πάντα θα υπάρχει ένα όριο.

Δεν μπορεί, λοιπόν, να μπαίνει στο πανεπιστήμιο ή στο Τ.Ε.Ι. υπό οποιοδήποτε συνθήκες εκείνος που δεν πληροί τις απαιτούμενες προϋποθέσεις, διότι απλά δεν θα μπορούσε να παρακολουθήσει τις σπουδές.

Στην Επιτροπή Μορφωτικών Υποθέσεων είχαμε την ευκαιρία να ακούσουμε τον πρώην Πρόεδρο της Ο.Σ.Ε.Π. κ. Τσάκη, ο οποίος μας είπε ότι σύμφωνα με έρευνα που έχει γίνει, το 85% αυτών που εισάγονται με βαθμούς κάτω από τη βάση στα Τ.Ε.Ι., ουδέποτε λαμβάνουν πτυχίο. Αυτό θέλουμε να το επιβραβεύσουμε ή όχι;

Έτσι, λοιπόν, ας δούμε στο ΕΣΥΠ από τον Οκτώβριο πώς μπορούμε να βελτιώσουμε ποιοτικά το λύκειο, τι τομές μπορούμε να κάνουμε και τι άλλα ζητήματα μπορούμε να δούμε.

Επίσης, ελέχθη ότι υπάρχει πρόβλημα με το σύστημα που εισάγουμε για εκείνους που έχουν μεγαλύτερους βαθμούς στα ειδικά μαθήματα. Δεν υπάρχει κανένα πρόβλημα, διότι για να εισαχθεί κάποιος σε ανώτατο εκπαιδευτικό ίδρυμα ή πρέπει να έχει το μισό του βαθμού πρόσβασης ή το μισό των μορίων. Είτε στη μία περίπτωση είτε στην άλλη, καλύπτεται το αντικείμενο και δεν υπάρχει κανένα πρόβλημα.

Ακούστηκαν και «Κασσάνδρες», δηλαδή ότι θα μείνουν περιφερειακά ιδρύματα χωρίς φοιτητές, ότι θα κλείσουν και ετέθη και το ζήτημα που αφορά το πού θα πάει ο αριθμός των φοιτητών που ενδεχομένως δεν θα εισαχθεί.

Υπάρχουν λύσεις και γι' αυτήν την περίπτωση. Πρώτα απ' όλα –και εν όψει του ορίου που μπαίνει- πεποιθήσή μας είναι ότι θα έχουμε υποψηφίους πολύ καλύτερους ποιοτικά, οι οποίοι θα πετύχουν να εισαχθούν στα πανεπιστήμια και στα Τ.Ε.Ι..

Όμως, έχουμε και τις δυνατότητες της ανακατανομής του ποσοστού προς όφελος των περιφερειακών πανεπιστημίων –και ήδη βρισκόμαστε σε διάλογο με τους προέδρους των Τ.Ε.Ι. για να δούμε πώς θα το πετύχουμε- και μπορούμε να εξετάσουμε την αλλαγή των γνωστικών αντικειμένων, αλλά και των προγραμμάτων σπουδών εκείνων των τμημάτων, τα οποία δεν έχουν ανταπόκριση στην οικονομία και την κοινωνία. Πρόσφατο είναι το παράδειγμα που είχαμε πέρυσι με το Τ.Ε.Ι. στην Κεφαλονιά, όπου δεν υπήρχε βαθμός πρόσβασης.

Στη συγκεκριμένη, λοιπόν, περίπτωση είχαν τη δυνατότητα να εισαχθούν διακόσιοι πενήντα φοιτητές και το επέλεξαν επτά. Πήραμε, λοιπόν, απόφαση να μη λειτουργήσει για ένα χρόνο και συνηνοσηθήκαμε με τη διοικούσα επιτροπή, με την τοπική κοινωνία, με τους Βουλευτές και με όλους τους παρώντες, για να βρούμε εκείνο το γνωστικό αντικείμενο, το οποίο θα μπορούσε να ανταποκριθεί στα σύγχρονα δεδομένα. Άλλαξε το γνωστικό αντικείμενο και σας πληροφορώ ότι φέτος εισήχθησαν διακόσιοι φοιτητές.

Γιατί, λοιπόν, αυτό το μοντέλο δεν μπορούμε να το δούμε και για εκείνα τα ιδρύματα τα οποία έχουν παρωχημένο γνωστικό αντικείμενο ή παρωχημένο πρόγραμμα σπουδών και να έρθουμε να τα βελτιώσουμε, ώστε να ανταποκρίνονται τα προγράμματα σπουδών στις ανάγκες της σύγχρονης κοινωνίας, αλλά και οι φοιτητές σαν αυριανοί επιστήμονες;

Νομίζω, λοιπόν, ότι δεν πρέπει να εθελουφλούμε, δεν πρέπει να εξαπατούμε τους πολίτες και να δεχόμαστε να εισέρχο-

νται στα ιδρύματά μας φοιτητές οι οποίοι ουδέποτε θα λάβουν το πτυχίο τους, διότι δεν κάνουμε τίποτα άλλο έτσι παρά να εξαπατούμε την ελληνική κοινωνία.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, σε ό,τι αφορά το θέμα των μετεγγραφών, εμείς βάλαμε μία τάξη με τον περσινό νόμο στο χάος των μετεγγραφών. Αντικειμενικοποιήσαμε και εξορθολογίσαμε το σύστημα. Βεβαίως, δεν μπορούν να αντιμετωπιστούν όλες οι κοινωνικές περιπτώσεις. Εκείνος, όμως, που δικαιούται μετεγγραφής, είναι βέβαιο ότι θα την πάρει. Αντίθετα, εκείνος που δεν τη δικαιούται, δεν θα μπορεί να την πάρει από το παράθυρο προσερχόμενος σε κάποιον, είτε αυτός είναι καθηγητής είτε είναι πρύτανης είτε είναι πολιτικός.

Στο δε παράδειγμα που αναφέρθηκε, παρέχεται η δυνατότητα, εάν κάποιος είναι πράγματι φτωχός, είναι άνεργος, έχει εισόδημα κάτω από 35.000 ευρώ και έχει δύο παιδιά, το παιδί που εισάγεται στο πρώτο έτος, να μπορεί να μετεγγραφεί εκεί που φοιτά το άλλο, που είχε εισαχθεί τις προηγούμενες χρονιές είτε κατά το πρώτο έτος, εάν η αίτηση γίνεται για κοινωνικούς λόγους είτε στο δεύτερο, εάν γίνεται για οικονομικούς.

Σε ορισμένα ιδρύματα αυξήθηκε ο αριθμός των μετεγγραφών, γιατί θέλαμε να αντιμετωπίσουμε το κοινωνικό πρόβλημα των πολυμελών οικογενειών με τρία παιδιά. Και το πρόβλημα αυτό το αντιμετωπίσαμε, δεδομένου ότι είναι αντικειμενικό το θέμα που αφορά το ποιος έχει τρία ή τέσσερα παιδιά. Ήταν μία ηθελημένη κοινωνική παρέμβαση.

Με τις σημερινές διατάξεις δεν τροποποιούμε καμία από τις βασικές ρυθμίσεις του περσινού νόμου. Απλά, συμπληρώνουμε με δύο ρυθμίσεις τις περιπτώσεις όπου διαπιστώσαμε ότι τεχνικά μπορούμε να βελτιώσουμε και δώσαμε τη δυνατότητα στον υποψήφιο να υποβάλει αίτηση -εκτός από τα δύο πλησιέστερα πανεπιστήμια ή Τ.Ε.Ι.- και σ' ένα τρίτο, εφόσον φοιτά εκεί αδερφός ή αδερφή του.

Έτσι έχουμε αντιμετωπίσει και το ζήτημα των μετεγγραφών.

Η ρύθμιση για τις βιβλιοθήκες αποτελεί και αυτή προϊόν ενδελεχούς και εκτενούς διαλόγου. Είναι ομόφωνη η πρόταση της Συνόδου των Πρυτάνεων και οι Πρόεδροι των Τ.Ε.Ι. έχουν συμφωνήσει. Προβλέπεται ουσιαστικά η δυνατότητα περαιτέρω διοικητικής ανάπτυξης της κεντρικής βιβλιοθήκης και τμήματα και παραρτήματα ανά σχολή.

Αυτές οι ρυθμίσεις που σήμερα συζητάμε, μπορεί να μην έχουν το χαρακτήρα της μεταρρύθμισης ή της αλλαγής. Είναι, όμως, συγκροτημένα βήματα που εντάσσονται στο πλαίσιο ενός ολοκληρωμένου σχεδιασμού για το πού πορευόμαστε και πώς θέλουμε να βελτιώσουμε την ανώτατη εκπαίδευση στην πατρίδα μας. Διότι μέλημά μας είναι ακριβώς αυτό: η άνοδος της ποιότητας.

Άλλωστε ο νόμος που ψηφίστηκε πρόσφατα από τη Βουλή για την αξιολόγηση των Ανωτάτων Εκπαιδευτικών Ιδρυμάτων, αυτόν το σκοπό έχει: την άνοδο της ποιότητας της τριτοβάθμιας εκπαίδευσης. Γιατί, καλώς ή κακώς, ζούμε σ' ένα ανταγωνιστικό περιβάλλον. Άρα, τα δημόσια πανεπιστήμια δεν πρέπει να είναι «οι φτωχοί συγγενείς» και πρέπει να παίξουν ένα σαφή και ενεργό ρόλο. Πιστεύουμε ότι με τις ρυθμίσεις αυτές σ' αυτό το νομοσχέδιο το πετυχαίνουμε και κινούμαστε προς αυτήν την κατεύθυνση. Γι' αυτό σας καλώ να το ψηφίσετε.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Ευχαριστούμε, κύριε Υπουργέ.

Το λόγο έχει ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του ΠΑ.ΣΟ.Κ. κ. Καστανίδης.

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΚΑΣΤΑΝΙΔΗΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η αγόρευση του Υφυπουργού μου έδωσε την εντύπωση ότι ελάχιστα παρακολούθησε τους συλλογισμούς και τις προτάσεις των συναδέλφων της Αντιπολίτευσης. Περιελάμβανε δε και ορισμένες ανακρίβειες. Θα ξεκινήσω από τις τελευταίες.

Είπε ο κύριος Υφυπουργός ότι για να καταλήξει η Κυβέρνηση στην εισήγηση του συζητούμενου νομοσχεδίου, παρήλθε ικανός χρόνος διαλόγου τόσο με τα Τεχνολογικά Εκπαιδευτικά Ιδρύματα όσο, επίσης, και με τις αντίστοιχες ομοσπονδίες των συλλόγων εκτάκτου εκπαιδευτικού προσωπικού. Και είχε -ισχυρίστηκε- την ομόθυμη στήριξη όλων.

Δεν γνωρίζω αν δημοσίως έχουν καταγράψει την ομόθυμη στήριξη τους οι επικεφαλής των Ανωτάτων Τεχνολογικών Εκπαιδευτικών Ιδρυμάτων. Εκείνο που γνωρίζω, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είναι ότι υπάρχει ένα τεκμηριωμένο κείμενο της Ομοσπονδίας Συλλόγων Εκτάκτων Εκπαιδευτικών Τ.Ε.Ι. -το έχω στα χέρια μου- το οποίο όχι μόνο δεν αποκαλύπτει συμφωνία της Ομοσπονδίας των Συλλόγων σε όσα εισηγείται σήμερα ο Υπουργός και η Κυβέρνηση, αλλά περιλαμβάνει σειρά παρατηρήσεων, εκ των οποίων ορισμένες θα ήταν πολύ χρήσιμο να αναγνωστούν και από τους Βουλευτές της Συμπολίτευσης, προκειμένου να κατανοήσουν ποια είναι τα κενά, οι παραλείψεις και τα λάθη σε όσα εισηγείται σήμερα ο κύριος Υφυπουργός.

Απορρίπτουμε το νομοσχέδιο, γιατί έχουμε πολύ συγκεκριμένες ενστάσεις για όλα τα κεφάλαια που περιλαμβάνονται στο υπό συζήτηση νομοσχέδιο. Στη συζήτηση των άρθρων θα αναφερθούμε ειδικότερα σε πτυχές αυτών των ρυθμίσεων, που αφορούν, όπως χαρακτηρίστηκε από τον κύριο Υπουργό, τον πανεπιστημιακό και τεχνολογικό τομέα της ανώτατης εκπαίδευσης.

Θα αναφέρω ενδεικτικά ότι υπάρχουν ή μπορούν να προκύψουν, μετά από αντίστοιχες προσφυγές, προβλήματα συνταγματικότητας. Παραδείγματος χάριν, από τις ρυθμίσεις του άρθρου 11 που αφορούν το ποίο συμπεριλαμβάνονται στην κατηγορία του ειδικού τεχνικού προσωπικού, εξαιρούνται οι πτυχιούχοι των ανωτάτων σχολών.

Ισχυρίστηκε επίσης -ένας δεύτερος λόγος που εξηγεί γιατί απορρίπτουμε συγκεκριμένες ρυθμίσεις που αφορούν τα δύο πρώτα κεφάλαια- ο κύριος Υφυπουργός ότι γίνεται μία συστηματική προσπάθεια από την Κυβέρνηση να αναβαθμίσει και να καταστήσει πράγματι ανώτατη εκπαίδευση αυτήν που παρέχουν τα Τ.Ε.Ι. Όμως το ερώτημα, όπως προκύπτει μέσα από τα προτεινόμενα, είναι πώς μπορεί να υπάρξει αναβάθμιση, όταν συγκεκριμένες προτάσεις οδηγούν στο αντίθετο ακριβώς αποτέλεσμα.

Για λόγους κόστους η Κυβέρνηση επιλέγει να αυξήσει την υπερωριακή απασχόληση και να δώσει πρόσθετη απασχόληση στα μέλη του εκπαιδευτικού προσωπικού. Το επιχείρημα μάλιστα που χρησιμοποιεί στην εισηγητική της έκθεση, είναι ότι αυτό το πράττει, γιατί πολλοί από τους έκτακτους ή τους ωρομίσθιους δεν κατέχουν τα προσόντα που είναι απαραίτητα, για να διδαχθεί ό,τι σωστά πρέπει να διδαχτεί σ' ένα τεχνολογικό Εκπαιδευτικό Ίδρυμα.

Είναι όμως γνωστό ότι, αν ανατεθεί περαιτέρω διδακτική απασχόληση και εάν κριθεί ότι υπάρχει χώρος μέσα στο χρόνο για περαιτέρω διδακτική απασχόληση των μελών του εκπαιδευτικού προσωπικού, τότε υπάρχουν μέλη του εκπαιδευτικού προσωπικού που πρέπει να αποκτήσουν στη συνέχεια πρόσθετα ακαδημαϊκά προσόντα. Αυτοί είναι κυρίως το εκπαιδευτικό προσωπικό που κατέχει προσωποπαγείς θέσεις. Αντίθετα, υπάρχουν άλλοι, που δεν ανήκουν στην κατηγορία του εκπαιδευτικού προσωπικού, που ανήκουν στην κατηγορία των έκτακτων, των ωρομίσθιων, με πολύ υψηλά προσόντα.

Πώς, λοιπόν, υπηρετείται ο στόχος της αναβάθμισης των σπουδών στα Τεχνολογικά Εκπαιδευτικά Ιδρύματα, όταν υπάρχουν τέτοιες αντιφάσεις στα προτεινόμενα από τον κ. Ταλιαδούρο και την Κυβέρνησή του;

Θα δώσω όμως και ένα άλλο παράδειγμα. Ο Οργανισμός για την αναγνώριση της ισοτιμίας των ακαδημαϊκών τίτλων υποχρεούται να δώσει την ισοτιμία σ' έναν ακαδημαϊκό τίτλο πανεπιστημιακού ή τεχνολογικού ιδρύματος εξωτερικού, αν σ' αυτό το τεχνολογικό ίδρυμα του εξωτερικού το μεγαλύτερο μέρος των διδασκόντων έχει διδακτορικό δίπλωμα.

Είναι σίγουρος ο κύριος Υπουργός αν το μεγαλύτερο μέρος των ανθρωπών που υπηρετούν στα Τεχνολογικά Εκπαιδευτικά μας Ιδρύματα έχουν διδακτορικό δίπλωμα, αν υπερβαίνουν, δηλαδή, το 50% συν 1; Ή εμμέσως εισάγει μ' αυτήν τη ρύθμιση -και χωρίς να το έχει αντιληφθεί- την υποβάθμιση των Τεχνολογικών Εκπαιδευτικών Ιδρυμάτων;

Επεχείρησε όμως και διανοητικές υπερβάσεις ο κύριος Υπουργός. Είπε, αναφερόμενος στο άρθρο 13, ότι η διάζευξη, ο πόλος των αντιθέτων είναι ανεργία - αξιοκρατία. Ισχυρίστηκε,

δηλαδή, ότι με τις ρυθμίσεις του άρθρου 13, που αφορούν την εισαγωγή στην τριτοβάθμια εκπαίδευση, αξιότεροι υποψήφιοι θα προσέλθουν προς εξέταση και τελικώς θα παραχθούν και πιο άξιοι πτυχιούχοι, άρα η αγορά θα τους διεκδικήσει έναντι εκείνων που σήμερα σπουδάζουν και δεν είναι ιδιαίτερος φαινός εγκέφαλοι για να πάρουν το πτυχίο.

Τότε το ερώτημα το οποίο τίθεται είναι: Γιατί υπάρχει ανάλυση πρόβλημα στο Μετσόβιο ή στο Πολυτεχνείο της Θεσσαλονίκης; Το Μετσόβιο, όπως ξέρετε, έχει υψηλή εκτίμηση στην αγορά. Και το Πανεπιστήμιο Θεσσαλονίκης –μιλώ για την Πολυτεχνική Σχολή– έχει επίσης υψηλή εκτίμηση στην αγορά. Γιατί οι απόφοιτοι, οι πτυχιούχοι των δύο αυτών ιδρυμάτων, παρά την υψηλή εκτίμηση της αγοράς, δεν βρίσκουν αυτομάτως, κατά τη συλλογιστική του κυρίου Υφυπουργού, αντίκρισμα στην αγορά εργασίας;

Προφανώς κάτι άλλο συμβαίνει. Και αυτό που συμβαίνει, είναι αυτό που αδυνατεί να κατανοήσει η Κυβέρνηση. Πώς θα προσέλθουν, δηλαδή, ξαφνικά καταλλήλότεροι υποψήφιοι; Πώς –και χρησιμοποιώ την έκφρασή σας– θα έχουμε καλύτερες υποψηφιότητες με τη ρύθμιση του άρθρου 13; Πώς θα έχετε καλύτερους υποψηφίους, αν δεν αλλάξετε τις προϋποθέσεις για τη δημιουργία καλύτερων υποψηφιοτήτων και υποψηφίων;

Ποιες είναι οι προϋποθέσεις; Οι προϋποθέσεις είναι να κάνετε μία σοβαρή επέμβαση στην πρωτοβάθμια και δευτεροβάθμια εκπαίδευση. Εάν μείνουν όλα ακίνητα στην πρωτοβάθμια και δευτεροβάθμια εκπαίδευση –ιδιαίτερα στη δευτεροβάθμια εκπαίδευση– αν οι προϋποθέσεις διαμόρφωσης καλών αποφοίτων της δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης παραμένουν ανέγγιχτες, τότε θα έχετε την ίδια ακριβώς ποιότητα υποψηφίων και υποψηφιοτήτων.

Κύριε Υφυπουργέ, για να διορθώσει μια κυβέρνηση –το έχω ισχυριστεί πολλές φορές– ποιοτικά την εκπαίδευσή μας, πρέπει να επιχειρήσει βαθύτερες τομές, που συγκροτούν την έννοια της εσωτερικής μεταρρύθμισης.

Στον τόπο μας υπήρξαν πολλές απόπειρες εκπαιδευτικών μεταρρυθμίσεων, με την έννοια ότι μετέβαλαν τη λειτουργία, τις δομές και το θεσμικό πλαίσιο της εκπαίδευσής μας. Αυτό αποκαλείται «εξωτερική μεταρρύθμιση». Η ουσιαστική μεταρρύθμιση είναι η επέμβαση στη μικροκλίμακα της σχολικής μονάδας.

Η τελευταία τέτοια εσωτερική μεταρρύθμιση, η τελευταία που συνέβη στον τόπο μας, ήταν όταν ο Ευάγγελος Παπανούτσος ηγήθηκε στα μέσα της δεκαετίας του '60 μιας τέτοιας προσπάθειας υπό τη σκέπη βεβαίως του εκπαιδευτικού δημοτικισμού. Όταν υποχώρησε στον τόπο μας ο εκπαιδευτικός δημοτικισμός, υποχώρησαν και οι προσπάθειες μιας ουσιαστικής επέμβασης στο επίπεδο της μικροκλίμακας, της σχολικής μονάδας. Εξέλιπε η εσωτερική μεταρρύθμιση.

Αναλυτικά προγράμματα, τρόπος έκδοσης βιβλίων, ψυχοπαιδαγωγική κατάρτιση και προετοιμασία του εκπαιδευτικού. Το κέντρο μιας εκπαιδευτικής μεταρρύθμισης και μετά το κέντρο μιας σωστής παιδαγωγικής απόδοσης, είναι πάντοτε ο δάσκαλος. Και όταν μιλώ για δάσκαλο, δεν μιλώ μόνο για το δάσκαλο της πρωτοβάθμιας και δευτεροβάθμιας, αλλά και της τριτοβάθμιας. Άρα, αν το κέντρο μιας ορθά παρεχόμενης εκπαίδευσης, μιας καλής αγωγής είναι ο δάσκαλος, πρέπει πρώτα να επεμβούμε στο σύστημα της προετοιμασίας του, βασικής και ύστερης.

Αν, λοιπόν, δεν επέμβετε στο αναλυτικό πρόγραμμα, αν δεν επέμβετε στον τρόπο με τον οποίο παράγονται τα βιβλία, αν δεν επέμβετε στο να καταστήσετε το δάσκαλο τη φωτισμένη προσωπικότητα που αφήνει ίχνος στη συνείδηση του μαθητή, τι μου λέτε ότι θα βρείτε καλύτερους υποψηφίους, από τους οποίους μάλιστα έχετε στερήσει και την πρόσθετη διδακτική απασχόληση;

Λέγατε κάτι για το ολοήμερο σχολείο. Είδα μάλιστα ορισμένους να υπομειδιούν. Δεν γνωρίζω αν έχουν το δικαίωμα στην Αίθουσα να υπομειδιούν, όταν δεν είναι μέλη του Κοινοβουλίου. Γιατί όταν αναφέρονταν συνάδελφοι Βουλευτές σε τέτοιου είδους επιχειρήματα, κάποιοι στην πλάτη σας, κύριε Υφυπουργέ, υπομειδιούσαν. Προσέξτε να τους εισαγάγετε στο κλίμα της Αιθούσης.

Θέλω, λοιπόν, να σας πω ότι αν συζητήσετε με τις μητέρες του Λαυρίου, θα σας πουν ότι ενώ μέχρι πέρυσι λειτουργούσε το ολοήμερο σχολείο, τώρα δεν λειτουργεί. Ποιος εξαπατά την ελληνική κοινωνία; Αν, λοιπόν, θέλετε να επέμβετε στο εκπαιδευτικό μας σύστημα για να έχετε καλύτερους υποψηφίους και υποψηφιοτήτες, δεν θα πάτε στο «καπέλο» του συστήματός μας, δηλαδή στο σύστημα εισαγωγής στην τριτοβάθμια εκπαίδευση, απλώς επεμβαίνετε και ορίζετε το πώς αυτοί που δεν έχουν συγκεντρώσει το μισό της γενικής βαθμολογίας πρόσβασης ή δεν έχουν συγκεντρώσει το μισό των συνολικών μορίων, μένουν απ' έξω. Με αυτό αυξάνετε την αξιοκρατία;

Η ιστορία και η επιστήμη σας διαψεύδει. Ξέρετε ότι ο Αϊνστάιν ήταν ένας πολύ κακός μαθητής. Υπολογίζω ότι ο κ. Ταλιαδούρος ακολουθεί ως προς την εκπαιδευτική του μεταρρύθμιση τα βήματα του Αϊνστάιν. Αποτυγχάνει ως νομοθέτης-μεταρρυθμιστής, αλλά θα πετύχει στην παραγωγή φαινών εγκεφάλων.

Αλλάζετε τον αριθμό των εισαγομένων. Προφανώς το ομολόγησε ο κύριος Υπουργός. Ομολόγησε ότι μέσω της «αξιοκρατίας» θα αφήσει έναν αριθμό υποψηφίων έξω από τα Τεχνολογικά Ιδρύματα, την τριτοβάθμια εκπαίδευση γενικότερα. Είναι απλός μαθηματικός υπολογισμός.

Σήμερα, με τη φθίνουσα βαθμολογία, καλύπτονται όλες οι θέσεις που προβλέπονται για τα Α.Ε.Ι. και Τ.Ε.Ι.. Από τη στιγμή που δεν έχουμε φθίνουσα βαθμολογία και εισάγεται ένας μαθηματικός υπολογισμός που ισούται με τα δύο μισά που προηγουμένως περιέγραφα, μικρότερος αριθμός θα εισαχθεί στην τριτοβάθμια εκπαίδευση.

Ποιο είναι το «μαντζούνι», το γιατροσόφι που χρησιμοποίησε ο κύριος Υφυπουργός; Είπε: «Θα συσχεθούμε με τους Προέδρους των Τεχνολογικών Εκπαιδευτικών Ιδρυμάτων και θα αποφασίσουμε αν θα αλλάξουμε γνωστικά αντικείμενα ή αν θα κάνουμε ανακατανομή του αριθμού, ιδιαίτερα στα περιφερειακά πανεπιστήμια».

Και τι σας εμπόδιζε, κύριε μεταρρυθμιστά, να το συζητήσετε πρώτα, να μας πείτε ποιες είναι οι ιδέες σας και να έρθετε μετά να νομοθετήσετε; Γιατί βάζετε το άλογο μπροστά από το κάρο;

Πρώτα επικαλείστε την αξιοκρατία και μετά προσπαθείτε να αντιληφθείτε πώς θα την εφαρμόσετε; Τι σας εμπόδιζε να κάνετε μια συζήτηση; Αφού, λοιπόν, καταλήγατε σε συμπεράσματα, θα μπορούσατε να εισηγηθείτε όχι αυτό που εισηγήστε με το άρθρο 13, αλλά μια συνολική ανάπλαση του συστήματος εισαγωγής στην τριτοβάθμια εκπαίδευση. Δεν γνωρίζω αν εκείνη η βιομηχανία, που παράγει τα μαντζούνια, έχει κλείσει.

Τώρα, για τις μετεγγραφές. Αντικειμενικοποιούν το σύστημα. Ο Υφυπουργός προφανώς γνωρίζει ότι η αντικειμενικοποίηση του συστήματος των μετεγγραφών προϋπάρχει της δικής του παρουσίας στην ηγεσία του Υπουργείου Παιδείας και της παρουσίας της δικής του Κυβέρνησης στη διαχείριση των δημοσίων υποθέσεων αυτού του τόπου. Διότι είναι γνωστό ότι τα πανεπιστήμια, σε ό,τι αφορά τις μετεγγραφές εσωτερικού, εφάρμοζαν συγκεκριμένα αντικειμενικά κριτήρια. Είναι γνωστό, επίσης, ότι οι μετεγγραφές από το εξωτερικό καταργήθηκαν από την κυβέρνηση του ΠΑ.ΣΟ.Κ.. Και είναι επίσης γνωστό, κύριε Υφυπουργέ, αν ανατρέξετε στα Πρακτικά της περσινής μόλις συζήτησής μας, ότι η Αντιπολίτευση στο σύνολό της σας προέτρεπε να ρυθμίσετε αυτό που αρνηθήκατε τότε να ρυθμίσετε και το εισάγετε σήμερα με τα άρθρα 14 και επόμενα.

Εάν μέσα σ' ένα χρόνο καταφέρνεις και αλλάξεις το νόμο σου –και αυτό δεν είναι μία παθογένεια της σημερινής Κυβέρνησης, αλλά υπήρξε και παθογένεια προηγούμενων κυβερνήσεων– αν νομοθετείς για το ίδιο θέμα χωρίς την πρόνοια που σου υποδεικνύουν οι συνάδελφοί σου, τότε σημαίνει ότι σου λείπει η στοιχειώδης πρόνοια για να είσαι μεταρρυθμιστής.

Θα κλείσω, κύριε Πρόεδρε, με μια παρατήρηση. Η Κυβέρνηση, όπως ξέρετε, έχει ανακοινώσει τη μείωση του κράτους. Στα όρια της «επανίδρυσης», έχει ανακοινώσει τη μείωση του κράτους. Επιτέλεσε το χρέος της στο ακέραιο! Με σαράντα εφτά νομοσχέδια έχει επιλέξει να δημιουργήσει καμιά διακοσασια καινούργιες υπηρεσίες: ειδικές γραμματείες, γενικές γραμματείες κ.λπ.. Έχει δημιουργήσει καμιά τετρακοσάρια επιτροπές,

αμειβόμενες όλες, στο δημόσιο. Και βεβαίως έχει καταφέρει να συστήσει πολλές θέσεις πολιτικών επιτελών, άμα δε και υποτελών της.

Το επαναλαμβάνει τώρα στο άρθρο 19. Προβλέπει τέσσερις θέσεις ειδικών συμβούλων και συνεργατών –είναι πολιτικά πρόσωπα αυτοί- για το Εθνικό Ίδρυμα Νεότητας. Ποιο είναι το επιχείρημα; Το Εθνικό Ίδρυμα Νεότητας έχει χίλιους ανθρώπους και πρέπει να διοικηθούν. Χίλιους ανθρώπους και άλλα τετρακόσια αντικείμενα, τα οποία υποθέτω ότι τώρα ανακάλυψε ο κύριος Υφυπουργός. Τι χρειάζεται, λοιπόν, ανάμεσα στους χίλιους ανθρώπους; Να βρεθεί η φαιά ουσία που λείπει από τους χίλιους ανθρώπους! Άρα, ας προσθέσουμε και τέσσερις ειδικούς συμβούλους και συνεργάτες, για να τους προσθέσουμε και αυτούς στη μέωση του κράτους και στη μείωση των καλά αμειβόμενων ανθρώπων που ορίζει η Κυβέρνηση!

Σας ευχαριστούμε πάρα πολύ για τη μεταρρυθμιστική σας πνοή και τον οίστρο σας, αλλά θα μας επιτρέψετε να τον αρνηθούμε και να μην πάρουμε.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Το λόγο έχει ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος της Νέας Δημοκρατίας κ. Βύρων Πολύδωρας.

ΒΥΡΩΝ ΠΟΛΥΔΩΡΑΣ: Κύριε Πρόεδρε, διερωτώμαι κι εγώ γιατί το ΠΑ.ΣΟ.Κ. δεν ψηφίζει αυτό το νομοσχέδιο, το οποίο επίλυει εκκρεμότητες....

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΚΑΣΤΑΝΙΔΗΣ: Ο Αξελός λέει: «Αυτή η διερώτηση...».

Θα σας μείνει μόνιμη η διερώτηση.

ΒΥΡΩΝ ΠΟΛΥΔΩΡΑΣ: ...γιατί το 2001 έγινε η λεγόμενη «ανωτατικοποίηση των Τ.Ε.Ι.». Έγινε όμως μόνο κατ' όνομα, όπως τα περισσότερα πράγματα που έκανε το ΠΑ.ΣΟ.Κ. Είς το μεταρρυθμιστικό του κρεσέντο διαρκείας, για να παρακολουθήσω τους ορισμούς της μεταρρύθμισης που υπαινίχθηκε ο κ. Καστανίδης, το άφησε έτσι, έκθετο παιδί και αυτό, δηλαδή την ανωτατικοποίηση των Τ.Ε.Ι., από το 2001.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Α' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΣΩΤΗΡΗΣ ΧΑΤΖΗΓΑΚΗΣ**)

Έρχεται η Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας και φέρνει τις ρυθμίσεις, τακτοποιήσεις υπαρχουσών, υφισταμένων εκκρεμοτήτων, οι οποίες ρυθμίσεις ήταν αναγκαίες και ουσιώδεις, διότι μ' αυτές τις ρυθμίσεις προσδίδεται ουσιαστικό περιεχόμενο στην ανωτατικοποίηση. Τόσο απλός είναι ο συλλογισμός! Είσατε υπερήφανοι για τις εκκρεμότητες που αφήσατε; Γιατί δεν μας προτρέπετε να συνεχίσουμε το ασαφές καθεστώς και για τη βαθμολογία και για το προσωπικό και για τα πτυχία, όπως ασαφώς μας το είχατε παραδώσει;

Έχετε το θάρρος να μας πείτε ««Μη κάνει την ανάγυρον», άφησέ το εκεί, γιατί βρωμάει;» Δεν έχετε. Θέλετε κάποια ρύθμιση και έρχεστε επί των διατάξεων που δεν τις αγγίζετε, να πείτε ότι αυτή η διάταξη ελέγχεται όπως, παραδείγματος χάρη, το περιεχόμενο των σπουδών, για να συμβαδίσει με την έννοια της ανωτατικοποίησης –εκκρεμότητα από το 2001- που προήλθε από τα Τ.Ε.Ι.. Δεν επενόησαν με γιόγκα –όπως είναι της μόδας τώρα για κάποιους- ο κ. Ταλιαδούρος και η πολιτική ηγεσία του Υπουργείου Παιδείας, για να μιλάμε μ' έναν οδηγό λογικής, ούτε τα προγράμματα σπουδών ούτε το περιεχόμενο ούτε τη βαθμολογία. Αυτά είναι θέματα, τα οποία με σοβαρές εισηγήσεις από τα Τεχνολογικά Ίδρυματα επέμεναν σοβαρά να γίνουν νόμος του κράτους και αυτό φέρνει τώρα η Κυβέρνηση. Περί τίνων άλλων, αλλοτριών και ασχέτων, ομιλείτε;

Ήθελα να σας πω για τα θέματα προσωπικού. Αυτά τα θέματα προσωπικού τα έχει η Κυβέρνηση υιοθετήσει ύστερα από εισηγήσεις. Μπορώ να σας ελέγξω ότι δεν πρωτοτυπείτε καθόλου. Είσατε, δηλαδή, οι ενδιάμεσοι στο να κάνετε νόμο τις εισηγήσεις που σας έφεραν. Και βέβαια η έλλειψη της πρωτοτυπίας οφείλεται στο σύστημα, το οποίο δεν το θίγει. Δεν είναι μεταρρυθμιστικό το νομοσχέδιο.

Φιλοδοξούμε να κάνουμε μια μεταρρυθμιστική τομή –το είπε ο κ.Ταλιαδούρος- έπειτα από ένα διάλογο, για να ορίσουμε ξανά τα ακαδημαϊκά θέματα και όλα μαζί σε σχέση προς την αγορά εργασίας, προπαντός για ένα επίπεδο ανώτατης εκπαί-

δευσης, όπως είναι το επίπεδο της τεχνολογίας, δηλαδή αυτό το σαφές, προσδιοριστικό και επιτακτικό για τον ορισμό των Τεχνολογικών Ίδρυμάτων.

Είπε ο Μίμης ο Ανδρουλάκης προηγουμένως ότι αφού είμαστε ανώτατα ιδρύματα, να επιταχύνουμε, να δώσουμε μια πρωτοπορία στη σκέψη, στα προγράμματα, σε πειραματισμούς και καινοτομίες, σε μερικά ή και σε όλα, αλλά να αρχίσουμε από ειδικότητες στον τομέα της τεχνολογίας, ώστε πράγματι να καταλάβουν τη θέση όχι με νομοθετήματα για την ακαδημαϊκή ισοτιμία και τη σχέση προς την αγορά εργασίας, αλλά επί τη βάσει της αντιστοιχίσεως προς νέες ανάγκες. Να μην έχουν να ζηλέψουν τίποτα, δηλαδή, από τις πολυτεχνικές σχολές της Ευρώπης και να προχωρήσουμε και στην έννοια της διοικητικής πράξεως της αναγνώρισης των επαγγελματικών δικαιωμάτων. Ένα άλλο κεφάλαιο για το οποίο πρέπει να επιαινέσω πάλι την Κυβέρνηση γιατί προχώρησε με σοβαρά βήματα στους δεκαοκτώ μήνες, αφορά την αναγνώριση των επαγγελματικών δικαιωμάτων των αποφοίτων των τεχνολογικών ιδρυμάτων. Δηλαδή, σοβαρή ακαδημαϊκή και πολιτική ρύθμιση –όχι μεταρρύθμιση- σοβαρών εκκρεμοτήτων. Αυτό εισάγεται με αυτό το νομοσχέδιο.

Θέλω, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, για την ευρύτερη επιχειρηματολογία που ακούστηκε και παρακολούθησα με προσοχή, να σας πω μερικές σκέψεις μου.

Η θυγατέρα ενός συνεργάτη μου είναι μαθήτρια στο νηπιαγωγείο. Μια μέρα μου μετέφερε -και σας το μεταφέρω- τον προβληματισμό που θα τον έχετε κάνει οικοθεν και μόνι σας. Μια μέρα συναντά στο σπίτι την εξής σκηνή: Είχε βάλει την «κουτσούνα» –την κούκλα της- η μικρή κοπελίτσα, η Ξένια των τεσσάρων ή πέντε ετών, σ' ένα κάθισμα-παιχνίδι. Και η Ξένια με το δάκτυλο της έλεγε: «Πρόσεξε καλά, γιατί αλλιώς θα σε βάλω στο υπόγειο ...».

Που τη βρήκε αυτήν την προσλαμβάνουσα παράσταση, ώστε να την προσποιηθεί στο παιχνίδι με την κούκλα της;

Λέω κάτι ή όχι; Σας λέω ότι δίνουμε βήμα –το είπε και ο κ. Καστανίδης και προηγούμενοι ομιλητές- στην παιδαγωγική διαδικασία, χωρίς να είναι παιδαγωγικώς εκπαιδευμένοι οι νηπιαγωγοί και οι δάσκαλοι.

ΣΥΛΒΑΝΑ ΡΑΠΤΗ: Επιμόρφωση, αυτό θέλουμε.

ΒΥΡΩΝ ΠΟΛΥΔΩΡΑΣ: Μη βάζετε τον τίτλο «επιμόρφωση», γιατί πριν να βάλετε τον τίτλο «επιμόρφωση», κυρία Συλβάνα Ράπτη, πρέπει να απαντήσετε τι κάνουμε είκοσι ή τριάντα χρόνια, τι παριστάνουμε.

ΣΥΛΒΑΝΑ ΡΑΠΤΗ: Περιμένουμε εσάς να κάνετε ...

ΒΥΡΩΝ ΠΟΛΥΔΩΡΑΣ: Εμείς θα τα φτιάξουμε αυτά, αλλά αυτό δεν είναι κάτι που θα μπορούσε να μου ακυρώσει το επιχείρημα. Μου αρκεί εάν συμφωνείτε. Δεν θα βάζουμε στην παιδαγωγική διαδικασία να μεταφέρουν τα κόμπλεξ τους οι όποιοι πτυχιούχοι της παιδαγωγικής ή της νηπιαγωγίας από πανεπιστήμιο ή Τ.Ε.Ι..

Αυτό είναι το ζητούμενο, να μείνουμε στο στόχο. Γι' αυτό σας είπα αναλυτικά ένα υπαρκτό, ένα συμβάν, ένα περιστατικό που φαντάζομαι ότι μας συγκλονίζει όλους. Πού την έμαθε αυτήν την προσλαμβάνουσα παράσταση; Θα πρέπει να δούμε ότι δεν είναι η παράδοση του μαθήματος, αλλά είναι η μετάδοση. Και δεν είναι καν η μετάδοση. Όποιος μπορεί, αυτός να κάνει τη μετάγχιση. Και φυσικά μέσα από την επιμόρφωση και μέσα από τις διαδικασίες, εκείνοι που μπορούν θα είναι οι δυνάμειοι –όχι μόνο οι πτυχιούχοι- να μεταδώσουν γνώσεις, να χειριστούν ψυχές από το νηπιαγωγείο μέχρι και τη Γ' Λυκείου, δηλαδή αυτοί που μπορούν, οι κατάλληλα εκπαιδευμένοι.

Εκεί παρεντίθεται και το κεφάλαιο της αξιολόγησης, γιατί μπορεί κάποιος να περάσει με «άριστα» τα επιμορφωτικά σεμινάρια, αλλά για κάποιους λόγους να μην είναι ικανό το πρόσωπο, το άτομο, να μεταδώσει τις γνώσεις. Αυτό είναι για το κεφάλαιο της επιμόρφωσης ή το κεφάλαιο των ικανών να μετάσχουν στην εκπαιδευτική διαδικασία, να διδάξουν.

Εδώ, ερχόμαστε στην άλλη παρενθετη συζήτηση για την οποία διαθεσάμε πολύ χρόνο και πολλή επιχειρηματολογία. Αυτό είναι το κεφάλαιο της δυνατότητας, του λεγόμενου «βαθμού πρόσβασης» για να μπουν στο πανεπιστήμιο.

Εγώ σας υπενθυμίζω απλώς τα πρωτοσέλιδα όλων των έγκυρων εφημερίδων την ημέρα που ανακοινώθηκαν –και την επομένη– οι βάσεις φέτος. Και υποχρεούμεθα να λάβουμε υπόψη μας αυτά τα πρωτοσέλιδα ως τον καθρέπτη και το αντίκρισμα της κοινής γνώμης...

ΣΥΛΒΑΝΑ ΡΑΠΤΗ: Όχι μόνον αυτά, αλλά όλα πρέπει να τα λαμβάνετε υπόψη.

ΒΥΡΩΝ ΠΟΛΥΔΩΡΑΣ: Ναι, τα υπόλοιπα θα τα πω στην άλλη σκέψη μου.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σωτήρης Χατζηγάκης): Σας παρακαλώ, κυρία Ράπτη, να μη διακόπτετε. Όχι διακοπές.

Συνεχίστε, κύριε Πολύδωρα.

ΒΥΡΩΝ ΠΟΛΥΔΩΡΑΣ: Σ' αυτήν τη σκέψη μου, πάντοτε υπάρχει ένας νόμος. Ακούστε να σας τον πω. Σε όλες τις διαλεκτικές ασκήσεις υπάρχει ένας νόμος. Θα με ελέγχετε ή θα ελέγχετε τον κρινόμενο άνθρωπο για εκείνα που λέει και όχι για εκείνα που παραλείπει, γιατί εκείνα που παραλείπει είναι ένα μεγάλο τάνκερ σκέψεων, επιχειρημάτων, λόγων για κάθε περίπτωση. Εγώ είμαι κρινόμενος γι' αυτό που σας λέω τώρα. Το ότι υπάρχουν και άλλα τόσα, αυτά είναι στην επόμενη σκέψη μου.

Τώρα, λοιπόν, σας λέω το εξής: Θυμηθείτε τα πρωτοσέλιδα, τα οποία είναι ο καθρέπτης και το αντίκρισμα της κοινής γνώμης. Για ενάμισι μπαίνουν στο πανεπιστήμιο. Ήταν σαρκασμός. Εγώ τον εκλαμβάνω –και ευτυχώς και η Κυβέρνηση– ότι ήταν απευθυντός ο σαρκασμός σ' εμένα, στη Βουλή που νομοθετεί, στις κυβερνήσεις που έχουν αυτήν την άποψη, δηλαδή «Βάλτε τα παιδιά».

Μπορεί να κάνουμε μία άλλη σκέψη για το πώς όλοι θα μετέχουν σε κάποια εκπαιδευτικά ιδρύματα, τα οποία θα είναι έξω από τον κανόνα της άμιλλας, της εκπαιδευτικής διαδικασίας και της πληρώσεως των ελάχιστων κριτηρίων αξιολόγησης.

Θα το κάνουμε για λόγους ανθρωπιστικούς, για λόγους ψυχολογικούς, να μην παθαίνουν βλάβη οι οικογένειες, τα παιδιά, αλλά δεν θα είναι στην ακαδημαϊκή διαδικασία. Αυτό προτείνει –ή κάνω λάθος;– η τροπολογία ότι δεν μπορεί με βαθμό ενάμιση (1,5) ή δύο (2) να μπαίνουν στο πανεπιστήμιο; Είστε τόσο απαθείς; Δεν προβληματίζεστε;

Και δεν άκουσα για την ακρίβεια το αντεπιχείρημα, τι αντιπροτείνετε. Γιατί σας παρακολούθη και μου λέτε ότι θα κλείσουν τα Τ.Ε.Ι.. Είναι αυτό θέμα;

ΣΥΛΒΑΝΑ ΡΑΠΤΗ: Δεν είναι;

ΒΥΡΩΝ ΠΟΛΥΔΩΡΑΣ: Είναι θέμα συζήτησης ότι θα κλείσουν τα Τ.Ε.Ι.; Και σας απαντάει ο κ. Ταλιαδούρος ότι έκλεισαν και χωρίς βαθμό ενάμιση (1,5) ή δύο (2), εκ του λόγου ότι δεν υπήρχαν ενδιαφερόμενοι, δεν είχαν δηλώσει να φοιτήσουν στο τάδε Τ.Ε.Ι.. Και λέμε ότι μέχρι να φτιάξουμε το σχήμα, το πρόγραμμα σπουδών, αναστέλλεται η λειτουργία του Τ.Ε.Ι.. Τι να κάνουμε; Έτσι είναι αυτές οι αποφάσεις.

Είσαστε, όπως σας έχω καταγγείλει πολλές φορές, αδρανές υλικό στη μεταρρύθμιση. Κρατάτε πίσω τη λοκομοτίβα της προόδου και ούτε καν της προόδου, της κοινής λογικής, της επιταγής από την ανάγκη.

Η πιο γόνιμη μήτρα, λέει ο Ευριπίδης, είναι η μήτρα της ανάγκης. Αυτή γεννά, αυτή έχει δύναμη, δηλαδή, πραγματική γονιμότητα. Τώρα έχουμε την ανάγκη να μη μείνουμε απαθείς να μπαίνουν με βαθμό ένα (1) και ενάμιση (1,5) και το λύνουμε. Και σας λέω ότι μπορεί να μην είναι και άψογη αυτή η ιδέα, δηλαδή, να έχει κάποια προβλήματα. Έτσι γίνεται. Τι να κάνουμε;

Σας ζητώ να μεταφερθούμε σ' έναν άλλο συλλογισμό, το συλλογισμό της καταστάσεως ανάγκης που κάθε φορά πρέπει να διαλέξεις και ανάμεσα σε δύο πράγματα να θυσιάσεις το ένα. Θα θυσιάσεις εκείνο που έχει τη μικρότερη αξία. Λέγαμε στα νομικά ότι παραδείγματος χάρι το σκυλί πάει να φάει το παιδί. Θα χτυπήσεις το σκυλί. Και η ζωοφιλία, δηλαδή οι ενώσεις των ζωοφίλων κ.λπ., θα σου πουν «χτύπησες το σκυλί». Σύμφωνα, όμως, με τους νόμους και όλα τα δίκαια όλων των εποχών, έχεις το δικίο και το δικαίωμα να σώσεις το παιδί.

Έτσι και στην προκειμένη περίπτωση, τηρουμένων των αναλογιών βεβαίως, λέμε ότι δεν είναι σωστό να μπαίνουν στα Τ.Ε.Ι. και στα Α.Ε.Ι. με βαθμό ενάμιση (1,5) ή δύο (2) ως φοιτητές. Μάλιστα σώζει η σχολαστική διάταξη το επιχείρημα που λέει ότι

αυτά συνέβαιναν ίσως για τη Γερμανική ή τη Γαλλική Φιλολογία και τις σχολές που έχουν ειδικά μαθήματα, λέγοντας «τότε σύνολο μορίων». Λέει τα μισά των μορίων. Δηλαδή πάλι παίρνει το πλεονέκτημα, το μεγάλο άθροισμα από το ειδικό μάθημα, έτσι ώστε να μη δημιουργείται πρόβλημα για την ισοτιμία, για την ίση μεταχείριση και να εμμένουμε στην αρχή ότι ένα παιδί που δεν θα γράψει –για το δικό του καλό αναπτύχθηκε αυτή η σχετική επιχειρηματολογία– δεν έχει κανένα νόημα να είναι φοιτητής ανώτατων πανεπιστημιακών ή τεχνολογικών ιδρυμάτων.

Η λογική των γεγονότων με υποχρεώνει να καταλήξω με μία παρατήρηση, την οποία λέω όχι συμβουλευτικά. Λέω ότι θα ήταν πολύ καλύτερο για την κοινή λογική, για την πολιτική επικοινωνία να μην είχαμε τη μηδενιστική αντιπολίτευση που εμφανίζει σήμερα το ΠΑ.ΣΟ.Κ. Θα ήταν καλύτερα για το πολιτικό επίπεδο.

Έχω ανάγκη –γιατί δεν πιστεύω ότι είμαστε αλλοεθνείς ή ότι παλεύουμε με τα ρόπαλα, έχουμε φθάσει σε ένα επίπεδο και το ΠΑ.ΣΟ.Κ. και η Νέα Δημοκρατία και φυσικά όλα τα κόμματα– να ξερω, ποια είναι η βάση συμφωνίας σ' αυτό το κείμενο και ποια είναι τα περισσότερα. Και από τις αγορεύσεις σας δεν έλαβα –και το εκθέτω σαν πρόκληση– ποια είναι η βάση συμφωνίας στα ελάχιστα. Ποιος είναι ο ελάχιστος κοινός παρνομαστής για τα Τ.Ε.Ι. στην παρούσα κατάσταση, στην παρούσα συγκυρία, με την εκκρεμότητα από το 2001 που τα κάναμε ανώτατα μέχρι σήμερα. Αυτό το χρωστάτε επανειλημμένως και σε πολλά νομοσχέδια, ορίζει δηλαδή τη φυσιογνωμία της επικοινωνίας μας και φυσικά του αντιπολιτευτικού σας ρόλου.

Εκτίθεσθε μ' αυτή τη γραμμή της μηδενιστικής ή δομικής αντιπολίτευσης. Διότι η υπόθεση των παιδιών σχετικά με τα θέματα των Τ.Ε.Ι. όπως τα ρυθμίζει είναι κοινή υπόθεση όλων μας. Σας λέω για παράδειγμα, όπως το έχω πει –και το λέω ελεγκτικά– προς την Κυβέρνησή μου, ότι έχουμε της μετεγγραφές του εξωτερικού. Πρόκειται για μια τεράστια εκκρεμότητα. Μη νομίζετε ότι μπορούμε να εφημερίζουμε ότι το ΠΑ.ΣΟ.Κ. επείδη δεν μπορούσε να κάνει τίμιους διαγωνισμούς, το έκοψε. Δηλαδή «πονάει δόντι, κόβει κεφάλι». Πρόκειται επαναλαμβάνω για τεράστια εκκρεμότητα. Τώρα που μιλάμε παραδείγματος χάρι τι γίνεται με τις μετεγγραφές των πτυχιούχων τριτοβάθμιας φοιτήσεως από τις χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης; Λέει η Κυβέρνηση –ο κ. Ταλιαδούρος σε ερώτηση που του υπέβαλα– ότι μένει το θέμα όπως το έχει ψηφίσει η ελληνική Βουλή. Δηλαδή, κατάργηση των μετεγγραφών του εξωτερικού.

Στα πρόσθετα επιχειρήματά μου που εισφέρω εγώ στη συζήτηση από την Ευρωπαϊκή Ένωση όπως με πτυχίο τριτοβάθμιας φοιτήσεως από την Μπολόνια ή με ένα πρόσθετο Μάστερ πάλι από την Ευρωπαϊκή Ένωση, σε όλα αυτά η ελληνική Βουλή, η ελληνική πολιτεία κωφεύει. Μη νομίζετε ότι έχουμε, όσον αφορά το κεφάλαιο της παιδείας, κάνει βήματα. Είμαστε σε ένα επίπεδο περίπου να υπηρετούμε συντεχνιακά τα οργανωμένα σύνολα. Δηλαδή όλη η νομοθεσία είναι αφιερωμένη στα συντεταγμένα σύνολα. Και εδώ υπάρχει η μεγάλη συζήτηση για το άρθρο 16 του Συντάγματος. Όλη η συζήτηση είναι αφιερωμένη σε εκείνους που αποτελούν και συνθέτουν ομάδες πιέσεως, δηλαδή Δ.Ο.Ε., Ο.Λ.Μ.Ε., πανεπιστημιακό κ.λπ.. Ο κ. Καστανίδης μας έφερε και το έγγραφο των εκτάκτων των Τ.Ε.Ι..

Πράγματι είναι σοβαρά επιχειρήματα αυτά. Αλλά ασχοληθήκατε και με το κεφάλαιο των ανέργων; Ποιοι είναι οι έκτακτοι των Τ.Ε.Ι.; Τι γίνεται με τους ανέργους της ελληνικής κοινωνίας; Αδιαφορούμε. Γιατί οι άλλοι είναι συντεταγμένοι στο σύνολο πιέσεως. Και φυσικά –κανένας δεν θέλει να κάνει τον άκαρδο και τον άσπλαχνο– θέλουμε να δούμε πώς θα μπορέσουμε να καλύψουμε και να μονομαχήσουμε με την ανεργία, να τακτοποιήσουμε και τους εκτάκτους. Αλλά γίνονται αυτά; Γίνονται αμέσως; Γίνονται στους δεκαοκτώ μήνες;

Και αν γίνονται αμέσως γιατί δεν τα τακτοποιήσατε εσείς, κύριοι του ΠΑ.ΣΟ.Κ., πριν από τους δεκαοκτώ μήνες; Ή μήπως τους εκτάκτους τους δημιουργήσαμε εμείς από τις 7 Μαρτίου 2004 μέχρι σήμερα; Λίγη αυτοκριτική δε βλάπτει.

Εμείς παλεύουμε με τις εκκρεμότητες που εσείς μας αφήσατε. Και θέλουμε την ώρα που κάνουμε μια μικρή έστω τακτοποίηση των εκκρεμοτήτων, να μας πείτε μπράβο, συγχαρητήρια

κάνετε αυτό που οφείλαμε να κάνουμε εμείς. Άλλωστε γι' αυτό μας έβγαλε ο ελληνικός λαός για να παλέψουμε τα υπάρχοντα προβλήματα και όσα άλλα γεννήσει η ζωή.

Για μένα το κεφάλαιο της παιδείας, το πιο ευαίσθητο, στο οποίο ο κ. Καραμανλής και όλοι μας επενδύουμε τα πάντα, πρέπει να απελευθερωθεί, σαν σκέψη, σαν συλλογισμός, σαν πολιτική και να πάμε στις βάσεις, στο δίπτυχο: «Ποσότητα και ποιότητα». Πόσοι θα παράγονται από τις παραγωγικές σχολές Τ.Ε.Ι. και Α.Ε.Ι., πόσοι θα παράγονται και σε ποια κατεύθυνση, σε ποια αγορά εργασίας θα γίνεται η απορρόφησή τους. Αυτό το σύστημα το ότι ιδρύουμε στη Λευκάδα αν και νομίζω ότι δεν ιδρύσαμε ακόμη...

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ: Ιδρύθηκε και εκεί. Όχι επί των ημερών μου. Το ξεκαθάρισα αυτό.

ΒΥΡΩΝ ΠΟΛΥΔΩΡΑΣ: Ιδρύουμε, λοιπόν, στα Γρεβενά κλπ. σχολές. Υπάρχει μια αρετή εκεί, η αρετή της πλασματικής ζήτησης. Ότι, δηλαδή, η κοινωνία παίρνει μια ζωή και έναν οικονομικό χυμό...

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ: Της υποβάθμισης των σπουδών δηλαδή...

ΒΥΡΩΝ ΠΟΛΥΔΩΡΑΣ: Δεν ξέρω. Μπορεί να μη γίνεται και υποβάθμιση. Δεν είναι όμως αυτό δρόμος, τρόπος και πολιτική.

ΣΥΛΒΑΝΑ ΡΑΠΤΗ: Με συγχωρείτε, κύριε Πρόεδρε. Ο αγαπητός κατά τα άλλα, κ. Πολύδωρας, μιλάει μισή ώρα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σωτήρης Χατζηγάκης): Όχι. Μιλάει δεκαοκτώμισι λεπτά.

ΒΥΡΩΝ ΠΟΛΥΔΩΡΑΣ: Θα τελειώσω, κύριε Πρόεδρε.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ: Είναι ευχάριστος ο κύριος Πολύδωρας, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σωτήρης Χατζηγάκης): Μπορεί να σας είναι ευχάριστος, αλλά ο Κανονισμός πρέπει να τηρείται, κύριε Λοβέρδο.

Παρακαλώ να κλείσετε, κύριε Πολύδωρα.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΙΩΑΝΝΙΔΗΣ: Να μιλήσει, κύριε Πρόεδρε, για να μάθουν όλοι.

ΒΥΡΩΝ ΠΟΛΥΔΩΡΑΣ: Κύριοι συνάδελφοι, εάν δεν ανοίξουμε καινούργιους δρόμους και μείνουμε στους ίδιους, να ανοίξουμε ένα Τ.Ε.Ι. εδώ για να υπάρξει ζωή στην επαρχιακή πόλη, αν αδιαφορήσουμε για το πόσο πρέπει να είναι οι απόφοιτοι και αν δεν τακτοποιήσουμε το κεφάλαιο, το δικαίωμα στη μάθηση σε όλες τις βαθμίδες, ότι και να κάνουμε θα είναι μετέωρο. Όμως, πρέπει να είμαστε εξηγημένοι ότι αυτό το κεφάλαιο στη μάθηση σε όλες τις βαθμίδες είναι ασύνδετο -και είναι δύσκολο να γίνει και αποδεκτό αυτό- από την επαγγελματική αποκατάσταση. Είναι όπως ήταν οι σχολές του Μεσαίωνα ή στην κλασική Αθήνα, στις κλασικές σχολές και όπως έλεγε και ο Αριστοτέλης για την ηδονή της γνώσεως. Αυτά, όμως, πρέπει να οριοθετηθούν, να τακτοποιηθούν και να αχθούν σε πολιτικές -μερικές πολιτικές εισάγονται μ' αυτό το νομοσχέδιο- και οι ευρύτερες με τον υπεύθυνο διάλογο που θέλουμε να μετάσχουμε όλοι, γιατί αφορά το μέλλον των παιδιών μας και της πατρίδας μας, η παιδεία και η εκπαιδευτική διαδικασία.

(Χειροκροτήματα)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σωτήρης Χατζηγάκης): Το λόγο έχει ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του Κ.Κ.Ε. κ. Κολοζώφ.

ΟΡΕΣΤΗΣ ΚΟΛΟΖΩΦ: Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, σε κάθε κοινωνία η παιδεία καθρεφτίζει το επίπεδο πολιτισμού της και οργανώνεται σύμφωνα με την κυρίαρχη άποψη για το ρόλο που πρέπει να παίξει στα πλαίσια της. Απ' αυτήν την άποψη συνήθως η παιδεία οργανώνεται με βάση τις ανάγκες του κοινωνικού συστήματος και στοχεύει στην εξυπηρέτηση αυτών των αναγκών.

Σήμερα η προσπάθεια που γίνεται γενικότερα, αλλά και στη χώρα μας είναι το σύστημα της παιδείας να εξυπηρετεί τις ανάγκες της καπιταλιστικής ανάπτυξης. Γι' αυτό οι λύσεις που προτείνονται, τόσο σε ευρωπαϊκό επίπεδο -Διακήρυξη της Μπολόνια παραδείγματος χάρι- όσο και στη χώρα μας δεν κάνουν τίποτα περισσότερο από το να υποβαθμίζουν όλα τα Α.Ε.Ι., καθώς και να μετατρέπουν τα Α.Ε.Ι. όλων των βαθμίδων σε παραγωγούς νέων, οι οποίοι είναι έτοιμοι να αυξήσουν το αναγκαίο προσωπικό που σήμερα απαιτούν οι ανάγκες του κεφα-

λαίου, οι ανάγκες της αγοράς, αδιαφορώντας για την αναγκαία απόκτηση μιας σφαιρικής κουλτούρας απαραίτητης για την αντιμετώπιση των σύνθετων προβλημάτων της σημερινής εποχής.

Το σημερινό νομοσχέδιο έρχεται να διευθετήσει ζητήματα που άφησε ανοιχτά ο ν. 2916/2001 ή προβλήματα που η εφαρμογή αυτού του νόμου έδειξε ιδιαίτερα για το εκπαιδευτικό προσωπικό.

Όπως προβλέπαμε τότε κατά τη συζήτηση αυτού του νομοσχεδίου τα Τ.Ε.Ι., όχι μόνο δεν αναβαθμίστηκαν, δεν «ανωτατοποιήθηκαν», αλλά υποβαθμίστηκαν και αποτέλεσαν πιλότο στην προώθηση ταχύρρυθμης βραχύβιας κατάρτισης και για το σύνολο των Α.Ε.Ι..

Όλες οι τελευταίες νομοθετικές ρυθμίσεις που προωθεί το Υπουργείο από τον προηγούμενο νόμο, του ν. 2916 μέχρι το νόμο της αξιολόγησης και του σημερινού νομοσχεδίου, βοηθούν στο να κάνει η ανώτατη εκπαίδευση στροφή προς την κατάρτιση.

Το σημερινό νομοσχέδιο τακτοποιεί μόνο ορισμένα επιμέρους διαδικαστικά ή λειτουργικά ζητήματα, όπως την αντιστοίχιση της βαθμολογίας μ' εκείνη των Α.Ε.Ι., τις μετατάξεις, τη δυνατότητα τρίτου αντιπροέδρου στα μεγάλα Τ.Ε.Ι. και μια σειρά άλλα.

Με το ν. 2916 δημιουργήθηκε μια κατάσταση, όπου το εκπαιδευτικό προσωπικό στη μεγάλη πλειοψηφία του τοποθετήθηκε σε προσωποπαγείς θέσεις και υποβιβάστηκε σε κατώτερη βαθμίδα απ' αυτήν που κατείχε προηγούμενα. Μόνο οι λίγοι που κατείχαν τα προσόντα, διδακτορικό και δημοσιεύσεις ή και τα άλλα προσόντα, είχαν τη δυνατότητα να καταλάβουν τακτική θέση και να συμμετέχουν στη διοίκηση, από την οποία αποκλείστηκε η πλειοψηφία του εκπαιδευτικού προσωπικού που τοποθετήθηκε σε προσωποπαγείς θέσεις.

Παρά τις υποσχέσεις από την Κυβέρνηση πως αυτό το ζήτημα που προέκυψε σαν συνέπεια της εφαρμογής του ν. 2916/2001 θα αντιμετωπιστεί, δεν υπάρχει καμία πρόβλεψη στο σημερινό νομοσχέδιο. Αντί αυτού, προβλέπονται νέες προσλήψεις εκπαιδευτικού προσωπικού που θα προστεθεί στην ολιγομελή ομάδα των μόνιμων στην προσπάθεια να καλυφθούν διοικητικά και λειτουργικά κενά που υπάρχουν σήμερα στα Τ.Ε.Ι.. Αυτές οι προσλήψεις σε καμία περίπτωση δεν μπορούν να καλύψουν τις ανάγκες σε εκπαιδευτικό προσωπικό που είναι πολλαπλές στα Τ.Ε.Ι.. Τα όποια κενά υπάρχουν καλύπτονται από εκτάκτους που συνεχώς αυξάνονται.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ: Τα 3/4 του προσωπικού είναι έκτακτοι.

ΟΡΕΣΤΗΣ ΚΟΛΟΖΩΦ: Αυτή η εξέλιξη, από τη μια η διαμόρφωση μιας μικρής ομάδας μόνιμου προσωπικού που θα ασκεί διοίκηση σε συνδυασμό με τη χρησιμοποίηση εκτάκτου και ωρομίσθιου εκπαιδευτικού προσωπικού για τις τρέχουσες κάθε φορά ανάγκες των ιδρυμάτων είναι κατά τη γνώμη μας συνειδητή επιλογή της Κυβέρνησης και εντάσσεται στο πνεύμα επιχειρηματικής λειτουργίας των Α.Ε.Ι. και των Τ.Ε.Ι., όπου και εκεί συνεχώς αυξάνεται ο αριθμός των εκτάκτων.

Μετά το ν.2916/2001 αντί για αναβάθμιση των Τ.Ε.Ι., έχουμε μια συνεχή ώθηση προς τα κάτω στην εξίσωση και στο διαγκωνισμό τους με τα διάφορα ΕΙΚ, ΚΕΚ, ΚΕΣ κλπ. Αυτή η πολιτική υποβάθμισης δεν είναι τυχαία. Η Κυβέρνηση επιδιώκει και διακηρύσσει ότι είναι ικανοποιημένη, γιατί τα Τ.Ε.Ι. προσεγγίζουν αυτό που επιδιώκει η αγορά: φθηνή εργατική δύναμη. Όλα αυτά τα χρόνια δεν παίρνει κανένα μέτρο για τη διευκόλυνση του εκπαιδευτικού προσωπικού να βελτιωθεί, να αποκτήσει τα απαραίτητα προσόντα μέσα από τη δημιουργία ειδικών μεταπτυχιακών σε συνεργασία με τα Α.Ε.Ι. και τη χορήγηση εκπαιδευτικών αδειών. Με τη σημερινή κατάσταση και τον προανατολισμό που έχει δοθεί στα Τ.Ε.Ι., και αν ακόμη προχωρήσει η Κυβέρνηση στη θεσμοθέτηση μεταπτυχιακών στα Τ.Ε.Ι., αυτή θα είναι μια ίσως πιο εξειδικευμένη κατάρτιση των εκπαιδευτικών.

Στα Τ.Ε.Ι. υπάρχουν μεγάλα και οξυμένα προβλήματα -ιδιαίτερα στο εκπαιδευτικό προσωπικό- σε συνδυασμό με τη συνειδητή υποχρηματοδότηση, που δεν μπορούν να λυθούν με απο-

σπασματικές παρεμβάσεις και μπαλώματα. Και η σημερινή Κυβέρνηση, αλλά, πιστεύω, και οι μελλοντικές κυβερνήσεις που κινούνται μέσα σ' αυτό το πλαίσιο δεν μπορούν να λύσουν αυτά τα προβλήματα, γιατί το ίδιο το σύστημα δεν τους το επιτρέπει.

Το σημαντικότερο ζήτημα έχει να κάνει με τη συνολική αντίληψη του ρόλου που πρέπει να παίξει συνολικά η εκπαίδευση στη χώρα μας και, μέσα σ' αυτή, η θέση και ο προσανατολισμός που πρέπει να έχουν τα Τ.Ε.Ι.. Από αυτήν την άποψη, το σοβαρότερο πρόβλημα που αντιμετωπίζουν τα Τ.Ε.Ι. είναι η φυσιογνωμία τους, ο χαρακτήρας τους. Είναι ένα ανοικτό ζήτημα αυτό.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, η ελληνική εκπαίδευση πάσχει στο σύνολό της. Έχει ξεφύγει από το ρόλο που πρέπει να παίξει. Η μόρφωση από κοινωνικό δικαίωμα μετατρέπεται σε εμπορεύσιμη υπηρεσία προσιτή σε όσους πλέον θα διαθέτουν τα οικονομικά μέσα.

Αυτή η πορεία είναι συνεχής και αυξάνεται με την πάροδο του χρόνου. Άλλωστε και εδώ μέσα δεν ήταν λίγοι οι Βουλευτές της Πλειοψηφίας οι οποίοι υπογράμμισαν την αναγκαιότητα να προωθήσουμε συστήματα ιδιωτικής εκπαίδευσης, χλευάζοντας ουσιαστικά το ρόλο της δημόσιας παιδείας.

Τα προβλήματα που σήμερα υπάρχουν στα Τ.Ε.Ι. μπορούν να λυθούν ριζικά, μπορούν όμως να λυθούν ριζικά στα πλαίσια μιας συνολικής αναδιάρθρωσης της εκπαίδευσης και ιδιαίτερα της ανώτατης εκπαίδευσης. Χρειάζεται άμεσα η συγκρότηση μιας ενιαίας ανώτατης εκπαίδευσης με την προϋπόθεση εξασφάλισης του επιστημονικού χαρακτήρα των σπουδών που θα στηρίζεται στη βάση του καθορισμού των επιστημονικών αντικειμένων, που θα παρέχει υψηλού επιπέδου μόρφωση μ' ένα στοιχειώδη προγραμματισμό, που θα ανταποκρίνεται στις κοινωνικές παραγωγικές ανάγκες, απαλλαγμένη από την αναχρονιστική αντιεπιστημονική διάκριση ανάμεσα σε πανεπιστημιακή και μη πανεπιστημιακή τεχνολογική κατεύθυνση, χωρίς κατηγοριοποιήσεις, χωρίς ταξικούς φραγμούς, που θα λειτουργεί συναγωνιστικά και όχι ανταγωνιστικά, όπως μας καλεί να κάνουμε η εισηγητική έκθεση.

Αυτή η ενιαία ανώτατη εκπαίδευση θα πλαισιώνεται από ένα δωρεάν δίκτυο επαγγελματικών σχολών που θα παρέχουν ολοκληρωμένη γνώση για τα επαγγέλματα που δεν χρειάζονται πανεπιστημιακή μόρφωση. Φυσικά, προϋπόθεση είναι οι νέοι να έχουν φοιτήσει σ' ένα ενιαίο δωδεκάχρονο βασικό υποχρεωτικό σχολείο που θα παρέχει ολόπλευρη μόρφωση για όλα τα παιδιά του λαού, ανεξάρτητα από το επάγγελμα που θα ακολουθήσουν στη συνέχεια.

Μέσα σ' αυτήν τη διάρθρωση της παιδείας θα αποσαφηνιστεί ο χαρακτήρας των Τ.Ε.Ι. και του εκπαιδευτικού προσωπικού που θα είναι μόνιμο και αποκλειστικής απασχόλησης με μισθούς τέτοιους που να μπορεί να αφιερωθεί απερίσπαστα στα εκπαιδευτικά του καθήκοντα.

Παράλληλα, θα εξασφαλισθούν και οι προϋποθέσεις οι οποίες θα αφορούν ανάλογα προγράμματα σπουδών, υλικοτεχνική υποδομή, χρηματοδότηση αποκλειστικά από τον κρατικό προϋπολογισμό.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, άφησα τελευταίο ένα ζήτημα που έχει να κάνει με την ξαφνική τροπολογία που έφερε η Κυβέρνηση και που θα συζητήσουμε στο τέλος της συζήτησης του νομοσχεδίου. Είναι η τροπολογία για την Ολυμπιακή Αεροπορία.

Πρώτα-πρώτα, δεν μπορεί σ' αυτό το Κοινοβούλιο να δημιουργείται αυτή η κατάσταση, να έρχονται συνέχεια, παρά το Σύνταγμα και παρά τον Κανονισμό της Βουλής, άσχετες τροπολογίες στα νομοσχέδια. Εγώ κατανοώ ότι υπάρχουν ζητήματα επίκαιρα, άμεσης προτεραιότητας, όπως αυτό της Ολυμπιακής, όμως υπάρχουν οι διαδικασίες που μπορεί να ακολουθήσει η Κυβέρνηση χωρίς να παραβιάζει τη λειτουργία της Βουλής.

Κύριοι Βουλευτές, δεν μπορεί να ανεχόμαστε συνέχεια την παραβίαση του Κανονισμού της Βουλής και του Συντάγματος μέσα σ' αυτήν την Αίθουσα. Έχει γίνει πια καθεστώς αυτό το ζήτημα. Έχουν γίνει ειδικές συζητήσεις μέσα σ' αυτό το Κοινοβούλιο. Έχει γίνει ειδική συζήτηση κατά τη διάρκεια της Αναθεώρησης του Συντάγματός μας γι' αυτό το ζήτημα που νοθεύει

τη λειτουργία του Κοινοβουλίου, που υποβαθμίζει τη λειτουργία του Κοινοβουλίου.

Δεν ξέρω αν είναι η επιμονή της Κυβέρνησης που αναγκάζει το Προεδρείο της Βουλής να υποχωρεί και να αποδέχεται τέτοιου είδους συμπεριφορές.

Όμως το Προεδρείο της Βουλής έχει ευθύνη ή εν πάση περιπτώσει πρέπει να αντισταθεί σ' αυτήν την κατάσταση. Θα ήμουν ο τελευταίος, αγαπητοί κύριοι και κυρίες Βουλευτές, που θα έπρεπε να διαμαρτύρομαι γι' αυτή την κατάσταση, από άποψη ιδεολογίας από άποψη προσέγγισης του αστικού κοινοβουλίου. Θα μπορούσα να πω «τσιμέντο να γίνει». Και δεν το διαλύετε; Και δεν το υποβαθμίζετε ακόμα περισσότερο; Αλλά είναι γνωστό ότι το Κομμουνιστικό Κόμμα σε τέτοιου είδους καταστάσεις είναι αυτό που υπερασπίζεται ακόμα και αστικούς θεσμούς προκειμένου να μη χειροτερεύει η κατάσταση. Και εδώ πάμε σε μια κατάσταση αυθαιρεσίας που δεν μπορεί να γίνει πια ανεκτή. Όταν θα έρθει η στιγμή της τροπολογίας θα τα ξαναπούμε αυτά τα πράγματα. Νομίζω όμως ότι πρέπει να αισθανθεί και η Κυβέρνηση, αλλά και το Προεδρείο της Βουλής, τις ευθύνες που έχουν για το πώς το Κοινοβούλιο αυτό πρέπει να σταθεί στο ύψος του και να μην συνεχίζεται αυτή η υποβάθμισή του.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σωτήρης Χατζηγάκης): Ευχαριστώ, κύριε Κολοζώφ. Ο κ. Τζίμας έχει το λόγο.

ΜΑΡΓΑΡΙΤΗΣ ΤΖΙΜΑΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ειπώθηκε από τους συναδέλφους του ΠΑ.ΣΟ.Κ. ότι πραγματοποιήθηκαν κατά καιρούς στη χώρα μας εκπαιδευτικές μεταρρυθμίσεις που είχαν ως στόχο τη βελτίωση και της παρεχόμενης γνώσης αλλά και της παιδείας.

Ποια ήταν όμως τα αποτελέσματα της εκπαιδευτικής μεταρρύθμισης που έγινε στη χώρα μας τα τελευταία είκοσι χρόνια; Όλο και περισσότεροι υποψήφιοι φοιτητές να μη μπορούν να πιάσουν στις πανελλαδικές εξετάσεις τη βαθμολογική βάση. Αντί, λοιπόν, να καθόμαστε εδώ και να εριζούμε για την αναγκαιότητα ή μη της βαθμολογικής βάσης των δέκα χιλιάδων μορίων μήπως πρέπει να προβληματιστούμε γιατί οι υποψήφιοι φοιτητές δεν πιάνουν στις πανελλαδικές εξετάσεις ούτε τη βαθμολογική βάση; Τι είναι αυτό που φταίει στην παιδεία μας και από τους εκατόν πενήντα χιλιάδες υποψηφίους για τα Α.Ε.Ι. και Τ.Ε.Ι. σχεδόν το 40% παίρνει βαθμούς κάτω από τη βάση; Σίγουρα οι μόνοι που δεν φταίνε είναι οι μαθητές. Φταίει η πολιτεία και οι εκπαιδευτικοί. Και θα εξηγηθώ.

Ένας μαθητής του δημοτικού σχολείου και του γυμνασίου και λυκείου τελειώνει το σχολείο όταν έχει πρωινή βάρδια περίπου στις 14:00'. Και αμέσως μετά ξεκινάει ένας αγώνας δρόμου από το μαθητή. Να μάθει αγγλικά έξω από το σχολείο. Να μάθει γαλλικά έξω από το σχολείο. Να μάθει ενδεχομένως και μια τρίτη γλώσσα έξω από το σχολείο. Αν έχει και καλλιτεχνικές τάσεις θα πάει και σε ένα ωδείο. Αν έχει και αθλητικές δραστηριότητες θα πάει στο εθνικό στάδιο, στο δημοτικό στάδιο, στο κολυμβητήριο. Συμπληρώνεται έτσι ημερησίως πέρα από τις ώρες τους σχολείου τουλάχιστον ένα πεντάωρο με δραστηριότητες, συν τις μετακινήσεις στα μεγάλα αστικά κέντρα, που δεν δίνει τη δυνατότητα στο μαθητή να διαβάσει τα μαθήματα της επόμενης ημέρας. Είναι μια πραγματικότητα. Γι' αυτό είπα ότι οι μόνοι που δεν φταίνε τελικώς είναι οι μαθητές.

Μήπως η εκπαιδευτική διαδικασία, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έπρεπε να αρχίζει και να τελειώνει μέσα στο σχολείο; Μήπως πρέπει να δημιουργήσουμε ένα εκπαιδευτικό σύστημα που να δίνει μέχρι την τελευταία τάξη του λυκείου πιστοποιητικό γλωσσομάθειας; Γιατί το λύκειο να μη δίνει πιστοποιητικό γλωσσομάθειας; Γιατί να μη δίνει πιστοποιητικό γνώσης ηλεκτρονικών υπολογιστών; Και φτάνουμε στο σημείο τώρα, αντί να βρούμε τη ρίζα του κακού, να λέμε αν είναι αναγκαία η ύπαρξη των δέκα χιλιάδων μορίων ή όχι.

Κι εγώ λέω: Το ΠΑ.ΣΟ.Κ. ψήφισε το ν. 2190. Γιατί παίζει ρόλο ο βαθμός του πτυχίου και του απολυτηρίου για να διοριστείς εργάτης καθαριότητας ή δημόσιος υπάλληλος; Γιατί έχει συντελεστή ο βαθμός απολυτηρίου και ο βαθμός πτυχίου;

Δεύτερον, ένα αποτέλεσμα της εκπαιδευτικής μεταρρύθμισης του παρελθόντος; Ξέρουμε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αν οι φοιτητές που περνούν στις πανεπιστημιακές σχολές φοι-

τούν πράγματι; Έχω μπροστά μου στοιχεία της Εθνικής Στατιστικής Υπηρεσίας από μία προηγούμενη πανεπιστημιακή χρονιά. Σύνολο εγγεγραμμένων φοιτητών στα δεκαοκτώ εκπαιδευτικά ιδρύματα της χώρας διακόσιες είκοσι τρεις χιλιάδες εξακόσιοι εξήντα εννέα. Από αυτούς –σε μία διπλανή στήλη- φοιτούν κανονικά οι εκατόν είκοσι οκτώ χιλιάδες εννιακόσιοι εβδομήντα έξι. Από τους περίπου διακόσιες είκοσι τρεις χιλιάδες εγγεγραμμένους κάτι παραπάνω από τους μισούς φοιτούν κανονικά. Γιατί οι υπόλοιποι δεν πηγαίνουν στα πανεπιστήμια; Γιατί έχουμε ελλιπή φοίτηση;

Και το πιο τραγικό απ' όλα –ακούστε ορισμένα στοιχεία- είναι το εξής: Στο Πανεπιστήμιο Αθηνών από εξήντα επτά χιλιάδες εγγεγραμμένους φοιτητές –Πανεπιστήμιο Αθηνών, όχι Πολυτεχνείο- οι τριάντα τρεις χιλιάδες οκτακόσιοι έξι φοιτούν κανονικά. Δηλαδή, οι μισοί και παραπάνω δεν φοιτούν κανονικά. Στο Πανεπιστήμιο Θεσσαλονίκης από τους πενήντα δύο χιλιάδες τετρακόσιους δεκαοκτώ εγγεγραμμένους φοιτούν κανονικά μόνο τριάντα χιλιάδες εξακόσιοι εξήντα δύο. Στο Πανεπιστήμιο Μακεδονίας από τους δέκα χιλιάδες οκτακόσιους εξήντα τρεις φοιτούν κανονικά μόνο τέσσερις χιλιάδες τρεις φοιτητές.

Το 73,2% του συνόλου των Ελλήνων φοιτητών στα ελληνικά πανεπιστήμια –κι έχω έξω τα Τ.Ε.Ι.- είναι εγγεγραμμένοι φοιτητές σε Αθήνα και Θεσσαλονίκη και το υπόλοιπο 26% είναι στην ελληνική περιφέρεια.

Πρώτο βήμα, κύριε Υπουργέ, με βάση τον νόμο τον οποίο εισηγήστε στη Βουλή: Να ενισχύσετε τον αριθμό των φοιτητών που πρέπει να δηλώσουν σχολές από τα περιφερειακά πανεπιστήμια, διότι στον πίνακα που έχω εδώ, τα μεγαλύτερα ποσοστά παρακολούθησης τα έχουν τα τμήματα εκείνα που βρίσκονται στην ελληνική περιφέρεια και όχι στο κέντρο. Και σύμφωνα με το νόμο αυτό προχωρήστε στο γενναίο βήμα: Καταργήστε τμήματα και σχολές από Αθήνα και πηγαίνετε τα στην ελληνική περιφέρεια.

Αυτή την εβδομάδα, κύριε Υπουργέ, πραγματοποιείται στη Δράμα το μοναδικό Εθνικό Φεστιβάλ Ταινιών Μικρού Μήκους. Το μοναδικό που αναγνωρίζεται από το κράτος. Το φεστιβάλ για τις ταινίες μεγάλου μήκους γίνεται στη Θεσσαλονίκη. Και ορθώς ο κ. Βενιζέλος δημιούργησε τότε τη Σχολή Κινηματογράφου ανωτάτου επιπέδου στη Θεσσαλονίκη. Το Φεστιβάλ Ταινιών Μικρού Μήκους εδώ και είκοσι οκτώ χρόνια γίνεται στη Δράμα. Άρχισε την Κυριακή και τελειώνει το Σάββατο. Γιατί η Δράμα, που φιλοξενεί αυτό το θεσμό με τον εθνικό και διεθνή χαρακτήρα, το Φεστιβάλ για τις Ταινίες Μικρού Μήκους, να μην έχει μία σχολή κινηματογραφίας σε επίπεδο Τ.Ε.Ι., είτε σεναρίου είτε σκηνοθεσίας είτε τεχνικών κινηματογράφου είτε μοντάζ; Είναι ένα ζήτημα, το οποίο πρέπει να δείτε.

Είμαι κατά της πολυδιάσπασης των σχολών, αλλά όταν η Ελλάδα υπηρετεί δύο κορυφαίους θεσμούς, όπως είναι ο κινηματογράφος με τις ταινίες μικρού μήκους στη Δράμα και μεγάλου μήκους στη Θεσσαλονίκη, εκεί λοιπόν που παράγεται και δημιουργείται η έβδομη τέχνη, οφείλετε να δώσετε παιδεία στον κινηματογράφο.

Το νομοσχέδιο στοχεύει στο να αποκτήσει ο εκπαιδευτικός των Τ.Ε.Ι. τη γοητεία του λειτουργήματος. Αυτή η γοητεία του λειτουργήματος έπαψε από όλο το σύστημα της εκπαίδευσης. Κάποτε ήταν πολύ σημαντικό να είσαι εκπαιδευτικός στην πρωτοβάθμια και δευτεροβάθμια εκπαίδευση. Σήμερα δεν είναι γοητεία το να είσαι εκπαιδευτικός.

Επιδότηση, πριμοδότηση κι εγώ δεν ξέρω τι άλλο μέσο θα βρείτε, κύριε Υπουργέ, για την ανανέωση των γνώσεων των εκπαιδευτικών. Τόσα χρόνια είχαμε έλλειψη ποιοτικής αξιολόγησης. Χρειάζεται η επιβράβευση του εκπαιδευτικού που ανανεώνει τις γνώσεις του όχι με υλικά κίνητρα κατ' ανάγκη, αλλά με κίνητρα τα οποία θα έχουν στόχο την περαιτέρω εξέλιξή του.

Είμαι απόλυτα βέβαιος, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, πως το νομοσχέδιο αυτό, πέρα από την τακτοποίηση που επιφέρει σε εκκρεμή ζητήματα που παραλάβαμε από τις κυβερνήσεις του παρελθόντος, αναβαθμίζει το ρόλο των Τ.Ε.Ι., δίνει όλα εκείνα τα δεδομένα που θα επιτρέψουν στον ευαίσθητο αυτό χώρο να αποκαταστήσει την αξιοπιστία του και το κύρος του όχι μόνο στο ελληνικό αλλά και στο διεθνές εκπαιδευτικό σύστημα.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)
ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σωτήρης Χατζηγάκης): Ευχαριστώ το συνάδελφο κ. Τζίμα.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η συνάδελφος Βουλευτής κ. Βάσω Παπανδρέου, ζητεί να της εγκριθεί άδεια απουσίας της από τις εργασίες της Βουλής από 22/9/2005 λόγω μετάβασής της στο εξωτερικό.

Το Τμήμα εγκρίνει;

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σωτήρης Χατζηγάκης): Το Τμήμα ενέκρινε τη ζητηθείσα άδεια.

Το λόγο έχει ο κ. Πέτρος Αλιβιζάτος.

ΠΕΤΡΟΣ-ΠΑΥΛΟΣ ΑΛΙΒΙΖΑΤΟΣ: Κύριε Υπουργέ, επιτρέψτε μου να σας διορθώσω. Το γνωστικό αντικείμενο του Τμήματος Τουριστικών Επιχειρήσεων στην Κεφαλονιά άλλαξε, διότι είχαν απομείνει τέσσερις φοιτητές και όχι οκτώ που είπατε στο Τμήμα.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το νομοσχέδιο που συζητάμε σήμερα στην Εθνική Αντιπροσωπεία ρυθμίζει μια σειρά από θέματα που αφορούν το χώρο της Ανώτατης Πανεπιστημιακής και Τεχνολογικής Εκπαίδευσης, ένα χώρο ιδιαίτερα σημαντικό, αφού το επίπεδο της ανώτατης εκπαίδευσης που παρέχει μια χώρα είναι καθοριστικό για το μέλλον της. Μέσα απ' αυτήν καταρτίζεται το επιστημονικό δυναμικό της και συγχρόνως προσδιορίζεται η επιστημονική, τεχνολογική, κοινωνική και οικονομική ανάπτυξή της. Για μια χώρα όπως η Ελλάδα κύριος παράγοντας και κεφάλαιο στο οποίο μπορεί να επενδύσει εθνικά είναι το ανθρώπινο κεφάλαιο της. Η επένδυση στη γνώση είναι η πρώτη επιλογή για την Ελλάδα.

Είναι προφανές ότι η κοινωνία της γνώσης και ο εντεινόμενος διεθνής ανταγωνισμός αναγάγουν σε εθνική προτεραιότητα την εφαρμογή μιας νέας δυναμικής εκπαιδευτικής πολιτικής, μιας πολιτικής που θα εξασφαλίζει το κατάλληλο θεσμικό πλαίσιο και τις αναγκαίες υποδομές για την εκπαιδευτική διαδικασία αλλά και τη διαρκή σύνδεση του εκπαιδευτικού μας συστήματος με την παραγωγική διαδικασία και τις ανάγκες της αγοράς εργασίας.

Θέτουμε σαν στόχο μας να αναβαθμίσουμε το εκπαιδευτικό σύστημα στην ανώτατη πανεπιστημιακή και τεχνολογική βαθμίδα με τέτοιο τρόπο που να επιτρέψει στα ελληνικά πτυχία να αποκτήσουν και πάλι αξία, αξία και αντίκρισμα σε ευρωπαϊκό και παγκόσμιο επίπεδο. Επιδιώκουμε επίσης να αποκαταστήσουμε στον Έλληνα πολίτη, το νέο και τη νέα, το κύρος και την αξιοπιστία των σπουδών και των ακαδημαϊκών τίτλων που τους χορηγούν τα ελληνικά πανεπιστήμια και Τ.Ε.Ι..

Ειδικά για τα Τ.Ε.Ι. επιδιώκουμε να δημιουργήσουμε τις προϋποθέσεις εκείνες που θα παρέχουν ουσιαστικές ευκαιρίες εξέλιξης και αναβάθμισης στις σχολές, στο εκπαιδευτικό προσωπικό και τους σπουδαστές, καλύτερο επίπεδο και συνθήκες για όλους τους συντελεστές της εκπαίδευσης, περισσότερες ευκαιρίες και καλύτερες προοπτικές απασχόλησης για τους αποφοίτους. Πρέπει οι πτυχιούχοι των Τ.Ε.Ι. να έχουν τις δυνατότητες να προάγονται επιστημονικά και κοινωνικά και να κατακτούν τα υψηλότερα δυνατά επίπεδα καταξίωσης που τους επιτρέπουν η θέληση και οι ικανότητές τους. Επιδιώκουμε να κατοχυρωθεί το κύρος των Τ.Ε.Ι. και να εκλείψει η διαρκής αμφισβήτηση για την ποιότητα των σπουδών και γνώσεων που παρέχουν, για να δοθεί επιτέλους στους πτυχιούχους των Τ.Ε.Ι. η δυνατότητα να εξελίσσονται επιστημονικά και επαγγελματικά χωρίς να τους παρεμβάλλονται τεχνικά εμπόδια.

Η ενδυνάμωση των ακαδημαϊκών χαρακτηριστικών και η σταδιακή βελτίωση της σύνθεσης του εκπαιδευτικού προσωπικού των Τ.Ε.Ι., η δημιουργία ενός νέου θεσμικού και λειτουργικού πλαισίου για την ανωτάτη τεχνολογική εκπαίδευση και η περαιτέρω ποιοτική αναβάθμιση του παρεχόμενου έργου θα λειτουργήσει προς όφελος πρώτα απ' όλα των σπουδαστών και στη συνέχεια προς όφελος της κοινωνίας και της εθνικής μας οικονομίας.

Η Κυβέρνηση επιδιώκει να καταξιωθεί εκπαιδευτικά, ακαδημαϊκά, κοινωνικά ο θεσμός των Τ.Ε.Ι. έτσι ώστε να αποτελέσουν

ισχυρό πόλο έλξης για τη νέα γενιά της πατρίδος μας. Και μέσα από τη φοίτησή τους στα Τ.Ε.Ι. να αποκτήσουν χρήσιμες γνώσεις που θα τους διασφαλίσουν εργασία και δυνατότητες για επαγγελματική και κοινωνική ανέλιξη.

Όλοι αυτοί οι στόχοι εξυπηρετούνται από το νομοσχέδιο που συζητάμε σήμερα. Κατ' αρχήν δίδεται η δυνατότητα στα τμήματα κάθε Τ.Ε.Ι. να καταρτίζουν τα προγράμματα των σπουδών τους, να τα εναρμονίζουν με τις μεταβαλλόμενες εξελίξεις και με τις ανάγκες της παραγωγικής διαδικασίας. Με αυτόν τον τρόπο φέρνουμε τα Τ.Ε.Ι. πιο κοντά στις εξελίξεις και ενισχύουμε όχι μόνο την αυτονομία και την αυτοδιοίκησή τους αλλά και το ρόλο κάθε τμήματος στην εκπαιδευτική διαδικασία. Παράλληλα εναρμονίζονται οι χαρακτηρισμοί του βαθμού του πτυχίου των αποφοίτων Τ.Ε.Ι. με αυτούς που ισχύουν στα πανεπιστήμια προκειμένου να υπάρχει ενιαίος βαθμολογικός χαρακτηρισμός για όλους τους αποφοίτους της ανώτατης εκπαίδευσης.

Για να πετύχουμε, όμως, την ουσιαστική αναβάθμιση του επιπέδου σπουδών είναι αναγκαίο να ενισχύσουμε και τον αριθμό του εκπαιδευτικού προσωπικού. Με το άρθρο 6 του νομοσχεδίου δημιουργούνται νέες οργανικές θέσεις, οι οποίες θα καλύψουν τις αυξημένες ανάγκες των Τ.Ε.Ι. σε διοικητικό και εκπαιδευτικό προσωπικό. Έτσι θα ανταποκριθούν στις αυξημένες διδακτικές και εκπαιδευτικές υποχρεώσεις τους με δεδομένη την αύξηση τόσο του αριθμού των νέων τμημάτων, όσο και του αριθμού των εισακτέων. Στο ίδιο νομοσχέδιο, στο άρθρο 10, δίδεται η δυνατότητα παροχής πρόσθετου διδακτικού έργου από τα μέλη εκπαιδευτικού προσωπικού των Τ.Ε.Ι. για την κάλυψη των άμεσων και επιτακτικών αναγκών μέχρι το ακαδημαϊκό έτος 2007-2008. Αυτή η ρύθμιση αποσκοπεί στην καλύτερη λειτουργία των Τ.Ε.Ι. και στην αναβάθμιση του επιπέδου σπουδών. Εξυπηρετεί κυρίως τα Τ.Ε.Ι. της περιφέρειας, τα οποία δυσκολεύονται να βρουν έκτακτο προσωπικό ιδίως επιστημονικό με αυξημένα τυπικά και ουσιαστικά προσόντα. Σ' αυτό το ζήτημα θα ήταν δυνατό και χρήσιμο να εξεταστεί η δυνατότητα να παρέχεται η δυνατότητα μετατάξεων για να προσελκύσουμε το κατάλληλο εκπαιδευτικό προσωπικό που θα επιθυμούσε να προσφέρει τις υπηρεσίες του σε κάποιο από τα περιφερειακά Τ.Ε.Ι.

Μία ακόμη σημαντική πρόβλεψη με κοινωνική διάσταση, που αφορά τη δυνατότητα που δίνουμε σε όσους έχουν δικαίωμα μετεγγραφής, είναι να επιλέξουν εκτός από το αντίστοιχο τμήμα που είναι πλησιέστερα στον τόπο κατοικίας των γονέων τους και εκείνο όπου φοιτά ήδη ο ένας από τα αδέρφια τους. Με αυτή τη δυνατότητα αποφεύγεται η ανάγκη δημιουργίας τριών σπιτιών για μια οικογένεια και ελαφρύνεται σημαντικά ο οικογενειακός προϋπολογισμός.

Με την ψήφιση του παρόντος νομοσχεδίου γίνεται ένα σημαντικό βήμα για την αναβάθμιση του επιπέδου σπουδών της ανώτατης πανεπιστημιακής και τεχνολογικής εκπαίδευσης της χώρας. Προσαρμόζονται τα ανώτατα πανεπιστημιακά ιδρύματα στα νέα δεδομένα που δημιουργεί η κοινωνία της γνώσης και της πληροφορίας. Είναι ένα ακόμη βήμα για την υλοποίηση της μεγάλης μεταρρύθμισης που έχει ξεκινήσει και στον τομέα της εκπαίδευσης η νέα διακυβέρνηση.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σωτήρης Χατζηγάκης): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θα μιλήσουν ακόμη ο κ. Χρύσης, η κ. Μακρή και η κ. Κόρκα. Οι υπόλοιποι από τον κ. Χρυσόχοϊδη και μετά θα μιλήσουν το απόγευμα.

Ο κ. Χρύσης έχει το λόγο.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΧΡΥΣΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Στα νομοσχέδια που φέρει το Υπουργείο Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων στην Εθνική Αντιπροσωπεία έχω ιδιαίτερη ευαισθησία, έκδηλο ενδιαφέρον και μια εσωτερική παρόρμηση για αγόρευση, καθόσον υπηρέτησα την εκπαίδευση επί δεκατρία συναπτά έτη.

Επιδιώκουμε σήμερα με το προτεινόμενο νομοσχέδιο: «Ρύθμιση θεμάτων Πανεπιστημιακού και Τεχνολογικού Τομέα Ανώτατης Εκπαίδευσης», την ενίσχυση και στήριξη της ελληνικής ανώτατης τεχνολογικής εκπαίδευσης. Στο θεσμό αυτό κατά

κοινή ομολογία οφείλεται η συντελεσθείσα πρόοδος και ανάπτυξη των τελευταίων ετών σε πολλές ευρωπαϊκές χώρες. Αυτό μας ικανοποιεί ως προς τα επιτεύγματά του, παράλληλα όμως μας παραδειγματίζει και μας επιφορτίζει με την ευθύνη της περαιτέρω βελτίωσης των Τεχνολογικών Εκπαιδευτικών Ιδρυμάτων για να αξιοποιούνται καλύτερα οι σπουδαστές με την ανάδειξη των δεξιοτήτων και ικανοτήτων τους, με απώτερο σκοπό την καλύτερη προσφορά στο κοινωνικό σύνολο.

Για την επίτευξη του σκοπού αυτού, το νομοσχέδιο μεριμνά για τη σταδιακή αναβάθμιση της σύνθεσης του εκπαιδευτικού προσωπικού, που θα έχει ως αποτέλεσμα την ποιότητα του παραγόμενου εκπαιδευτικού έργου και κατ' επέκταση, την ενίσχυση της ανταγωνιστικότητας της χώρας μας.

Ο θεσμός των Τ.Ε.Ι. με την εκπαιδευτική, ακαδημαϊκή και κοινωνική καταξίωσή του θα γίνει με τις προτεινόμενες βελτιώσεις πιο ελκυστικός στους νέους για να απορροφηθούν τελικά ευκολότερα στην αγορά εργασίας.

Στο πρώτο άρθρο του νομοσχεδίου αναφέρεται ότι με Προεδρικό Διάταγμα, ιδρύεται ένα τμήμα Τ.Ε.Ι., καθορίζεται παράλληλα όμως και το περιοχόμενο σπουδών ύστερα από γνώμη του Εθνικού Συμβουλίου Παιδείας. Η διαδικασία για την κατάρτιση των προγραμμάτων σπουδών έχει αφετηρία τη γενική συνέλευση του τμήματος.

Ο χαρακτηρισμός κατόπιν του πτυχιακού βαθμού σε τρεις βαθμίδες εναρμονίζει τη βαθμολογία με τις κλίμακες οι οποίες υπάρχουν στα Α.Ε.Ι.. Από 5 μέχρι 6,49 ο χαρακτηρισμός είναι καλώς, από 6,50 μέχρι 8,49 είναι λίαν καλώς και από 8,50 μέχρι 10 είναι άριστα.

Στο πρώτο κεφάλαιο εκτός των θεμάτων σπουδών και του τρόπου βαθμολόγησης που αναφέραμε, προβλέπεται για την εύρυθμη λειτουργία των Τ.Ε.Ι. η ίδρυση σπουδαστικού συλλόγου ακόμη και σε παράρτημά τους για συμμετοχή εκπαιδευτικού προσωπικού στα συλλογικά όργανα όπου προβλέπονται από το νόμο.

Επίσης τα κυλίκια που λειτουργούν εντός του χώρου, τους εξαιρούνται από τις προστατευόμενες διατάξεις του π.δ. 34/1995 για να υπάρχει δυνατότητα καταγγελίας και λύσης της μίσθωσης όταν εγκυμονεί κινδύνους για την υγεία των σπουδαστών.

Στο δεύτερο κεφάλαιο γίνεται αναφορά στα θέματα του προσωπικού των Τ.Ε.Ι. Ιδιαίτερης μνείας είναι το άρθρο 7 στις παραγράφους 2 και 3, όπου ειδικότερα αναφέρεται ότι οι υπηρέτουντες σε προσωποπαγή θέση αναπληρωτές καθηγητές, με τη συμπλήρωση του εξηκοστού πέμπτου έτους της ηλικίας τους δίδεται σ' αυτούς ο τίτλος του καθηγητή προσωποπαγούς θέσης. Και στους δε επίκουρους και καθηγητές εφαρμογών, δίδονται οι αποδοχές της επόμενης βαθμίδας ένα μήνα προ της συνταξιοδότησής τους. Η διάταξη αυτή δίνει κίνητρο εξόδου στους υπηρέτουντες με σκοπιμότητα να προκηρυχθεί κατόπιν η θέση που κενώνεται για τους κατέχοντες διδακτορικό δίπλωμα. Τοιούτοτρόπως επιτυγχάνεται σταδιακά η εκπαιδευτική αναβάθμιση των Τ.Ε.Ι..

Αξιολογούμενο είναι επίσης το άρθρο 9 που ρυθμίζει και καθορίζει το έργο του ειδικού τεχνικού προσωπικού, το οποίο συμβάλλει ουσιαστικά στη λειτουργία των Τ.Ε.Ι. με εξειδικευμένη προσφορά έργου.

Στο τρίτο κεφάλαιο η εισαγωγή και οι μετεγγραφές σπουδαστών αναλύονται στα οικεία άρθρα. Η αρχή της αποφυγής δημιουργίας τριών σπιτιών που διέπει και αυτό το νομοσχέδιο, γιατί υπάρχει και προηγούμενο, χρειάζεται οπωσδήποτε να διευρυνθεί ακόμη περισσότερο. Πιστεύω, όμως, ότι η ευαισθησία του Υπουργείου Παιδείας η οποία επανειλημμένα έχει εκδηλωθεί και ποικιλότροπα σε κάποια άλλα νομοσχέδια, θα καλύψει τυχόν εξαιρετικές περιπτώσεις, γιατί σε γενικές γραμμές καλύπτει και ικανοποιεί επαρκώς τις ανάγκες των σπουδαστών και αποφεύγεται σε μεγάλο βαθμό η δημιουργία των τριών σπιτιών.

Στο τελευταίο κεφάλαιο αντιμετωπίζονται γενικότερα θέματα που αφορούν το Υπουργείο Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων. Ιδιαίτερη αναφορά γίνεται στην οργάνωση των βιβλιοθηκών πανεπιστημίων και τεχνολογικών ιδρυμάτων, που αποτελούν χρήσιμο και απαραίτητο εργαλείο για την υποστήριξη του

μορφωτικού έργου.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η Κυβέρνηση του Κώστα Καραμανλή μεθοδικά, με σειρά και άλλων νομοσχεδίων σε άλλους τομείς, θέτει γερά θεμέλια και κτίζει το μέλλον της χώρας. Και αυτό το νομοσχέδιο συμπληρώνει, αναβαθμίζει και εκσυγχρονίζει την ανώτατη πανεπιστημιακή και τεχνολογική εκπαίδευση. Καλούμεθα να το εμπλουτίσουμε με παρατηρήσεις, επισημάνσεις, κοινωνική ευαισθησία και τελικά να το υπερψηφίσουμε, αφού αποβλέπει στην αναβάθμιση της ανώτατης πανεπιστημιακής και τεχνολογικής εκπαίδευσης και ανοίγει νέους δρόμους ανάπτυξης και δημιουργίας.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σωτήρης Χατζηγάκης): Σας ευχαριστώ κύριε Χρύση.

Το λόγο έχει η κ. Ζέττα Μακρή.

ΖΕΤΤΑ ΜΑΚΡΗ: Σας ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η τριτοβάθμια εκπαίδευση στη χώρα μας υπέστη πολλές δραματικές και περιπετειώδεις μεταρρυθμίσεις. Η αίσθηση που υπήρχε στις περισσότερες από αυτές τις προσπάθειες ήταν ότι οι ενεχόμενοι στην υπόθεση αυτή προτιμούσαν να παραμείνουν τα πράγματα ως έχουν, προκειμένου να μη θιγούν κατεστημένα συμφέροντα και βολικές αδράνεις. Έτσι, νομοσχέδια και προσπάθειες να ρυθμίσουν τις, πράγματι, προβληματικές σχέσεις μεταξύ Α.Ε.Ι. και Τ.Ε.Ι., το κατάφεραν μόνο στοιχειωδώς.

Το κύριο θέμα της ουσιαστικής αναβάθμισης των Τ.Ε.Ι. σε επίπεδο διδασκαλίας και διδασκόντων δεν λύθηκε ακόμη. Η παράλογη, κατά την εκτίμησή μου, θέση των Τ.Ε.Ι. ότι μπορεί η διδακτική τους αναβάθμιση να συντελεστεί χωρίς την αναβάθμιση των διδασκόντων με το κοινότοπο αλλά καθόλου πειστικό επιχείρημα ότι οι διδάσκοντες πρέπει να διασφαλίζονται επαγγελματικά διά βίου, καλώς εγκαταλείφθηκε.

Η ηγεσία του Υπουργείου Παιδείας άριστα πράττουμε, δεν συναινεί στη θεσμοθέτηση του ευτελισμού της εθνικά πολύτιμης διαχρονικής αξίας του δημόσιου αγαθού που είναι η ελληνική ανώτατη εκπαίδευση.

Το εκπαιδευτικό μας σύστημα στο σύνολό του πρέπει να ετοιμάζει πολίτες, να δίνει νόημα στη συλλογική συμβίωση, να καλλιεργεί όραμα κοινωνίας σχέσεων. Στους εκπαιδευόμενους πρέπει να γίνει συνείδηση ότι πρέπει να προσφέρουν, να είναι ενεργοί πολίτες, να μην εγκαταλειφθούν στη ναρκισσιστική αδιαφορία για όλα έξω από το άτομό τους. Και αυτό μπορούν να το επιτύχουν εκπαιδευτικοί που δεν αντιμάχονται κάθε προσπάθεια παρέμβασης στην κατεστημένη παρακμή, που είναι ικανοί να παρακολουθήσουν την κριτική των εκπαιδευομένων.

Με ικανοποίηση, τολμώ να πω με καμάρι, διαπιστώνω ότι η ηγεσία του Υπουργείου Παιδείας έχει πλήρως αντιληφθεί πως στην πολιτική διαχείριση της παιδείας δεν υπάρχουν διαφυγές για συμβιβασμούς, ημίμετρα, σκοπιμότητες, κενούς εντυπωσιασμούς. Στην παιδεία κάθε λάθος ιεράρχησης προτεραιοτήτων πληρώνεται. Πληρώνεται με παταγώδη ολοκληρωτική αποτυχία. Τα κρίσιμα διλήμματα δεν παρακάμπονται. Και ευτυχώς για όλους μας –γιατί όλους μας αφορά το θέμα της εκπαίδευσης– στο Υπουργείο Παιδείας δεν λείπει η κοινή λογική. Γι' αυτό το λόγο, λοιπόν, θα έχουμε την ευκαιρία συχνά να υποστηρίξουμε καινοτόμες και αποτελεσματικές νομοθετικές πρωτοβουλίες όπως τη συγκεκριμένη.

Το Υπουργείο νομοθετεί με στόχο την ενίσχυση των διοικητικών δομών της τριτοβάθμιας εκπαίδευσης, την αποτροπή του αντιεπιστημονικού χάους, την προστασία της εκπαίδευσης, της έρευνας και της πρόοδου.

Είναι βέβαιο ότι η τριτοβάθμια εκπαίδευση βρίσκεται σε κρίση. Το ανώτατο σχολείο που είναι έπαθλο για χιλιάδες μαθητές οι οποίοι διαβάζουν εξαντλητικά στις τελευταίες τάξεις του λυκείου, είναι οργανισμός που δεν ανταποκρίνεται πάντα στην υπερπροσπάθεια των παιδιών. Πολλές φορές είναι ένα πεδίο χωρίς όραμα, ένας τόπος όπου η γνώση χάνεται και δεν κερδίζεται, μια περιοχή που δεν προάγει το σκοπό για τον οποίο δημιουργήθηκε.

Μόνο έπαινοι αξίζουν στις προσπάθειες του Υπουργείου να

αλλάξει το τοπίο και επειδή αυτήν τη φορά δεν επιτρέπεται και δεν υπάρχουν περιθώρια να επαναληφθούν λάθη του παρελθόντος, αξίζει να υποστηριχθεί η σημερινή πρωτοβουλία.

Η ελληνική τριτοβάθμια εκπαίδευση αν και βρίσκεται στο στόχαστρο της έντονης κριτικής, έχει σημαντικά πλεονεκτήματα. Έχει ποιότητα φοιτητών και ποιότητα διδασκόντων με αξιολογές σπουδές, με δεσμούς με ερευνητικά κέντρα του εξωτερικού, με σημαντική συμμετοχή σε ερευνητικά προγράμματα της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Τα πλεονεκτήματα αυτά πρέπει να τα στηρίξουμε έμπρακτα και αυτό κάνουμε με ενιαία αντιμετώπιση, με σχεδιασμό και συγκρότηση. Η Νέα Δημοκρατία αποδεικνύει πως έχει συνειδητοποιήσει, απολύτως, ότι η παιδεία είναι ιστορικά και προοπτικά όχι μόνο το πολυτιμότερο δημόσιο αγαθό, αλλά το πρώτο εθνικό μας κεφάλαιο και ότι απαιτείται σοβαρός και συνολικός μεσομακροπρόθεσμος ανασχεδιασμός της ελληνικής παιδείας του 21ου αιώνα.

Δεν έχουμε την πολυτέλεια της δημιουργίας ψευδεπίγραφων πανεπιστημίων. Αντίθετα, έχουμε την υποχρέωση με γενναίες δομικές αλλαγές να ενισχύσουμε τα Α.Ε.Ι. και τα Τ.Ε.Ι. και να δημιουργήσουμε μέσω καλών πανεπιστημίων στελέχη πρώτης γραμμής, τα οποία θα αποτελέσουν και το μεγάλο συγκριτικό πλεονέκτημά μας. Είμαστε οι τελευταίοι που θα ισχυριστούμε ότι η ανώτατη εκπαίδευση δεν έχει προβλήματα. Άλλωστε και αυτή αντανάκλαση της κοινωνίας μας είναι. Επίσης, είμαστε οι πρώτοι που θα μοχθήσουμε με ευαισθησία, προσοχή και διάλογο να λύσουμε τα μεγάλα προβλήματά της.

Πιστεύουμε ότι οι καθηγητές που τιμούν την ακαδημαϊκή τους ιδιότητα, γίνονται υπόδειγμα ελεύθερου πολίτη για τους νέους επιστήμονες, τους επιστήμονες που εκπαιδεύουν και θεωρούμε ότι οι φοιτητές πρέπει να τιμούν την ιδιότητα του ανεξάρτητου πνεύματος και την ευαισθησία που χαρακτηρίζει την ιδέα της νεότητάς τους.

Η Νέα Δημοκρατία δεν θέλει τα Ανώτατα Εκπαιδευτικά Ιδρύματα να παράγουν χιλιάδες αμόρφωτους ή άνεργους πτυχιούχους. Θέλει να παράγουν σημαντικό αριθμό –σημαντικό για το μέγεθος της χώρας μας– εξαιρετικών επιστημόνων με πανελλήνια, αλλά και διεθνή αναγνώριση. Θέλει να λειτουργήσουν ικανοποιητικά πολύ καλές ανθρώπινες μονάδες και ως σύνολο στα δικά μας τα ελληνικά πανεπιστημιακά ιδρύματα.

Η αξιολόγηση των πανεπιστημίων και των ανθρώπων που τα απαρτίζουν, η αποδυνάμωση ή καλύτερα ο εκμηδενισμός των συντεχνιακών συμφερόντων και των αγκυλώσεων είναι η μόνη λύση. Διαφορετικά, θα συνεχίζουμε να διαχειριζόμαστε τη μικρομεσαία μας μιζέρια και να εμποδίζουμε την ανάπτυξη και την αξιοποίηση του ανθρώπινου δυναμικού μας.

Το σχέδιο, λοιπόν, το δικό μας, δηλαδή της Νέας Δημοκρατίας και του Υπουργείου Παιδείας, είναι με καταλυτικές και αποτελεσματικές παρεμβάσεις στην τριτοβάθμια εκπαίδευση –και όχι μόνο– να εξασφαλίσουμε το μέλλον των παιδιών μας, την πολιτισμική τους ταυτότητα, το μορφωτικό τους επίπεδο και την επαγγελματική τους αποκατάσταση.

Απαραίτητη προϋπόθεση γι' αυτό είναι να μην απαξιωθούν τα ικανά, ταλαντούχα και φιλότιμα παιδιά. Πρέπει να αντιληφθούμε ότι στη δωρεάν δημόσια εκπαίδευση που πληρώνουμε όλοι μας, στην εκπαίδευση που παρέχει η Ελληνική Δημοκρατία από το υστέρημα του ελληνικού λαού, κανείς δεν δικαιούται να μέτεχει αν δεν πληροί ορισμένες στοιχειώδεις προϋποθέσεις ακαδημαϊκής επάρκειας.

Οι σύγχρονες κοινωνίες οικοδομούν το μέλλον τους στη γνώση και το μήνυμα που πρέπει να σταλεί είναι ότι η πρόσβαση στη δημόσια ανώτατη εκπαίδευση χωρίς να τηρούνται οι απαραίτητες προϋποθέσεις, πρέπει να καταργηθεί.

Η καθιέρωση του ελάχιστου γενικού βαθμού πρόσβασης ή του ελάχιστου αριθμού μορίων ως προϋπόθεση εισαγωγής των υποψηφίων σε όλα τα ιδρύματα της τριτοβάθμιας εκπαίδευσης αποδεικνύει ότι πεποίθηση του αρμόδιου Υπουργείου είναι ότι αν το ανθρώπινο δυναμικό, δηλαδή και οι εκπαιδευτές και οι εκπαιδευόμενοι, ενός Ανώτατου Εκπαιδευτικού Ιδρύματος είναι μέτριο, μέτρια θα λειτουργήσει και όλος ο εξοπλισμός που διαθέτει, ακόμη και ο πιο εξελιγμένος.

Το Υπουργείο Παιδείας έχει συναίσθηση της κατάστασης στην τριτοβάθμια εκπαίδευση την οποία θεωρεί καλή, αλλά όχι ικανοποιητική. Είναι αποφασισμένο να επεμβεί διορθωτικά σε όλες τις βαθμίδες και σε πολλά επιμέρους ζητήματα και να ταράξει τα λιμνάζοντα ύδατα της παιδείας.

Η Νέα Δημοκρατία σταθμίζει τα θέματα της ανώτατης παιδείας, σκύβει επάνω στα προβλήματα, παίρνει σαφείς και θαρραλέες θέσεις. Με δύο λόγια, αναλαμβάνει τις ευθύνες της. Νομοθετεί και παίρνει πρωτοβουλίες, ώστε η δωρεάν παιδεία να μην ισοδυναμεί εκ των πραγμάτων με εκπαίδευση μέτριας ή κακής ποιότητας.

Ας τη στηρίξουμε σε αυτό, γιατί το απαιτεί η κρίσιμη κατάσταση της παιδείας μας.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σωτήρης Χατζηγάκης): Ευχαριστώ πολύ, κυρία Μακρή.

Το λόγο έχει η κ. Αθηνά Κόρκα, η οποία είναι και η τελευταία ομιλήτρια για την πρωινή μας συνεδρίαση.

ΑΘΗΝΑ ΚΟΡΚΑ-ΚΩΝΣΤΑ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, συζητάμε το σημαντικότερο σχέδιο νόμου μέσω του οποίου ρυθμίζονται και ενισχύονται οι διαδικασίες, οι λειτουργίες και οι δομές για τη διασφάλιση της ανώτατης πανεπιστημιακής και τεχνολογικής εκπαίδευσης, καθώς επίσης και για την προαγωγή της.

Γνωρίζουμε όλοι ότι τα θέματα της παιδείας αποτελούν τεράστιας σημασίας ζητήματα. Αποτελούν υποδομή, πνευματική επένδυση και γενικά επένδυση για τις επόμενες γενιές. Η τεχνολογία προχωρεί. Οι σημαντικές αλλαγές έρχονται αματωδώς. Απαιτούνται, συνεπώς, και στη χώρα μας στελέχη με υψηλή επιστημονική και τεχνολογική κατάρτιση.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, παρά ταύτα να θυμηθούμε ότι μετά τη δημιουργία των Τ.Ε.Ι. σιγά-σιγά υποβαθμίστηκαν, ιδιαίτερα τα Τ.Ε.Ι. της περιφέρειας, με ελλείψεις από επιστημονικό προσωπικό, από εργαστηριακές υποδομές και σίγουρα και από κτιριακές εγκαταστάσεις. Σχολές Τ.Ε.Ι. έκλεισαν κατά το παρελθόν από έλλειψη φοιτητών κ.λπ.. Αυτά ήσαν απόρροια, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι της Αντιπολίτευσης, των δικών σας κυβερνήσεων.

Όμως, έχουμε το παράδειγμα αυτό που έφερε προηγουμένως ο κύριος Υπουργός, το παράδειγμα του Τ.Ε.Ι. στην Κεφαλονιά που τη μεν μια χρονιά είχε επτά φοιτητές και αναγκάστηκε να κλείσει αυτό το Τμήμα, αλλά την επόμενη χρονιά, δηλαδή τη φετινή, αλλάζοντας το γνωστικό αντικείμενο μετά από μελέτη, είχε διακόσιους πενήντα φοιτητές. Αυτό τι σημαίνει; Ότι πρέπει να αποτελούν πρώτη προτεραιότητά μας και οι μελέτες για τα τεχνολογικά ιδρύματα, όπως προτεραιότητα αποτελεί εν γένει η παιδεία. Συμπεριλαμβάνεται αυτό ως προτεραιότητα και στο προεκλογικό πρόγραμμα της Νέας Δημοκρατίας, αλλά και σε προγραμματικές δηλώσεις της νέας διακυβέρνησης.

Πρώτιστη προτεραιότητα, συνεπώς, είναι η αναβάθμιση της ποιότητας της εκπαίδευσης γενικά. Σήμερα εδώ μιλάμε για την ποιότητα της τεχνολογικής και πανεπιστημιακής εκπαίδευσης.

Αναβάθμιση δε του θεσμικού πλαισίου λειτουργίας της ανώτατης εκπαίδευσης γνωρίζουμε όλοι ότι σημαίνει όφελος στη νεολαία, όφελος στην κοινωνία μας, όφελος στην οικονομία μας. Δημιουργείται η υποδομή, για να ανταποκριθεί η χώρα μας στις απαιτήσεις των καιρών, να ενισχυθεί η ανταγωνιστικότητα στο σύγχρονο διεθνές περιβάλλον.

Δια του παρόντος σχεδίου νόμου λύνονται θέματα οργάνωσης και λειτουργίας των Τ.Ε.Ι.. Ενισχύεται η αυτοδυναμία των ιδρυμάτων με τη διαδικασία σύνταξης των προγραμμάτων σπουδών στο κάθε τεχνολογικό ίδρυμα. Επιλύονται, επίσης, σημαντικά θέματα εκπαιδευτικού προσωπικού, αναβαθμίζοντας ως προς τις γνώσεις κάποιοι καθηγητές με διδακτορικό, καθώς και εργαστηριακού, ειδικού τεχνικού και διοικητικού προσωπικού. Δίνεται η δυνατότητα εκτέλεσης εφαρμοσμένης τεχνολογικής έρευνας από τα τεχνολογικά ιδρύματα.

Θα ήθελα να σταθώ, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, στο θέμα της ρύθμισης των θεμάτων για την εισαγωγή, τη μετάταξη και

την κατάταξη των υποψηφίων στην τριτοβάθμια εκπαίδευση που τόση συζήτηση έγινε. Καθορίζεται, λοιπόν, με αυτό το σχέδιο νόμου ο ελάχιστος αριθμός μορίων και ο ελάχιστος βαθμός εισαγωγής να είναι στο 1/2 του «άριστα», δηλαδή η βάση να είναι το 10.

Θα ρωτήσω κάτι: Δεν είναι απαράδεκτο να εισάγονταν στα ανώτατα εκπαιδευτικά ιδρύματα, είτε Τ.Ε.Ι. είτε Α.Ε.Ι., φοιτητές με βαθμούς δυόμισι (2,5), δύο (2), ενάμισι (1,5); Δεν υποτιμάτο με αυτόν τον τρόπο το ίδιο το σύστημα, αλλά και ο ίδιος αυτός ο φοιτητής, ο οποίος σπούδαζε; Διότι πώς είναι δυνατόν να μην μπορεί να προαχθεί ένας μαθητής του γυμνασίου ή του λυκείου από τη μια τάξη στην άλλη, αν δεν έχει τη βάση και να εισαχθεί στη δημόσια τριτοβάθμια εκπαίδευση, χωρίς φυσικά να διαθέτει τις στοιχειώδεις γνώσεις; Πώς αυτός ο φοιτητής θα μπορέσει να ολοκληρώσει σωστά, μέσα στο εύλογο χρονικό διάστημα, τις σπουδές του και να αποδώσει αύριο στην κοινωνία;

Θεωρώ ότι αποτελεί υποχρέωση της πολιτείας να προσφέρει αναβαθμισμένες σπουδές, με ποιοτική βελτίωση σε όλο το φάσμα των σπουδών. Γι' αυτό είναι πάρα πολύ σωστό που τίθεται αυτό το όριο εισαγωγής στο πανεπιστήμιο. Διότι, σπουδάζοντας οι φοιτητές μας, θέλουμε να βγαίνουν πλέον καταρτισμένοι επιστήμονες και η αποστολή τους να είναι προσφορά στον εαυτό τους αρχικά, στην οικογένειά τους και στη χώρα μας.

Δεν θέλουμε άλλα πτυχία, που να είναι μόνο για να είναι κορναρισμένα στους τοίχους, χωρίς ανταπόκριση σε γνώσεις, χωρίς ανταπόκριση στις απαιτήσεις της σημερινής πραγματικότητας.

Θα ήθελα επίσης να αναφερθώ στο γεγονός ότι δεν μπορεί να ιδρύεται –με βάση τις μελέτες που πρέπει να γίνονται και που γίνονται– ένα Τ.Ε.Ι. μόνο και μόνο γιατί μία περιοχή πρέπει να αναπτυχθεί οικονομικά, να αυξηθούν τα ενοίκια, να δουλέψουν τα μαγαζιά από το φοιτητικό κοσμο κ.λπ.. Αυτό φυσικά πρέπει να γίνεται με πρόγραμμα και μελέτη.

Και θέλω να σταθώ επίσης, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, στο θέμα των μετεγγραφών. Διότι στόχος της Κυβέρνησης ήταν να υπάρξει ένα συγκεκριμένο πλαίσιο και κανόνες για μετεγγραφές, για να σταματήσει αυτή η χαώδης κατάσταση που επικρατούσε το παρελθόν. Και φυσικά πλέον γίνονται με νόμο, με οικονομικά και οικογενειακά κριτήρια, με το συγκεκριμένο μέσο όρο ετήσιου εισοδήματος της τελευταίας τριετίας.

Όμως, η Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας δεν σταμάτησε σε αυτό το σημείο. Με την πάροδο του χρόνου το σύστημα βελτιώνεται και εξορθολογίζεται και το πλαίσιο των μετεγγραφών, ώστε να λαμβάνεται και ειδική μέριμνα και για τις πολυμελείς και για τις πολύτεκνες οικογένειες.

Γι' αυτό είναι σημαντικό ότι δίνεται η δυνατότητα κάποιος προς μετεγγραφή φοιτητής όχι μόνο στο κοντινότερο ιδρύματα προς την κατοικία του, αλλά και σε τρίτο ίδρυμα, ανεξάρτητα αν είναι αυτό κοντά ή όχι στην κατοικία της οικογενείας του, γιατί εκεί μπορεί να σπουδάσει ο αδελφός του ή η αδελφή του. Με αυτόν τον τρόπο φυσικά αποφεύγεται –αυτό θέλουμε να επιτύχουμε και θέλει η Κυβέρνηση να επιτύχει– δηλαδή η μέση οικογένεια να συντηρεί τρία σπτικά. Επιτυγχάνεται να είναι μαζί τα αδέρφια, τα οποία έχουν φύγει από το σπίτι τους, χωρίς βέβαια απαραίτητα να πρέπει να αλλάξει περιβάλλον σπουδών εκείνο το παιδί από τα δύο αδέρφια, το οποίο μπορεί να φοιτά στο δεύτερο, στο τρίτο ή στο τέταρτο έτος και έχει ήδη εγκλιματιστεί στις απαιτήσεις των σπουδών του σε σχέση με εκείνο που εισάγεται για πρώτη φορά.

Εάν προκύψουν –γιατί έγινε αυτή η κουβέντα από συναδέλφους της Αντιπολίτευσης– ή έχουν προκύψει περισσότερες μετεγγραφές τώρα ή πριν, αυτό θεωρώ ότι δεν έχει καμία σημασία. Οι μετεγγραφές πρέπει να είναι οι σωστές, να τις παίρνουν οι φοιτητές που πραγματικά τις δικαιούνται. Αυτό είναι το πρώτιστο.

Οι ρυθμίσεις αυτές θα αναβαθμίσουν τα Α.Ε.Ι. και τα Τ.Ε.Ι., θα προάγουν την ποιότητα της πανεπιστημιακής και τεχνολογικής εκπαίδευσης και αυτό επιτυγχάνεται με την αύξηση των θέσεων διδακτικού–επιστημονικού προσωπικού, αλλά και την αύξηση των πιστώσεων των ιδρυμάτων.

Θεωρώ, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ότι το σχέδιο νόμου κινείται στη σωστή κατεύθυνση. Η Κυβέρνηση προωθεί λύσεις. Στον τομέα της τεχνολογικής εκπαίδευσης, βέβαια, και της παιδείας γνωρίζουμε όλοι ότι συνεχώς βελτιούται ο τομέας, αλλά συνεχώς χρειάζονται να γίνουν πράγματα. Γιατί τα πολλαπλά προβλήματα που συσσωρεύτηκαν κατά το παρελθόν δεν λύνονται από τη μία στιγμή στην άλλη και η τεχνολογία εξελίσσεται. Γι' αυτό υπερψηφίζω αυτό το σχέδιο νόμου, που οδηγεί σε αυτήν την κατεύθυνση.

Θα ήθελα να πω και δυο λόγια και για το νομό, τον οποίο εκπροσωπώ, το Νομό Κορινθίας. Κύριε Υπουργέ, αντιμετώπισατε πάρα πολύ θετικά το θέμα της μεταφοράς του Τμήματος Τ.Ε.Ι. Οινολογίας από την επόμενη χρονιά στη Νεμέα, που θεωρώ ότι είναι καθ' ύλην ενδεδειγμένη περιοχή για το συγκεκριμένο Τμήμα. Είναι πολύ θετικό σε αντίστοιχες περιοχές να γίνονται αυτά.

Και επίσης, όπου υπάρχουν κτηριακές εγκαταστάσεις και υποδομές, που είναι δυσέυρετες σήμερα, να δίδονται οι πιστώσεις, ιδιαίτερα στην περιφέρεια, και για διάφορα τμήματα και για μεταπτυχιακές σπουδές.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σωτήρης Χατζηγάκης): Ευχαριστούμε πολύ, κυρία Κόρκα.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, κηρύσσεται περαιωμένη η συζήτηση επί της αρχής του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων: «Ρύθμιση θεμάτων του Πανεπιστημιακού και Τεχνολογικού Τομέα Ανώτατης Εκπαίδευσης».

σης και λοιπές διατάξεις».

Ερωτάται το Τμήμα: Γίνεται δεκτό το νομοσχέδιο επί της αρχής;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΜΑΡΚΟΣ ΜΠΟΛΑΡΗΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΧΟΥΡΜΟΥΖΙΑΔΗΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σωτήρης Χατζηγάκης): Συνεπώς το νομοσχέδιο του Υπουργείου Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων: «Ρύθμιση θεμάτων του Πανεπιστημιακού και Τεχνολογικού Τομέα Ανώτατης Εκπαίδευσης και λοιπές διατάξεις» έγινε δεκτό επί της αρχής κατά πλειοψηφία.

Οι υπόλοιποι εγγεγραμμένοι συνάδελφοι θα μιλήσουν και επί της αρχής και επί της πρώτης ενότητας των άρθρων 1 έως και 12 κατά τα συμφωνηθέντα στην απογευματινή συνεδρίαση του Τμήματος.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δέχεστε στο σημείο αυτό να λύσουμε τη συνεδρίαση;

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

Με τη συναίνεση του Τμήματος και ώρα 15.10' λύεται η συνεδρίαση για σήμερα Τετάρτη 21 Σεπτεμβρίου 2005 και ώρα 18.30' με αντικείμενο εργασιών του Τμήματος νομοθετική εργασία, συνέχιση της συζήτησης επί των άρθρων και του συνόλου του νομοσχεδίου του Υπουργείου Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων: «Ρύθμιση θεμάτων του Πανεπιστημιακού και Τεχνολογικού Τομέα Ανώτατης Εκπαίδευσης και λοιπές διατάξεις», σύμφωνα με τη συμπληρωματική ημερήσια διάταξη που έχει διανεμηθεί.

Η ΠΡΟΕΔΡΟΣ

ΟΙ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΣ

